

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY BRZEŻNO W CZĘŚCI OBRĘBU EWIDENCYJNEGO SŁONOWICE

Opracowanie:
mgr inż. arch. Marcin Erdmann

Brzeźno, 2020 - 2022 r.

Spis treści

1.	WSTĘP	5
1.1.	PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA	5
1.2.	CEL SPORZĄDZENIA PROGNOZY.....	6
1.3.	ZAKRES MERYTORYCZNY PROGNOZY	8
1.4.	METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY ORAZ WYKORZYSTANE MATERIAŁY	9
2.	INFORMACJE O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	11
3.	CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA PRZYRODNICZEGO OBSZARU OBJĘTEGO SPORZĄDZENIEM PLANU MIEJSCOWEGO – ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	14
3.1.	POŁOŻENIE GMINY.....	14
3.2.	POŁOŻENIE TERENU I JEGO CHARAKTERYSTYKA.....	14
3.3.	WARUNKI FIZYCZNO-GEOGRAFICZNE, RZEŻBA TERENU, KRAJOBRAZ.....	21
3.4.	SURÓWCE MINERALNE.....	25
3.5.	GLEBY	26
3.6.	WODY	28
3.7.	WARUNKI KLIMATYCZNE	31
3.8.	POWIETRZE ATMOSFERYCZNE.....	31
3.9.	KLIMAT AKUSTYCZNY.....	32
3.10.	PROMIENIOWANIE ELEKTROMAGNETYCZNE	33
3.11.	FORMY OCHRONY PRZYRODY	34
3.12.	ŚWIAT ZWIERZĄT.....	34
3.13.	ŚWIAT ROŚLIN.....	35
3.14.	ZASOBY KULTUROWE I ICH OCHRONA PRAWNA	37
3.15.	DIAGNOZA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA	37
3.15.1.	<i>Ocena odporności środowiska na degradację</i>	<i>37</i>
3.15.2.	<i>Ocena stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych, w tym różnorodności biologicznej.....</i>	<i>40</i>
3.15.3.	<i>Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania</i>	<i>40</i>
3.15.4.	<i>Ocena stanu środowiska, jego zagrożeń oraz możliwości ich ograniczenia</i>	<i>41</i>
3.15.5.	<i>Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi</i>	<i>42</i>
3.15.6.	<i>Ocena przydatności środowiska polegająca na określeniu możliwości rozwoju i ograniczeń dla różnych rodzajów użytkowania i form zagospodarowania obszaru.....</i>	<i>42</i>
4.	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU MIEJSCOWEGO	43

5.	STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM	45
6.	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO PLANU MIEJSCOWEGO ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWANIA	47
7.	OCENA SKUTKÓW WPŁYWU USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO NA ELEMENTY ŚRODOWISKA. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO	51
7.1.	ODDZIAŁYWANIE USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO NA ŚRODOWISKO W TRAKCIE BUDOWY I EKSPLOATACJI	51
7.1.1.	<i>Oddziaływanie na bioróżnorodność, faunę i florę</i>	51
7.1.2.	<i>Oddziaływanie na ludzi</i>	54
7.1.3.	<i>Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne</i>	54
7.1.4.	<i>Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne</i>	56
7.1.5.	<i>Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i gleby</i>	57
7.1.6.	<i>Oddziaływanie na krajobraz</i>	57
7.1.7.	<i>Oddziaływanie na klimat lokalny</i>	58
7.1.8.	<i>Oddziaływanie na zabytki i dobra kultury</i>	59
7.1.9.	<i>Oddziaływanie na klimat akustyczny</i>	59
7.1.10.	<i>Oddziaływanie odpadów</i>	59
7.1.11.	<i>Oddziaływanie na zasoby naturalne</i>	60
7.1.12.	<i>Oddziaływanie promieniowania elektromagnetycznego</i>	60
7.1.13.	<i>Podsumowanie</i>	60
7.2.	ODDZIAŁYWANIE SKUMULOWANE	61
7.3.	OBSZARY PROBLEMOWE	62
7.4.	RYZIKO WYSTĄPIENIA POWAŻNYCH AWARII	62
7.5.	OCENA OKREŚLONYCH W PROJEKCIE PLANU MIEJSCOWEGO WARUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA TERENU WYNIKAJĄCYCH Z POTRZEBY OCHRONY ŚRODOWISKA	62
8.	ODDZIAŁYWANIE NA OBSZARY CHRONIONE	68
8.1.	OBSZAR CHRONIONEGO KRAJOBRAZU „POJEZIERZE DRAWSKIE”	68
8.2.	OBSZAR SPECJALNEJ OCHRONY PTAKÓW NATURA 2000 „OSTOJA DRAWSKA” (PLB320019)	69
8.3.	SPECJALNY OBSZAR OCHRONY SIEDLISKI NATURA 2000 PLH320043 „KARSIBÓRZ ŚWIDWIŃSKI”	72
8.4.	SPECJALNY OBSZAR OCHRONY SIEDLISKI NATURA 2000 PLH320049 „DORZECZE REGI”	73
8.5.	ZESPÓŁ PRZYRODNICZO KRAJOBRAZOWY „KARSIBÓR”	76
8.6.	PROJEKTOWANY UŻYTEK EKOLOGICZNY „SZUWARY”	76
9.	INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO	78

10.	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOTY OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU	79
11.	ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PLANIE MIEJSCOWYM WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	80
12.	PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA	81
13.	STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM	82
14.	ZAŁĄCZNIKI GRAFICZNE	84
15.	SPIS RYSUNKÓW	85
16.	SPIS TABEL	86

1. Wstęp

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zwana dalej Prognozą) opracowanego zgodnie z uchwałą Nr XIV/80/2019 z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźno w części obrębu ewidencyjnego Słonowice. Teren objęty opracowaniem obejmuje obszary położone w obrębie ewidencyjnym Słonowice o łącznej powierzchni ok. 153.097 ha.

1.1. Podstawa prawna opracowania

Obowiązek sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z art. 46 oraz art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247 ze zm.). Niniejsza Prognoza w myśl wyżej przywołanego art. 46 stanowi element strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Do głównych dokumentów prawnych odnoszących się do prognozy oddziaływania na środowisko należy zaliczyć:

- 1) ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503);
- 2) ustawę z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 710 ze zm.);
- 3) ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1973 ze zm.);
- 4) ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1098 ze zm.);
- 5) ustawę z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 672);
- 6) ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1326 ze zm.);
- 7) ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 2233 ze zm.);
- 8) ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1420 ze zm.);
- 9) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014, poz. 112);
- 10) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839);
- 11) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia, jako obszary Natura 2000 (t.j. Dz. U. z 2014, poz. 1713);
- 12) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. z 2011 r. Nr 25, poz. 133 ze zm.);
- 13) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2016. poz. 2183);

- 14) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014. poz. 1409);
- 15) rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014. poz. 1408).
- 16) prawne zobowiązania wynikające z konwencji międzynarodowych ratyfikowanych przez Polskę w zakresie ochrony środowiska:
 - a) Konwencja o ochronie europejskich dzikich gatunków zwierząt i roślin oraz ich siedlisk naturalnych, tzw. konwencja berneńska (paneuropejska) zobowiązująca do ochrony dziko żyjących roślin i zwierząt oraz ich naturalnych siedlisk, ze szczególnym uwzględnieniem gatunków ginących i zagrożonych wyginięciem.
 - b) Konwencją o obszarach wodno-błotnych, mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza, jako środowisko życiowe ptactwa wodnego, tzw. konwencja ramsarska, której celem jest ochrona i czynne zabezpieczenie terenów podmokłych o międzynarodowym znaczeniu a w szczególności uchodzących za wybitne miejsca występowania ptaków wodno-błotnych.
 - c) Konwencja o ochronie gatunków wędrownych dzikich zwierząt (tzw. konwencja bońska) dotycząca ochrony wędrownych dziko żyjących gatunków zwierząt.
 - d) Konwencja o ochronie światowego dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego.
 - e) Akta prawa Wspólnoty Europejskiej:
 - dyrektywa Rady EWG w sprawie ochrony dziko żyjących ptaków zwana dyrektywą ptasią,
 - dyrektywa Rady EWG w sprawie ochrony naturalnych siedlisk oraz dziko żyjącej fauny i flory zwana dyrektywą siedliskową.

1.2. Cel sporządzenia prognozy

Sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko wynika z konieczności przeprowadzenia analizy istniejącego stanu środowiska, konsekwencji jakie mogą spowodować w środowisku ustalenia planu oraz wskazanie ewentualnych zmian, które mogą nastąpić w środowisku na skutek braku realizacji projektowanych rozwiązań - odnosi się to zwłaszcza do obszarów chronionych. Prognoza powinna również ocenić negatywne oddziaływanie na obszarach sąsiadujących. W związku z powyższym, należy przeprowadzić analizę stanu i projektowanych zmian w zagospodarowaniu terenów, a jej wyniki przedstawić w niniejszym opracowaniu. Jeżeli występuje zagrożenie znaczącego oddziaływania ustaleń na środowisko przyrodnicze sąsiednich krajów, konieczne jest uwzględnienie tego w tekście prognozy.

Rozwiązania przyjęte przez projekt planu należy zbadać pod kątem stopnia negatywnego wpływu na środowisko. Jednym z głównych celów prognozy jest wyznaczenie sposobu eliminacji, bądź ograniczenia niepożądanych następstw realizacji ustaleń planu miejscowego. Opracowanie powinno zawierać ponadto informacje o metodach wykorzystywanych przy jego tworzeniu oraz streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy prognoza oddziaływania na środowisko zawiera m.in.:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach

z innymi dokumentami,

- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Artykuł 51 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy zawiera wymagania, aby prognoza oddziaływania na środowisko określała, analizowała i oceniała:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Artykuł 51 ust. 2 pkt 3 ww. ustawy wymaga, aby prognoza przedstawiała:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Artykuł 52 ust. 1 ww. ustawy określa, iż informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowywania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Artykuł 52 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, iż w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia

się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Celem opracowania prognozy jest:

- wypełnienie wymogów ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym oraz innych ustaw związanych z ochroną środowiska, w tym ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- przeprowadzenie czynności w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w związku z projektem planu miejscowego, zgodnie z uchwałą inicjującą Rady Gminy Brzeźno;
- wskazanie przewidywanego wpływu na środowisko, jaki może być spowodowany realizacją ustalonych lub dopuszczonych w planie form zagospodarowania terenu;
- analiza uwarunkowań lokalizacji i zagospodarowania terenu zawartego w projekcie planu na tle uwarunkowań istniejących pod kątem konsekwencji, jakie przedsięwzięcia mogą spowodować w zakresie ochrony lub utraty walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego w kolejnych etapach planistycznych, a w końcu na etapie realizacji i eksploatacji.

1.3. Zakres merytoryczny prognozy

W związku z art. 53 i art. 58 ust.1 pkt 3 ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko zwrócono się do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świdwinie o określenie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko ustaleń planu miejscowego.

W związku z art. 53 i art. 57 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy zwrócono się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie o określenie zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko ustaleń planu miejscowego.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko jest zgodny ze stanowiskiem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie przedstawionym w piśmie z dnia 3 grudnia 2020 r., znak pisma: WOPN-OS.411.128.2020.KM. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świdwinie przedstawił swoje stanowisko w sprawie zakresu i stopnia szczegółowości informacji w piśmie z dnia 20 listopada 2020 r., znak pisma NZNS.9022.2.2.2020.

Prognoza przedstawia opis stanu i funkcjonowanie środowiska, przy jednoczesnej ocenie jego odporności na degradację oraz zdolność do regeneracji. Dokument podaje również ewentualne zmiany, których występowanie może być uzależnione od braku realizacji ustaleń planu miejscowego. Omawiane są ponadto skutki realizacji wspomnianych ustaleń w stosunku do zagospodarowania i użytkowania terenów objętych zakresem realizacji. Skutki te rozpatrywane są pod kątem zgodności z przepisami prawa dotyczącego ochrony środowiska, skuteczności ochrony bioróżnorodności oraz zachowania odpowiednich proporcji między terenami o różnych formach użytkowania.

Prognoza przedstawia wyniki analiz i ocen w formie opisowej i graficznej.

1.4. Metody zastosowane przy sporządzaniu prognozy oraz wykorzystane materiały

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu miejscowego została opracowana w trakcie prac nad projektem planu. Tworzenie prognozy oparte jest na rozpoznaniu terenowym uwarunkowań ekofizjograficznych, określeniu walorów krajobrazowych, jak również opisanu możliwych zagrożeń i uciążliwości mogących wystąpić w sąsiedztwie.

Lokalizację i identyfikację terenów chronionych (istniejących i projektowanych) zlokalizowanych w obrębie gminy, jak również rodzajów oddziaływań wynikających z realizacji projektowanych ustaleń planu miejscowego, przeprowadzono na podstawie:

- Planu zagospodarowania przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego (uchwała Nr XLV/530/10 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 19 października 2010 r., zmieniona uchwałą nr XVII/214/20 z dnia 24 czerwca 2020 r.);
- Strategii Rozwoju Województwa Zachodniopomorskiego do roku 2030 (uchwała Nr VIII/100/19 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 czerwca 2019 r.);
- Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2021-2027;
- "Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego" (2010);
- opracowania „Klimat województwa zachodniopomorskiego” Akademia Rolnicza w Szczecinie, Uniwersytet Szczeciński, Szczecin 2007 r.;
- opracowania „Waloryzacja przyrodniczej gminy Brzeżno” wykonanego w 2003 r. przez zespół Biura Konserwacji Przyrody w Szczecinie;
- Raportów o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim opracowanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie;
- opracowanie ekofizjograficzne dla obszaru zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Brzeżno – 2012/2013;
- informacji Głównego Urzędu Statystycznego;
- informacji dotyczących złoża „Słonowice II”;
- stron internetowych:
 - o geologia.pgi.gov.pl,
 - o baza.pgi.gov.pl,
 - o geoserwis.gdos.gov.pl,
 - o bdl.stat.gov.pl,
 - o bdl.lasy.gov.pl/portal.
- innych dokumentów, w tym uwagi i uwarunkowania jednostek opiniujących i uzgadniających studium.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno-opisowej. Metoda ta polega na ogólnej charakterystyce istniejących zasobów środowiska, łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska oraz wskazaniu potencjalnych następstw mogących wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu.

Pierwszym etapem prac nad prognozą oddziaływania na środowisko było rozpoznanie uwarunkowań środowiska przyrodniczego i kulturowego w oparciu o wizję terenową oraz dostępne

materiały i dokumenty planistyczne. W czasie wizji terenowej przeprowadzono inwentaryzację urbanistyczną i uzupełniającą w stosunku do zawartej w różnych dokumentach inwentaryzację przyrodniczą polegającą na rozpoznaniu stanu środowiska.

Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz niewielki obszar objęty ustaleniami planu miejscowego.

Prognoza sporządzana była równoległe z opracowywanym planem, w związku z czym na bieżąco w planie nanoszone były zmiany wynikające z zapisów prognozy.

2. Informacje o zawartości i głównych celach planu miejscowego oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, celem sporządzenia planu miejscowego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Plan miejscowy jest, zgodnie z art. 14 ust. 8 ww. ustawy aktem prawa miejscowego.

Prace związane ze sporządzeniem planu miejscowego zostały podjęte na mocy uchwały Nr XIV/80/2019 z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźno w części obrębu ewidencyjnego Słonowice.

Przedmiotem opracowania planu miejscowego są, zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, obszary zgodne z ww. uchwałą Rady Gminy. Zakres przedmiotowy opracowywanego planu jest zgodny z przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz rozporządzeniem wykonawczym do tej ustawy.

W planie miejscowym wyznaczono następujące przeznaczenia terenów:

- MN - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- MW - teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- RM - teren zabudowy zagrodowej;
- MN,U - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren zabudowy usługowej;
- MW,U - teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, teren zabudowy usługowej;
- ML, UT - teren zabudowy rekreacji indywidualnej, teren zabudowy usług turystyki;
- MN, ML - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren zabudowy rekreacji indywidualnej;
- MN,ML,UT - teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren zabudowy rekreacji indywidualnej, teren zabudowy usług turystyki;
- U, UT - teren zabudowy usługowej, teren zabudowy usług turystyki;
- U - teren zabudowy usługowej;
- Up - teren zabudowy usług publicznych;
- R - teren rolniczy;
- ZLe – zadrzewienia;
- ZN - teren zieleni naturalnej;
- ZP – teren zieleni urządzonej;
- ZL – lasy;
- ZC - cmentarz (nieczynny);
- US - teren sportu i rekreacji;
- P - teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów;
- P,U - teren obiektów produkcyjnych, składów i magazynów, teren zabudowy usługowej;
- PG – teren eksploatacji kruszywa wraz z jego przerobem;
- GG - teren zabudowy gospodarczo-garażowej;

- IT - teren infrastruktury technicznej;
- KDG - teren dróg publicznych - klasy głównej;
- KDZ - teren dróg publicznych - klasy zbiorczej;
- KDD - teren dróg publicznych - klasy dojazdowej;
- KDW - teren dróg wewnętrznych;
- KPJ – ciąg pieszo-jezdny.

Zgodnie z art. 52 ust. 1 informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko, o których mowa w art. 51 ust. 2 powinny być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metodach oceny oraz dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu oraz etapu przyjęcia tego dokumentu w procesie opracowania projektów dokumentów powiązanych z tym dokumentem.

Poniżej przedstawiono wybrany fragment ustaleń ogólnych z tekstu planu dotyczący ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu.

1. *Część obszaru opracowania planu miejscowego sąsiaduje bezpośrednio z obszarem Natura 2000 „Dorzecze Regi” PLH320049. Realizacja inwestycji musi uwzględniać zasady zagospodarowania oraz zakazy określone w przepisach odrębnych, w szczególności o ochronie przyrody.*
2. *Zakazuje się podejmowania działań mogących pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, a także mogących wpłynąć negatywnie na gatunki dla ochrony których został wyznaczony sąsiadujący obszar Natura 2000.*
3. *Obowiązuje zapewnienie ochrony dziko występujących roślin, grzybów, zwierząt oraz siedlisk zgodnie z przepisami o ochronie przyrody.*
4. *Ustala się zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi – na terenach oznaczonych symbolami „MN”, „MW”, „RM”, „MN,ML”, „MN,ML,UT”, „ML,UT”, „MN,U”, „MW,U”, „U”, „U,UT”, „Up”, „US”, „GG”, „IT”, „P” za wyjątkiem dróg, sieci i obiektów infrastruktury technicznej.*
5. *Zakaz lokalizacji obiektów i prowadzenia prac mogących pogorszyć stosunki wodne na działkach sąsiednich.*
6. *Eksploracja kruszywa naturalnego zgodnie z projektem zagospodarowania złoża, sporządzonym zgodnie z przepisami odrębnymi.*
7. *Eksplorację kopalin należy prowadzić w sposób ograniczający niekorzystne zmiany na sąsiednich terenach. W przypadku negatywnego oddziaływania na zmianę stosunków wodnych nakazuje się podjęcie działań zapobiegających.*
8. *W przypadku eksploatacji kruszywa na działce nr 21 w granicach terenu PG.1, nakazuje się realizację pasa zieleni izolacyjnej o szerokości minimum 10 m na terenie R.2 lub zastosowanie innych, zamiennych form ochrony przed hałasem i pyleniem od strony istniejącej zabudowy.*
9. *Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, które w maksymalnym stopniu przyczynią się do ograniczenia pylenia transportowanego kruszywa oraz zminimalizują oddziaływania akustyczne towarzyszące pracy zakładu.*

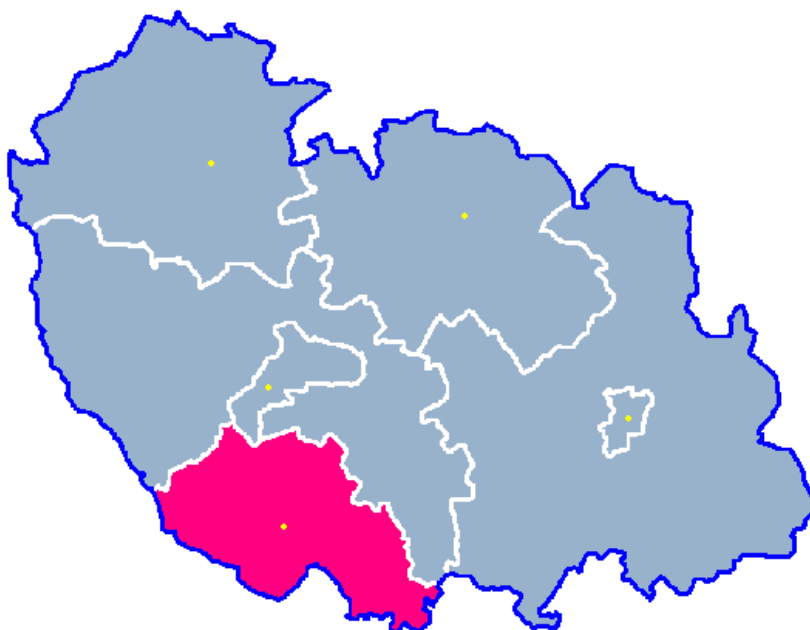
10. *Użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodnogruntowego. Należy stosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym z racji dopuszczalnej funkcji.*
11. *W celu ochrony wód podziemnych zakazuje się gromadzenia i przechowywania paliw, smarów i innych substancji mogących negatywnie wpłynąć na ich czystość, a w miejscach wymiany smarów i uzupełniania paliw nakazuje się uszczelnienie podłoża.*
12. *Zakazuje się działań i użytkowania terenów, które mogą doprowadzić do jego degradacji w tym: wysypywania gruzu, składowania nieczystości i odpadów (poza miejscami do tego przeznaczonymi). Zakaz składowania odpadów niebezpiecznych.*
13. *Uciążliwości dla środowiska, związane z prowadzoną na terenie działalnością, a powodowane przez hałas, odory, wibracje, zakłócenia elektroenergetyczne i promieniowanie, nie mogą powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, odpowiednich dla przeznaczenia poszczególnych terenów, zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności o ochronie środowiska.*
14. *Prace ziemne prowadzone w pobliżu i bezpośrednio przy drzewach, które nie są przeznaczone do wycinki, należy wykonać w sposób niepowodujący zagrożeń dla systemu korzeniowego oraz dla pni drzew.*
15. *Ustala się zachowanie w jak najwyższym stopniu istniejącego zadrzewienia z możliwością wycinki niezbędnych drzew dla celów sanitarnych. Dopuszcza się również niezbędną wycinkę drzew, jeżeli jest to spowodowane potrzebą realizacji sieci infrastruktury technicznej i komunikacji oraz w zakresie niezbędnym dla realizacji zabudowy zgodnej z przeznaczeniem podstawowym.*
16. *Do kształtowania zieleni nie wprowadzać roślin z gatunków uznanych za inwazyjne.*
17. *W zakresie ochrony przed hałasem przyjmuje się dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku - dla terenów oznaczonych symbolami:
 - 1) „MN” – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
 - 2) „MW” – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
 - 3) „RM” - jak dla terenów zabudowy zagrodowej;
 - 4) „US”, „MN,ML”, „ML,UT”, „MN,ML,UT” – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;
 - 5) „MN,U”, „MW,U” – jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.*
18. *Strefa ochronna, związana z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu od ogniw fotowoltaicznych wytwarzających energię o mocy powyżej 100 kW nie może wykraczać poza granice terenów „P.1”, „P.2”.*

3. Charakterystyka środowiska przyrodniczego obszaru objętego sporządzeniem planu miejscowego – istniejący stan środowiska

3.1. Położenie gminy

Gmina Brzeżno położona jest w środkowej części woj. zachodniopomorskiego, w pow. świdwińskim. Graniczy z miastem Świdwin i gminą Świdwin od północy, gminami: Ostrowice od wschodu, Łobez od zachodu, Drawsko Pomorskie od południa.

Miejscowość Słonowice położona jest w odległości drogowej od: Świdwina – 8 km, Drawsko Pomorskiego – 30 km, Połczyna - Zdroju 34 km i Łobza 12 km.

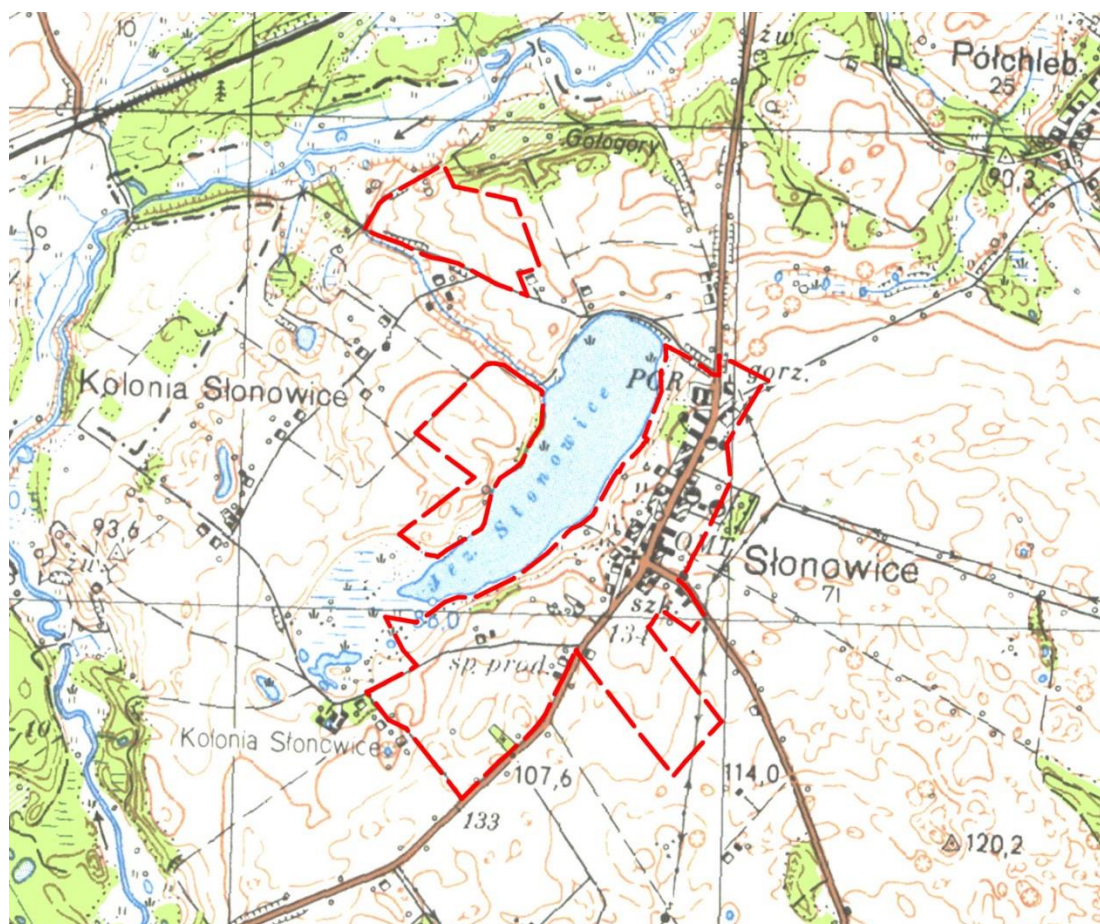
Rysunek 1. Gmina Brzeżno na tle powiatu świdwińskiego (Autorstwa Antares - pl.wikipedia (originally uploaded here: pl:Grafika:Brzeżno gm.png, CC BY-SA 2.5, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=2250879>))

3.2. Położenie terenu i jego charakterystyka

Obszar opracowania planu miejscowego obejmuje część obrębu ewidencyjnego Słonowice o powierzchni ok. 153 ha. Planem miejscowym objęto trzy obszary położone w obrębie Słonowice:

- 1) Obszar określony na załączniku nr 1 do MPZP obejmujący grunty rolne położone w północno-zachodnim fragmencie obrębu. W granicach obszaru znajduje się złożo kruszywa naturalnego oraz teren i obszar górniczy „Słonowice II”. Teren przeznaczony w planie miejscowym na eksploatację kruszywa wraz z jego przerobem.
- 2) Obszar określony na załączniku nr 2 do MPZP obejmujący grunty rolne, zadrzewienia oraz las położony na północno-zachodnim fragmencie jeziora Słonowice. Teren ten przeznaczony w planie miejscowym jest głównie na zabudowę jednorodziną i rekreacji indywidualnej.
- 3) Obszar określony na załączniku nr 3 do MPZP obejmujący tereny położone na południowo-wschodnim wybrzeżu jeziora Słonowice oraz wieś Słonowice. Obszar ten przeznaczony jest w opracowywanym planie miejscowym na wielofunkcyjne zainwestowanie wiejskie, w większości dotyczy to korekt zapisów obowiązujących planów miejscowych.

- 4) Obsługa komunikacyjna obszaru opracowania odbywa się poprzez drogi: wojewódzką nr 151, powiatową nr 1072Z oraz drogi gminne i wewnętrzne.
- 5) W strukturze użytkowania dominują grunty rolne, jednak w większości są one przeznaczone w obowiązujących planach miejscowych pod lokalizację zabudowy.
- 6) Skupiska drzew i krzewów na terenie opracowania znajdują się na terenach położonych wzdłuż jeziora oraz w granicach pozostałości zabytkowych parków i cmentarza.
- 7) Uprawom rolnym, stanowiącym monokulturowe agrocenozy, towarzyszą zbiorowiska segetalne, w przeważającej większości murawy.
- 8) Poza obszarami zadrzewionymi i lasami, roślinność w obrębie projektowanego planu składa się ze zbiorowisk często spotykanych – jest to roślinność ukształtowana w wyniku działalności człowieka (uprawy rolne, ogrody przydomowe) lub roślinność, która wykształciła się w sposób samorzutny, na terenach, gdzie człowiek zaprzestał swojej działalności.
- 9) Gatunki roślin występujące na omawianym terenie są pospolite i nie posiadają dużej wartości przyrodniczej.

Rysunek 2. Lokalizacja obszaru opracowania planu miejscowego na tle najbliższego sąsiedztwa (opracowanie na tle mapy topograficznej pochodzącej z geoportal.gov.pl)

- Wieś Słonowice posiada dobre zaopatrzenie w infrastrukturę techniczną, mieszkańcy mogą korzystać z sieci wodociągowej, elektroenergetycznej i kanalizacyjnej.
- oOd wschodu analizowany teren sąsiaduje z farmą elektrowni wiatrowych.

Rysunek 3. Granice obszaru opracowania planu miejscowego (podkład mapowy: geoportal.gov.pl)

Rysunek 4. Widok w kierunku północno-zachodnim na fragment terenu objęty załącznikiem nr 1 do MPZP, na dalszym planie ściana lasu będąca granica obszaru Natura 2000 (zdz. własne)

Rysunek 5. Widok w kierunku zachodnim na fragment terenu objęty załącznikiem nr 1 do MPZP, w tle, z lewej strony kopalnia piasku (zdz. własne)

Rysunek 6. Widok jezioro Słonowice oraz północną część wsi Słonowice (załącznik nr 3). W tle elektrownie wiatrowe (zdj. własne)

Rysunek 7. Widok na zachodni brzeg jeziora Słonowice oraz las i zadrzewienia porastające część terenu opracowania - załącznik nr 2 (zdj. własne)

Rysunek 8. Zadrzewienia porastające zachodni brzeg jeziora Słonowice – załącznik nr 2 (zdj. własne)

Rysunek 9. Południowy fragment terenu opracowania terenu określonego na załączniku nr 2 (zdj. własne)

Rysunek 10. Widok na pola uprawne oraz nieliczną zabudowę mieszkaniową – teren obejmujący południowy fragment załącznika nr 3 (zdj. własne)

Rysunek 11. Wschodni brzeg jeziora oraz tereny rekreacyjne plaża – załącznik nr 3 (zdj. własne)

Rysunek 12. Zabudowa wsi Słonowice (zdj. własne)

Rysunek 13. Pałac Słonowice wraz z fragmentem parku oraz tereny nadjeziorne (zdj. własne)

3.3. Warunki fizyczno-geograficzne, rzeźba terenu, krajobraz

Pod względem fizycznogeograficznym wg. Kondrackiego obszar objęty opracowaniem znajduje się w:

- Prowincja: Niż Środkowoeuropejski (31)
- Podprowincja: Pobrzeża Południowobałtyckie (313)

- Makroregion - Pojezierze Zachodniopomorskie
- Mezoregion - Wysoczyzna Łobeska

Północno zachodnia część gminy Brzeżno leży w granicach mezoregionu Wysoczyzny Łobeskiej. Obszar ten jest związany ze zlewnią rzeki Regi. Na obszarze mezoregionu występuje średnie bogactwo jezior, jeziorzek oraz śródpolnych i śródleśnych oczek polodowcowych. Największymi jeziorami są: jezioro Kęckie, Słonowice, Wilczkowo, Pęczerzyńskie, Brzeżno i Więclaw.

Gmina Brzeżno położona jest w obrębie terenów, które w czasie nasunięcia się ostatniego lądolodu (złodowacenie północno polskie, faza pomorska) znajdowały się w strefie „wewnętrznej” czoła lądolodu. Na zewnątrz (od strony południowej) utworzona została morena czołowa bardzo zróżnicowana wysokościowo i krajobrazowo (część południowo-wschodnia terenu gminy – rejon Karsiboru). Pozostały teren pokrywa morena denna falista i lekko falista zbudowana głównie z glin zwałowych, miejscami pisków, żwirów, pospółki i ilów rozcięta na obrzeżu dolinami rzek Regi (od strony północno-wschodniej, północnej, i północno-zachodniej) i Starej Regi (od strony zachodniej i południowo-zachodniej). Centralną część wysoczyzny południkowo przecina rynna lodowcowa będąca obecnie obniżeniem terenowym wypełnionym miejscami jeziorami rynnowymi, bagnami, torfowiskami i łąkami. Obniżenia terenowe wypełnione są osadami holocenijskimi - mułki, piaski, torfy, mursze.

W gospodarce przestrzennej najważniejszą rolę odgrywają powierzchniowe utwory geologiczne (do kilkudziesięciu metrów), a w mniejszym stopniu utwory głęboko zalegające. Tylko w nielicznych przypadkach, gdy wykorzystywane są do celów gospodarczych ważne są utwory głęboko zalegające. W przypadku Brzeżna najważniejszą rolę odgrywają utwory czwartorzędowe (formacji plejstocen i holocen), których miąższość jest bardzo zmienna i mimo wysokiego położenia terenu nad poziom morza (120-150 m) waha się w granicach 60-110 m. W profilu geologicznym widoczne jest występowanie utworów wszystkich złodowaceń z tym, że największą miąższość mają osady związane z ostatnim północnopolskim złodowaceniem (faza pomorska). Spąg utworów czwartorzędowych spoczywa na osadach miocenu, eocenu i oligocenu na głębokości zmiennej, ale średnio można przyjąć w rejonie Brzeżna i okolicy 10-40 m n.p.m. Pod tymi utworami na głębokości około 30 m p.p.m. pojawia się strop antyklinorium kujawsko-pomorskiego wykształcony w postaci wypiętrzonych utworów jury dolnej i triasu. Charakterystyczną cechą budowy geologicznej tego rejonu jest brak osadów jury górnej i kredy. Budowa geologiczna tego obszaru (antyklinorium pomorsko – kujawskie) wyklucza występowanie w tym rejonie wód geotermalnych.

W geologicznym profilu pionowym dominują piaski i żwiry wodnolodowcowe oraz gliny zwałowe, natomiast powierzchnię terenów pokrywają oprócz powyższych utworów piaski i żwiry oraz mułki kemów oraz gliny ozów i form szczelinowych. W dolinach rzecznych i obniżeniach terenowych występują utwory holocenijskie wykształcone głównie w postaci mułków, piasków i torfów.

Rzeźba terenu gminy miejscami jest mało urozmaicona (część centralna), miejscami szczególnie na obrzeżu silnie zróżnicowana (południowa, południowo-wschodnia oraz w sąsiedztwie dolin rzecznych szczególnie Regi i Starej Regi). Również przebiegająca południkowo od Świdwina przez Brzeżno do Zarańska rynna polodowcowa wprowadza duże zróżnicowanie w rzeźbie i krajobrazie.

Dominującym typem krajobrazu jest krajobraz młodoglacjalny, pagórkowaty, pojezierny,

poprzecinany dolinami i równinami akumulacyjnymi (den dolinnych). Dominują formy plejstoceniowe – moreny denne i czołowe. Z holocenu pochodzą formy subaeralne, kształtujące dna dolin i niższe trasy rzeczne.

W krajobrazie młodoglacjalnym można wyróżnić:

- równiny i wzniesienia morenowe – w części północnej, centralnej i zachodniej (poza dolinami rzek), tereny lekko pofałdowanych moren dennych, miejscami równin sandrowych, użytkowane rolniczo, z zagłębieniami terenowymi wypełnionymi łąkami i torfowiskami, z niedużymi zalesieniami i zwartą zabudową wsi (związaną z dużą powierzchnią gruntów wysokich klas - III i IV);
- pagórki i zagłębienia pojezierne – w części południowo-wschodniej (poza dolinami rzek), tereny pofałdowanych moren dennych i czołowych, miejscami kotliny bezodpływowe z dużą liczbą torfowisk w tym torfowisk wysokich, na dużej powierzchni zalesionych z dominacją rozproszonej zabudowy wsi;
- sandry pojezierne – nieduże powierzchnie terenów płaskich, z nielicznymi zadrzewieniami i zagłębieniami terenowymi;
- doliny rzek Regi i Starej Regi – krajobraz dolinny z szerokimi dolinami (o charakterze pradolinny) z wysokimi i stromymi zboczami porośniętymi lasami, w górnych odcinkach rzek w części źródłiskowej wykształcone wąwozy i jary.

W szerokich dolinach torfy i gytie, część zboczy porośnięta lasami, część lokalnie eksploatowana - piaski i żwiry.

Najniższy punkt terenowy znajduje się w części południowo - zachodniej, w miejscu połączenia się rzek Rega i Stara Rega, a jego rzędna nad poziom morza wynosi 70,5 m. Najwyższe punkty terenowe znajdują się w części południowo-wschodniej i wschodniej, w rejonie strefy czołowo morenowej, a ich wysokości nad poziom morza wynoszą 165 – 167 m (rejon Kłętka i Mulińskie). Cały teren wysoczyzny morenowej pokrywający gminę pochylony jest z kierunku południowo-wschodniego w kierunku północnym i zachodnim od wysokości 160-130 m n.p.m. do 110-90 m n.p.m. Największe powierzchnie wysoczyzny znajdują się na wysokościach 100 - 130 m n.p.m.

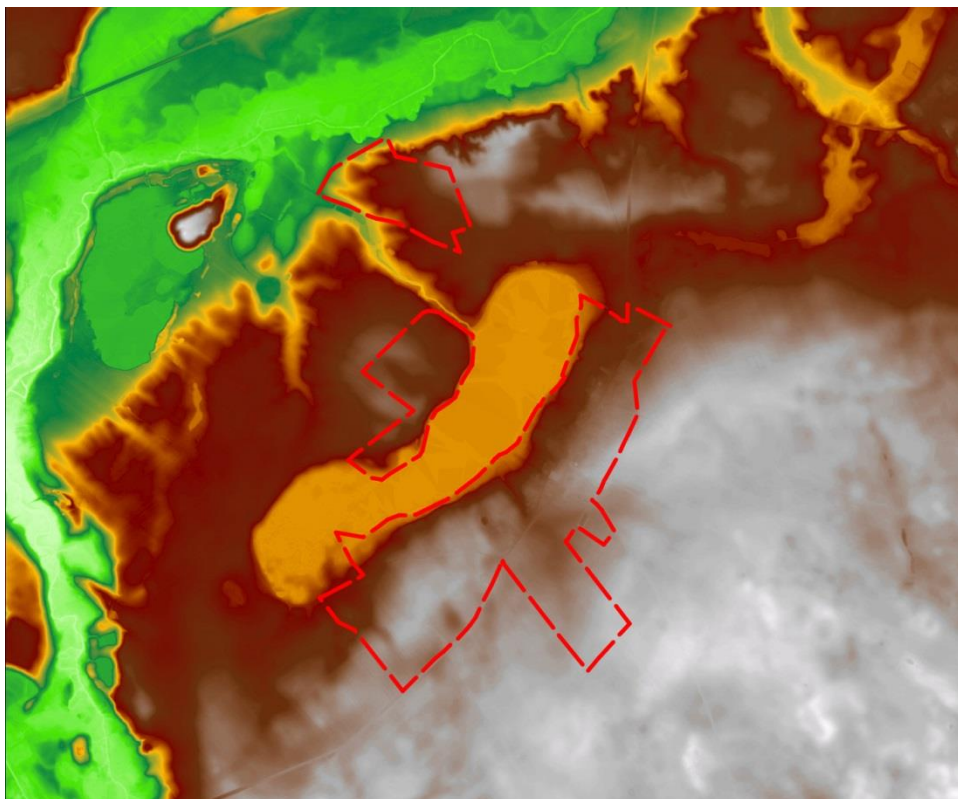
Od strony zachodniej granica gminy znajduje się w obrębie szerokiej pradoliny Regi. Od strony południowej na znacznym odcinku granicę stanowi rzeka Stara Rega, która lokalnie wykorzystuje 2 duże obniżenia terenowe, które prawdopodobnie są w części podłużnymi wytopiskami, oddzielone od siebie odcinkiem progu wysoczyznowego w którym wykształcił się w przeszłości przełom rzeczny obecnie wykorzystany na elektrownię wodną - Tarnowo.

W obrębie północnej części terenu gminy występują ozy i kemy, a od strony południowo-wschodniej wzgórze moren czołowych pośród lokalnych obniżen terenowych, kotlin, bagien i torfowisk (Karsibór - Kłętka). Strefa czołowo - morenowa porośnięta jest lasami, w części użytkowana jest rolniczo i zabudowana zabudową zagrodową rozproszoną. Wzgórze czołowo morenowe stanowią dział wodny rzek Przymorza (płynących na północ) i rzek zlewni Noteci i Warty (płynących na południe). W obrębie wysoczyzny lokalnie występują oczka wodne, a szczególnie duże ich natężenie ma miejsce w rejonie wsi Karsibór.

Niewielkie pod względem wysokości, ale znaczne pod względem powierzchni obniżenia terenowe

pokrywają łąki na torfach. Torfowiska powstały również w miejscach zanikłych oczek wodnych i zbiorników bezodpływowych.

Należy zwrócić uwagę na nieduży, jednak wyraźnie dominujący w krajobrazie naturalnym krajobraz antropogeniczny. Na większym obszarze wykształcony został w oparciu o dobre warunki glebowe, nieduże zróżnicowanie terenów oraz korzystne warunki hydrograficzne. Tylko w części południowo-wschodniej gminy wykształcony został charakterystyczny dla środowiska czołowomorenowego krajobraz zabudowy rozproszonej związanej z zagłębieniami terenowymi, wzniesieniami, oczkami wodnymi i lokalnymi zadrzewieniami.

Rysunek 14. Hipsometria obszaru opracowania planu miejscowego (geoportal.gov.pl)

Rzeźba terenu opracowania na większości terenu opracowania nie jest zróżnicowana. Teren ujęty na załączniku nr 1, jest terenem płaskim, obniżającym się widocznie w kierunku zachodnim. Wysokość terenu w północno wschodnim fragmencie opracowania wynosi ok. 107 m n.p.m., natomiast w zachodni fragment jest położony na wysokości ok. 80 m n.p.m.

Obszar opracowania na załączniku nr 2 posiada najciekawsze ukształtowanie, które wynika z istniejącej skarpy nad brzegiem jeziora (wysokość ok. 8-10 m). Teren ten można podzielić na dwa różniące się pod względem wysokości obszary – teren powyżej skarpy z wysokościami od 98 m n.p.m. do 103 m n.p.m. oraz poniżej skarpy, obejmujący drogę i niewielkie wypłaszczenie z wysokościami ok. 87 m n.p.m.

Największy obszarowo terenu znajduje się w granicach określonych na załączniku nr 3. Podobnie jak ma to miejsce w przypadku załącznika nr 1 jest to teren w większości płaski, z nachyleniem w kierunku północno-zachodnim - do brzegu jeziora. Najwyżej położone punkty znajdują się na

wysokości ok. 112 m n.p.m., natomiast najniżej położone są działki posiadające wspólną granicę z brzegiem jeziora – (ok. 87 m n.p.m.).

3.4. Surówce mineralne

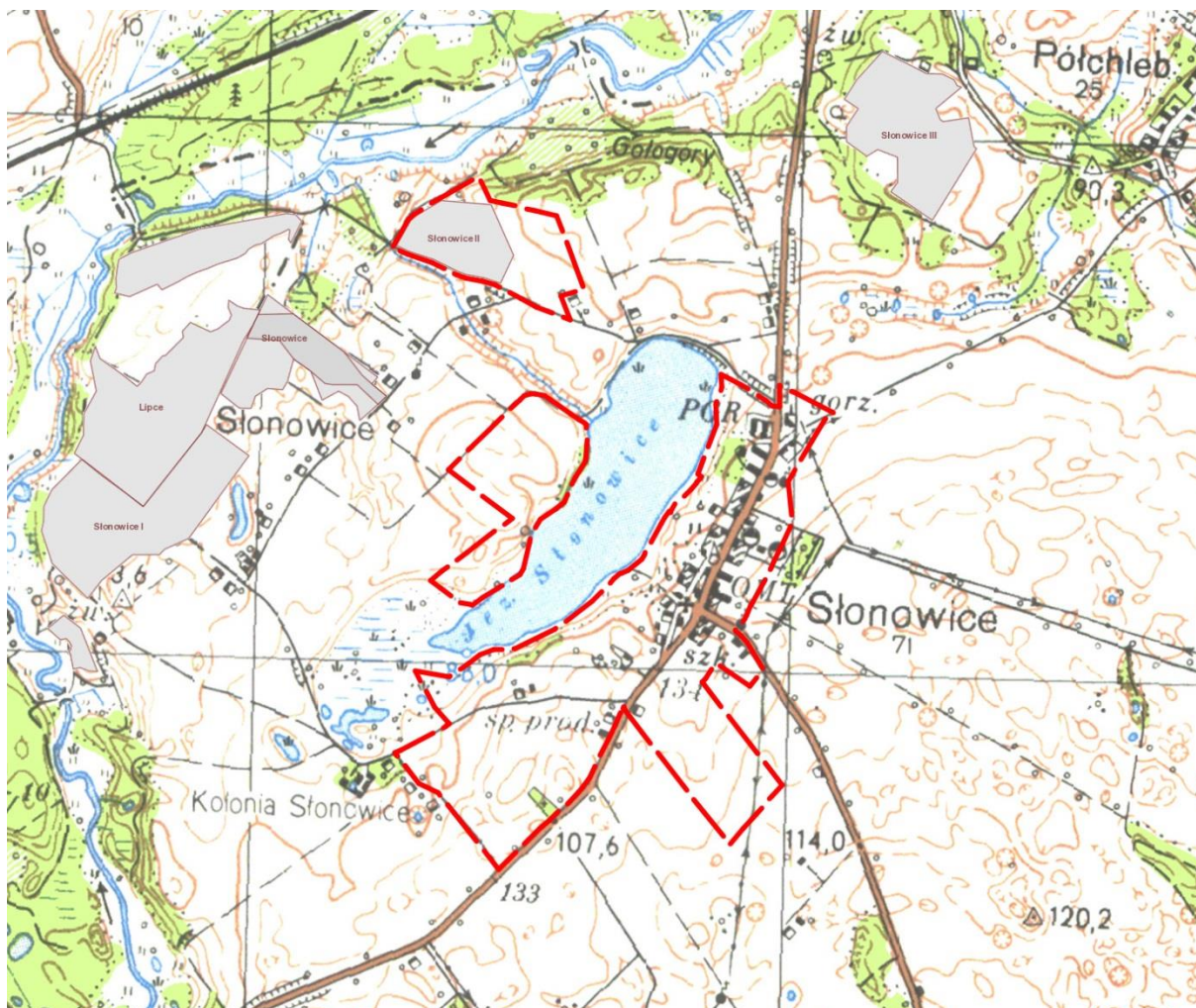
Obszar opracowania określony na załączniku nr 1 do planu miejscowego częściowo znajduje się w granicach terenu i obszaru górniczego „Słonowice II” oraz złoża kruszywa o tej samej nazwie. Dolina Regi w strefie brzeżnej wyścielona jest piaskami i żwirami. Właśnie te utwory są przedmiotem eksploatacji - kopalnia kruszywa Lipce. W sąsiedztwie występują również złoża jeszcze nie eksploatowane - m.in. Słonowice, Słonowice I, Słonowice III).

Zgodnie z „Bilansem Zasobów Złóż w Polsce” wg stanu na 31 XII 2020 r. w obrębie Słonowice zarejestrowano 6 złóż piasków i żwirów::

- Słonowice – stan zagospodarowania złoża – złożo rozpoznane szczegółowo – zasoby geologiczne - 429 tys. ton;
- Słonowice - stan zagospodarowania złoża – złożo eksploatowane – zasoby geologiczne - 60 tys. ton, wydobyte 30 tys. ton;
- Słonowice I - stan zagospodarowania złoża – złożo eksploatowane – zasoby geologiczne bilansowe - 2 929 tys. ton, zasoby przemysłowe – 2 462 tys. ton, wydobyte 162 tys. ton;
- Słonowice II – stan zagospodarowania złoża – złożo rozpoznane szczegółowo – zasoby geologiczne - 1 111 tys. ton, zasoby przemysłowe – 1 111 tys. ton;
- Słonowice III – stan zagospodarowania złoża – złożo rozpoznane szczegółowo – zasoby geologiczne - 2 154 tys. ton, zasoby przemysłowe – 2 154 tys. ton.

Charakterystyka złoża objętego opracowaniem planu miejscowego (Karta informacyjna złoża kopaliny stałej - System gospodarki i ochrony bogactw mineralnych "MIDAS"):

- średnia grubość nadkładu wynosi: 2,0 m,
- miąższość złoża od 3,0 m do 10,5 m, średnio 6,6 m,
- głębokość spągu złoża ok 4,0 m do 12,0 m, średnio 8,6 m,
- powierzchnia udokumentowanego złoża wynosi około 8,6 ha,
- zasoby geologiczne w tej dokumentowanej części wynoszą około 1 111 000 ton.

Rysunek 15. Lokalizacje udokumentowanych złóż surowców w sąsiedztwie obszaru opracowania (opracowanie własne na podstawie danych Państwowego Instytutu Geologicznego - Państwowego Instytutu Badawczego).

3.5. Gleby

Gleby powstały na osadach pozostawionych przez lądolód. Wśród utworów powierzchniowych badanego terenu najczęściej występują gliny morenowe, piaski i żwiry o różnej strukturze z których wykształcają się gleby płowe, a miejscami gleby brunatne osady stokowe oraz mineralno-organiczne wypełniające zagłębienia bezodpływowych i doliny rzeczne. Pokrywa glebowa charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem jednostek glebowych na stosunkowo niewielkim obszarze.

Wśród użytków rolnych dominują gleby brunatne i płowe, a na obszarach użytków zielonych – czarne ziemie i mady. Oprócz gleb mineralnych występują gleby mineralno-organiczne i organiczne (torfowo – mułowe, torfowe torfowisk niskich, murszaste).

W zagłębieniach i dolinach cieków istnieją złoża torfów niskich (a niekiedy – przejściowych), natomiast w licznie występujących zagłębieniach bezodpływowych, (szczególnie nagromadzonych w części południowo-wschodniej) wysokich. W południowej części gminy, na obszarach sandrowych dominują utwory piaszczyste, a gleby wykształcające się z nich to gleby rdzawe i rzadziej – gleby bielcowe.

Użytki zielone zajmują najłabsze grunty przeważnie IVb, V i VI klasy. Największy procent jej powierzchni gminy pokrywają użytki rolne – ok. 62% powierzchni gminy. Wśród użytków rolnych

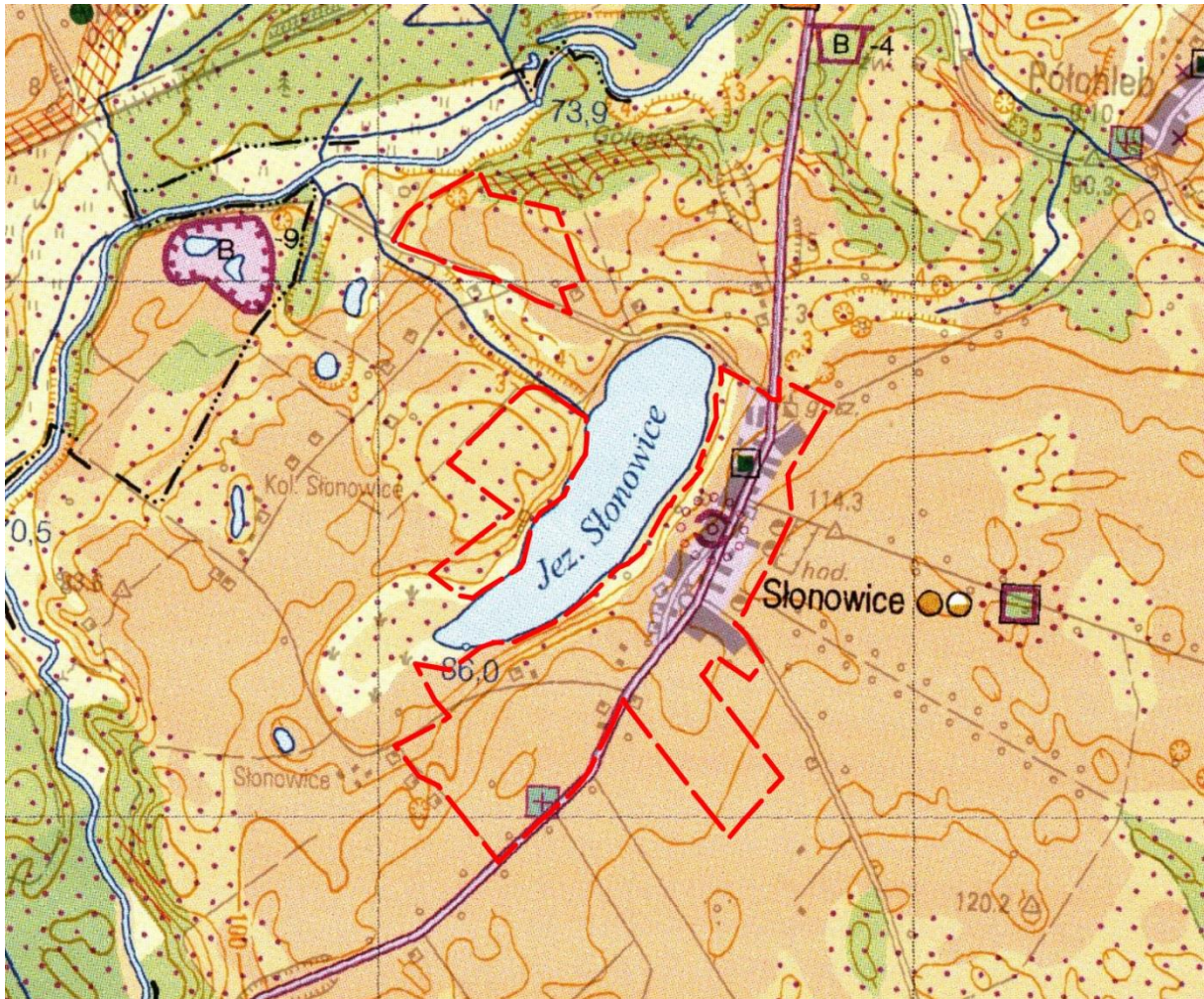
dominują grunty orne, które zajmują ok. 51% powierzchni gminy. Znaczna część powierzchni gminy pokryta jest również przez lasy, które stanowią ok. 29% powierzchni gminy.

Użytki rolne stanowią w większości grunty klasy III i IV. Grunty dobre występują w dużych kompleksach, są dobrze zagospodarowane i znajdują się w wysokiej kulturze, przy czym nieznaczny jest procent gruntów odłogowanych. Pokrywają zachodnią i środkową część gminy, natomiast grunty niskich klas V i VI występują w części wschodniej - w rejonie wsi Karsibór, Mulite, Przyrzecze oraz częściowo Rzepczyno i Więclaw. W związku z tym w ciągu ostatnich 50 lat największe powierzchnie gruntów zostały zalesione w tych rejonach.

Gleby podlegają zarówno degradacji naturalnej, jak i antropogenicznej. Czynniki antropogeniczne, będącymi najczęstszą przyczyną degradacji gleby, są: nieprawidłowe nawożenie gleb, nieprawidłowa gospodarka rolna, zanieczyszczenie powietrza, eksploatacja kopalin i inne formy użytkowania terenu, niszczące profil gleby. Głównym zagrożeniem powierzchni ziemi są erozja, odpady i chemizacja rolnictwa, zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych. Negatywny wpływ na powierzchnię ziemi może mieć również postępująca urbanizacja i osadnictwo, między innymi ze względu na zmianę sposobu użytkowania gleby, powstawanie odpadów, wytwarzanie ścieków. Zmiany klimatu spowodowane globalnym ociepleniem, charakteryzujące się wzrostem temperatur oraz niewielkimi opadami w okresie letnim, powodują wystąpienie zjawiska suszy, a co za tym idzie znaczne obniżenie poziomu wód gruntowych. Prowadzi to do pogłębiających się niedoborów wody. Zarówno erozja, jak i ekstensywna gospodarka rolna powodują wyjałowienie gleby, a więc jej degradację.

Obszar objęty uchwałą w sprawie sporządzenia planu miejscowego pokryty jest w większości użytkami rolnymi średnich i niskich klas. Spośród 153 ha obszaru objętego planem miejscowym, zaledwie 2,3887 ha stanowią grunty klasy III, z czego 0,8761 ha stanowią grunty przeznaczone w planie miejscowym pod zainwestowanie wymagające uzyskania zgody na wyłączenie z użytkowania rolniczego.

Pod względem klasyfikacji gleboznawczej, analizowany obszar pokryty jest głównie przez gliny zwałowe oraz piaski i piaski z domieszką żwirów lodowcowe (zachodnia część terenu położonego w granicach załącznika nr 1). Obniżenie i najbliższe sąsiedztwo jezioro wypełnione jest mułkami i piaskami jeziornymi oraz piaskami i glinami deluwialnymi.

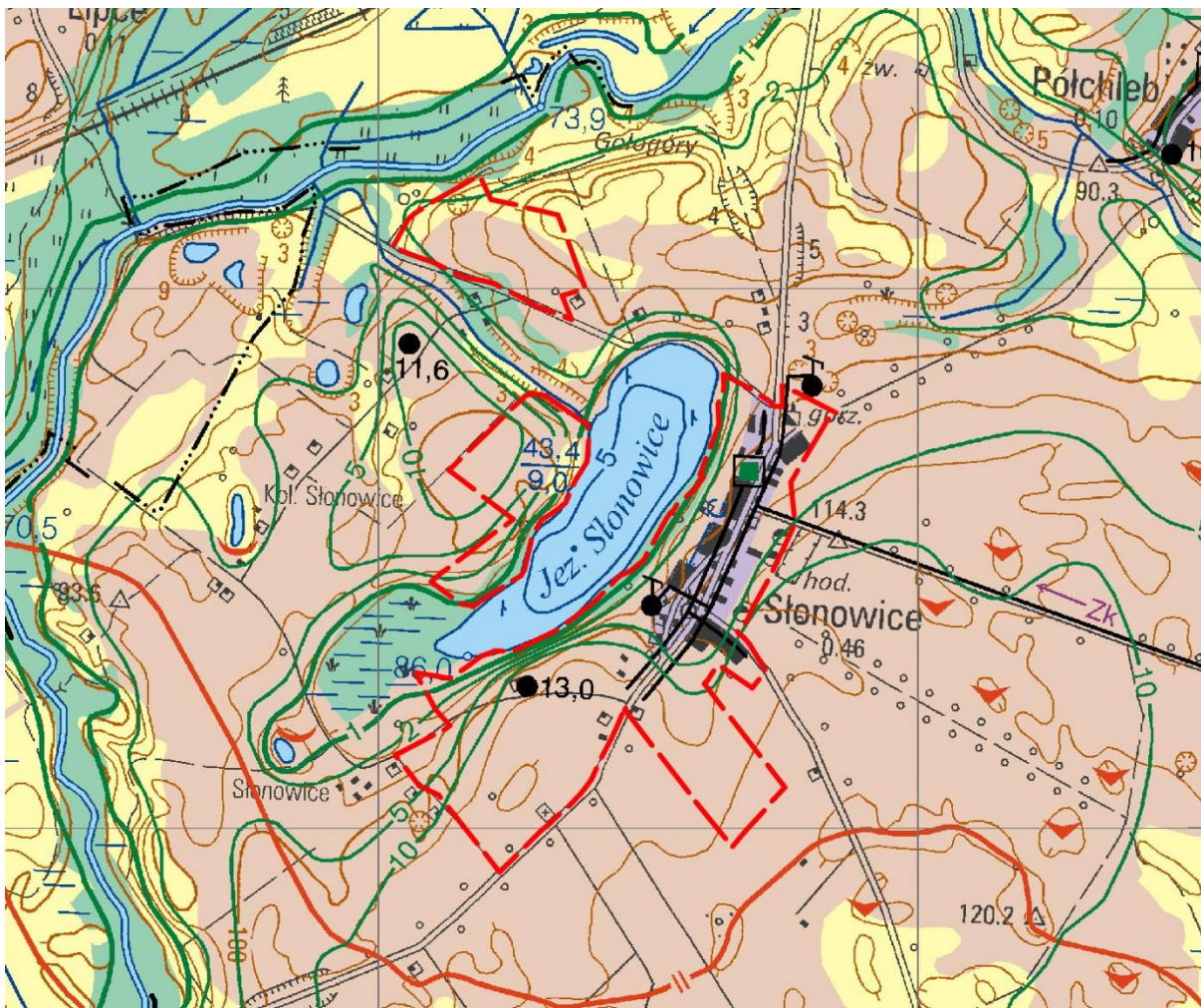
Rysunek 16. Sozologia obszaru opracowania oraz najbliższego sąsiedztwa

3.6. Wody

Sieć hydrograficzna gminy ukształtowała się po ustąpieniu lądolodu do ostatniej fazy zlodowacenia – fazy pomorskiej. Nie jest ona bogata. W obrębie gminy nie występują znaczące rzeki (zarówno Rega jak i Stara Rega na długich odcinkach stanowią granicę gminy), a nieliczne jeziora o genezie lodowcowej (rynnowe, wytopiskowe, zastoiskowe) mają nieduże powierzchnie i niewielkie głębokości.

Charakterystyczną cechą systemu hydrograficznego gminy są duże powierzchnie terenów pozbawionych sieci rzecznej na rzecz obszarów bezodpływowych – oczek wytopiskowych, kotlin (tereny w rejonie wsi Karsibór), lekko zagłębionych obniżień terenowych odwadnianych systemem rowów melioracyjnych. Obniżenia te, o kształcie wydłużonym to albo dawne ciek wodne albo zanikłe płytkie zbiorniki wodne obecnie zatorfione, użytkowane jako zmeliorowane łąki.

Południowa granica gminy, przebiegająca w przybliżeniu po najwyższych wzniesieniach moreny czołowej stanowi bardzo ważny dział wodny oddzielający rzeki Przymorza (płynących na północ) od rzek zlewni Noteci i Warty (płynących na południe).

Rysunek 17. Hydrografia obszaru opracowania planu oraz terenów sąsiednich (skala 1:40000)

Południowa i południowo-wschodnia część gminy, o największych wysokościach to obszar górnych odcinków rzek (Regi i Starej Regi) i niedużych strumieni (Grądek). Dlatego nie są one duże i nie mają znaczących przepływów. Środkową część gminy przecina południkowo polodowcowa rywna wypełniona jeziorami rynnowymi, bagnami, torfowiskami i łąkami podmokłymi i ciągnie się od Buczyny (na pld. od Świdwina) poprzez Wilczkowo, Brzeżno, Więctaw, Łąbędzie, Rydzewo, Żółte do Zarańska.

Wzdłuż wschodniej i zachodniej granicy przepływa rzeka Rega na odcinku 12 km, a na odcinku południowo-zachodnim rzeka Stara Rega, które łączą się w miejscu najniższego punktu terenowego gminy w części zachodniej. Średnie przepływy dla Regi wynoszą 2,4 m³/sek., a Starej Regi nie przekraczają 1,3 m³/sek. Rega początkowo płynie w wąskim wąwozie (część wschodnia gminy), a w części zachodniej w szerokiej pradolinie. Stara Rega początkowo płynie w wąwozie, następnie wykorzystuje duże i głębokie obniżenie terenowe (prawdopodobnie zanikłe jezioro rynnowe o dużych zasobach torfu), po czym w okolicach Tarnowa płynie w przełomie rzeczonym i wpływa do kolejnego, dużego obniżenia terenowego, które łączy się z pradoliną Regi.

Uzupełnieniem sieci rzecznej jest płynący przez środkową część terytorium gminy niewielki strumień Grądek, łączący z systemem hydrologicznym gminy doliny kompleksów torfowiskowych i jezior. Strumień poprzez jezioro Więctaw łączy się ze Starą Regą.

Obszary opracowania planu miejscowego pozbawione są zbiorników wodnych oraz wód

płynących. Sąsiadują jednak z jeziorem Słonowice (załączniki nr 2 oraz 3) o nienazwanym ciekim wodnym odprowadzającym wodę z jeziora Słonowice do Regi. Obszar z załącznika nr 1 znajduje się w odległości ok. 90 m od rzeki Regi.

Jeziro Słonowice - jezioro o charakterze wytopiskowym, położone w obrębie lekko sfalowane moreny. Powierzchnia 43,4 ha, głębokość maksymalna 9,0 m, długość linii brzegowej – ok. 3,7 km. Teren otaczający jezioro stanowią podmokłe łąki, pola uprawne oraz zabudowa wsi Słonowice.

Wody podziemne

W układzie hydrogeologicznym Polski obszar opracowania należy do jednolitej części wód podziemnych nr 8 kod PLGW60008, region wodny Dolnej Odry i Przymorza Zachodniego

Obszar gminy pokryty jest utworami czwartorzędowymi, których miąższość waha się od 60 do 110 m. Są to utwory lodowcowe, wodnolodowcowe lub rzeczne. Cechą charakterystyczną czwartorzędu jest duża zmienność miąższości, rozprzestrzenienia i wzajemnego ułożenia poszczególnych typów osadów, zachodząca nawet na niewielkich fragmentach terenu. Woda w utworach czwartorzędowych występuje: w warstwach przypowierzchniowych (woda gruntowa), w dolinach i dużych kompleksach piaszczysto-żwirowych, w dolinach kopalnych i utworach piaszczystych międzyglinowych lub podglinowych. Płytkie poziomy wód podziemnych charakteryzują się największymi wahaniami, uzależnionymi od ilości opadów atmosferycznych. Są one najbardziej narażone na zanieczyszczenia. Z poziomu tego korzysta ludność posiadająca własne, płytkie studnie kopane. Ujęcia głębszych wód podziemnych znajdują się na różnych głębokościach – od kilkudziesięciu metrów (40-50 m) do ponad 110 m w m. Pęczeryno i Brzeżno. W przypadku dużych głębokości eksploatowane są wody z utworów mioceńskich.

Jakość wód podziemnych występujących na terenie gminy została zaliczona do następujących klas:

- Ib - czyli wód o bardzo dobrej jakości, gdzie żaden ze wskaźników jakości wody nie przekracza wartości dopuszczalnych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i
- II - czyli wód dobrej jakości, gdzie wartości wskaźników jakości wody nie wskazują na oddziaływania antropogeniczne i nie przekraczają wartości dopuszczalnych jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Analiza zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych oraz wielkości ich poboru pozwala stwierdzić, że wody podziemne charakteryzują się dość dobrym stanem ilościowym i nie istnieje zagrożenie ilościowe dla tych wód oraz ekosystemów od nich zależnych. Użytkowe poziomy wodonośne są dobrze izolowane. Obszar gminy charakteryzuje się niskim stopniem zagrożenia użytkowych poziomów wodonośnych. Nie znajduje się on w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych.

Według map hydrologicznych poziom wód gruntowych na analizowanych obszarach jest bardzo zróżnicowany. Podnosi się w pobliżu jeziora oraz doliny Regi i znacznie obniża w zachodniej (załącznik nr 2) oraz południowej (załącznik nr 3) części obszaru opracowania. Wody podziemne występujące tam zalegają na poziomie poniżej 10 m p.p.t.

Analizowane obszary znajdują się poza granicami wyznaczonych głównych zbiorników wód podziemnych.

Zagrożenie powodziowe

Tereny opracowania planu miejscowego położone są poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią. Obszar ten został wyznaczony na podstawie map zagrożenia powodziowego i ryzyka powodziowego, które zostały sporządzone na podstawie ustawy Prawo wodne oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska, Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Ministra Administracji i Cyfryzacji oraz Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 grudnia 2012 r. w sprawie opracowywania map zagrożenia powodziowego oraz map ryzyka powodziowego (Dz. U. z 2013 r. poz. 104).

3.7. Warunki klimatyczne

Charakterystyka klimatu gm. Brzeżno oparta została o najnowsze opracowanie „Klimat województwa zachodniopomorskiego” z 2009 r. (Z. Koźmiński, B. Michalska, M. Czarnecka).

Gmina Brzeżno zakwalifikowana została do VII krainy klimatycznej Drawsko-Szczecińskiej z tym, że bezpośrednio graniczy z krainami V i VIIa. Obejmuje ona najwyższy pas terenu Pojezierza ciągnący się od Pojezierza Ińskiego po Pojezierze Bytowskie. Kraina ta odznacza się najgorszymi warunkami usłonecznienia rzeczywistego. Klimat tej krainy jest najbardziej surowy w całym województwie, gdyż średnia temperatura roku wynosi 7-7,9°C. Temperatura stycznia wynosi 2,5°C, lato jest chłodniejsze ze średnią temperaturą lipca od 16,5°C na wysoczyznach do 17,3°C w zachodniej części. Duże zagrożenie w tej krainie stanowią przymrozki. Kraina ta wyróżnia się najkrótszym okresem gospodarczym i wegetacyjnym (212—219 dni). W krainie tej występują najwyższe i najczęściej występujące opady, a także najdłużej zalegająca pokrywa śnieżna. Roczna suma opadów waha się od 620 do 800 mm, a średnia liczba dni z opadami wynosi 115-125.

Średnia roczna suma usłonecznienia rzeczywistego (godz.)	1500
Średnia roczna temperatura powietrza	7,5°C
Średnia temperatura powietrza zimą	-1,5°C
Średnia temperatura powietrza wiosną	6,5°-7,0°C
Średnia temperatura powietrza latem	16°-16,5°C
Średnia temperatura powietrza jesienią	7,5°– 8,0°C
Średnie roczne sumy opadów atmosferycznych	700 – 725 mm
Średnia roczna liczba dni z opadem równym lub większym od 1 mm	120
Średnia roczna liczba dni z pokrywą śnieżną	50-65

Tabela 1. Charakterystyka klimatu gminy Brzeżno (źródło: „Klimat województwa zachodniopomorskiego”).

3.8. Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenia powietrza są główną przyczyną globalnych zagrożeń środowiska. Wpływają one również bezpośrednio na zdrowie ludzi, zwierząt i roślin, a także mogą niekorzystnie wpływać na glebę, wodę i inne elementy środowiska. Istotną cechą zanieczyszczeń powietrza jest możliwość ich szybkiego przenoszenia na znaczną odległość.

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone zostały w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych

substancji w powietrzu (Dz.U. z 2012, poz. 1031).

Zagrożenie dla atmosfery na terenie gminy Brzeżno stanowią skupiska źródeł niskiej emisji gazów i pyłów z terenów zabudowanych, szczególnie uciążliwych w sezonie grzewczym. Za wyjątkiem biogazowni w Brzeżnie, na terenie gminy brak jest zakładów przemysłowych mogących powodować znaczne zanieczyszczenia powietrza. Wspomniana biogazownia podczas eksploatacji może być źródłem emisji w zakresie substancji normowanych oraz nienormowanych substancji odorowych. W sąsiedztwie granic gminy i obrębu Słonowice położona jest kopalnia piasku Lipce. Pomimo położenia poza granicami gminy, transport drogowy piasku odbywa się głównie drogami na terenie gminy Brzeżno. Kopalnia oraz w dalszej kolejności transport samochody mogą być źródłem hałasu oraz zanieczyszczenia pyłowego.

Zagrożenie dla atmosfery stanowią również liniowe zanieczyszczenie atmosfery powodowane przez drogi. Emisja zanieczyszczeń powodowana przez ruch komunikacyjny powstaje podczas: spalania paliw, ocierania jezdni, opon i hamulców oraz wtórnego unoszenia drobin pyłu z powierzchni dróg. Szczególna uciążliwość ruchu drogowego wynika ze sposobu wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza (nisko nad ziemią, znacznego natężenia ruchu samochodowego oraz przebiegu dróg pomiędzy zabudową). W wyniku spalania paliwa dostają się do atmosfery zanieczyszczenia gazowe, głównie: dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, aldehydy, tlenki siarki. Powstające pyły zawierają związki ołowiu, kadmu, niklu, miedzi, a także wyższe węglowodory aromatyczne. Ze względu na osiadanie zanieczyszczeń atmosferycznych są one także źródłem skażenia wód powierzchniowych, gleb, roślinności oraz mają bardzo niekorzystny wpływ na życie i zdrowie ludzi.

Oceniając jakość powietrza można stwierdzić, że gmina Brzeżno należy do jednych z najczystszych gmin w województwie zachodniopomorskim. Na terenie województwa istotny problem stanowią ponadnormatywne stężenia pyłu zawieszonego PM10 oraz zawartego w tym pyłu benzo(a)pirenu występujące w sezonie grzewczym. Główną przyczyną tych przekroczeń jest niska emisja pochodząca ze spalania złej jakości paliw w gospodarstwach domowych. Jednak wg. Programu Ochrony Powietrza dla stref województwa zachodniopomorskiego, tj. aglomeracji szczecińskiej, miasta Koszalin, strefy zachodniopomorskiej – Tom II Strefa Zachodniopomorska na terenie gminy nie odnotowano żadnych przekroczeń, nawet co do ww. substancji.

3.9. Klimat akustyczny

Prawo ochrony środowiska definiuje hałas jako dźwięki o częstotliwości od 16 Hz do 16 000 Hz, czyli zakres odbierany przez ludzkie ucho. W rzeczywistości hałasem można nazwać każdy uciążliwy dla ucha ludzkiego dźwięk. Stopień szkodliwości zależeć będzie od poziomu hałasu oraz długości jego oddziaływania na organizm ludzki. W akustyce jednostką określającą poziom natężenia hałasu, będącą jednostką ciśnienia akustycznego jest decybel [dB].

Zagrożenie hałasem i wibracjami charakteryzuje się mnogością źródeł i powszechnością występowania. W sąsiedztwie analizowanego obszaru brak jest znaczących emitorów hałasu, które mogłyby mieć zasadniczy wpływ na klimat akustyczny. Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku określa Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 poz. 112).

Dopuszczalny poziom hałasu w środowisku powodowany przez poszczególne grupy źródeł

hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne w odniesieniu do jednej doby.

	dzień (czas odnieś. równy 16 godz.)	noc (czas odnieś. równy 8 godz.)
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	61 dB	56 dB
Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	65 dB	56 dB
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego	65 dB	56 dB
Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej	65 dB	56 dB
Tereny zabudowy zagrodowej	65 dB	56 dB

Tabela 2. Dopuszczalne poziomy hałasu generowane przez drogi (Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku)

	dzień (czas odnieś. równy 16 godz)	noc (czas odnieś. równy 8 godz.)
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	50 dB	40 dB
Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	55 dB	45 dB
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego	55 dB	45 dB
Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej	55 dB	45 dB
Tereny zabudowy zagrodowej	55 dB	45 dB

Tabela 3. Dopuszczalne poziomy hałasu generowane przez pozostałe obiekty i działalności będące źródłem hałasu (Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku)

W ostatnich latach WIOŚ w Szczecinie nie prowadził badań dotyczących hałasu komunikacyjnego na terenie gminy Brzeźno.

W planie miejscowym przyjęto dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, zgodnie z przepisami odrębnymi – dla terenów przeznaczonych na:

- „MN” – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- „MW” – jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- „RM” - jak dla terenów zabudowy zagrodowej;
- „US”, „MN,ML”, „ML,UT”, „MN,ML,UT” – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych;
- „MN,U”, „MW,U” – jak dla terenów mieszkaniowo-usługowych.

3.10. Promieniowanie elektromagnetyczne

Oceny poziomów pól elektromagnetycznych (PEM) w środowisku i obserwacji zmian dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska.

Zgodnie z art. 124 ustawy Prawo ochrony środowiska Zachodniopomorskie Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi, aktualizowany corocznie, rejestr zawierający informację o terenach, na

których stwierdzono przekroczenie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

W środowisku występują dwa rodzaje źródeł promieniowania elektromagnetycznego: naturalne oraz sztuczne. Przepisy prawa odnoszą się do sztucznych źródeł pól elektromagnetycznych, takich jak: obiekty elektroenergetyczne (stacje i linie elektroenergetyczne oraz elektrownie), obiekty radiokomunikacyjne (stacje radiowe i telewizyjne, stacje bazowe telefonii komórkowej) oraz obiekty radiolokacyjne (wojskowe i cywilne urządzenia radionawigacji i radiolokacji).

Najliczniejsze źródła PEM stanowią obiekty elektroenergetyczne oraz stacje bazowe telefonii komórkowej.

Linie i stacje elektroenergetyczne są źródłami pól o częstotliwości 50 Hz. Nadajniki stacji bazowych telefonii komórkowej wytwarzają pola o częstotliwościach od około 0,1 MHz do około 100 GHz.

W ostatnich latach WIOŚ w Szczecinie nie prowadził badań dotyczących poziomów promieniowania elektromagnetycznego na terenie gminy Brzeżno. Należy jednak przyjąć, iż na terenie opracowania, ani w jego najbliższym sąsiedztwie nie znajdują się źródła promieniowania elektromagnetycznego poza liniami elektroenergetycznymi oraz stacją BTS (sąsiadującą z terenem opracowania).

3.11. Formy ochrony przyrody

Zgodnie z art. 6 ustawy o ochronie przyrody formami ochrony przyrody są: parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, pomniki przyrody, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, ochrona gatunkowa roślin, zwierząt i grzybów.

Teren objęty opracowaniem znajduje się poza obszarami chronionymi.

3.12. Świat zwierząt

Regionalizacja zoogeograficzna

Zgodnie z regionalizacją zoogeograficzną (Kondracki 1988) obszar gminy należy do:

Państwo	- Holarktyka
Podpaństwo	- Palearktyka
Prowincja	- Europejsko-Zachodniosyberyjska
Kraina	- Południowobałtycka
Dzielnica	- Bałtycka

Część obszaru gminy Brzeżno charakteryzuje się wysokimi walorami przyrodniczo-krajobrazowymi. Duże zróżnicowanie terenu, położenie na obszarze zlewni Regi, obecność różnych typów wód, terenów podmokłych, torfowisk, niski stopień antropogenizacji, niewielkie zaludnienie oraz stosunkowo łagodny klimat stanowią o bogactwie fauny gminy Brzeżno.

Brak większych przeszkód terenowych (za wyjątkiem elektrowni wiatrowych) oraz duże, otwarte przestrzenie powodują, iż gmina posiada korzystne warunki do swobodnego przenikania różnych elementów faunistycznych. Świat zwierząt gminy Brzeżno jest typowy dla nizinnych rejonów kraju –

spotkać można w większości gatunki występujące w całej Polsce. Wiele z nich to gatunki objęte prawną ochroną, zarówno krajową jak i międzynarodową.

W lasach zamieszkują duże ssaki jak sarny, dziki, jelenie. Z mniejszych ssaków odnotowano stanowiska występowania lisów, gronostajów, kun, borsuków i zajęcy. Najlepiej rozpoznane i najczęściej występujące na terenie gminy są ptaki – spotkać można m.in. bociany, czapłę siwą, żurawie, wiele gatunków ptaków drapieżnych, kaczek, gęsi i innych.

Analizowane tereny ze względu na swoje położenie oraz istniejącą zabudowę, a także cenne przyrodniczo obszary w niedalekim sąsiedztwie, charakteryzuje się znikomym występowaniem zwierząt. Jedynymi obszarami na których świat zwierzęcy jest w miarę bogaty są okolice jeziora Słonowice.

W związku lokalizacja analizowanego obszaru na terenach zurbanizowanych lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie, zastany na miejscu biotop nie jest chętnie zamieszkiwany przez zwierzęta. Mogą czasowo bytować drobne gryzonie takie jak: mysz polna, nornica ruda, które charakteryzują się znaczną tolerancją na różne czynniki środowiska. Tereny rolne i łąki zamieszkują owady: głównie błonkówki, muchówki i chrząszcze, a także liczne pajęczaki. Jednorodny charakter opisywanych terenów i sąsiedztwo zabudowy wiejskiej, które stanowią znaczącą barierę ekologiczną powodują, że występująca tu fauna jest stosunkowo uboga. Na analizowanych terenach dominują synantropijne gatunki zwierząt, charakterystyczne dla siedlisk ludzkich, głównie ptaki. Wśród awifauny najczęściej występuje sierpówka, wróbel domowy, sroka zwyczajna, kawka, zięba, a także szpak i kos. Wszystkie gatunki, oprócz sroki, objęte są ścisłą ochroną gatunkową. W sąsiadujących z terenem opracowania ogrodach można spotkać kreta europejskiego i jeża zachodniego.

Zgodnie z 'Waloryzacją przyrodniczą województwa zachodniopomorskiego' w granicach terenu opracowania planu miejscowego oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie napotkać można głównie pospolite płazy (żabę trawną, żabę jeziorkową, żabę wodną, ropuchę szarą, żabę moczarową, kumak nizinny), gady (jaszczurka żyworodna, zaskroniec) oraz ptaki (łyska, perkoz dwuczuby, krzyżówka, bocian biały, potrzos, trzciniak, perkozek, mewa śmieszka, błotniak stawowy).

Podczas przeprowadzonej wizji terenowej zaobserwowano występowanie lub ślady bytowania następujących gatunków: łabędź niemy, bocian biały, perkoz dwuczuby, mewa śmieszka, żuraw, sierpówka, zajęc szarak, skowronek, dzik i sarna.

Projekt planu nie przewiduje zniszczenia ostoi zwierząt lub miejsc ich występowania, lęgów bądź naturalnych żerowisk, o znaczeniu dla systemu ekologicznego zarówno w skali wsi jak i okolicy. Na analizowanych terenach, przeznaczonych pod nowe zainwestowanie nie znajdują się udokumentowane stanowiska występowania gatunków fauny podlegającej ochronie.

3.13. Świat roślin

Regionalizacja geobotaniczna

Według podziału geobotanicznego Polski (Szafer 1988) gmina leży:

Państwo - Holarktyka

Obszar - Euro-Syberyjski

Prowincja - Niżowo-Wyżynna Środkowoeuropejska

Dział - Bałtycki

Poddział	- Pas Równin Przymorskich i Wysoczyzn Pomorskich
Kraina	- Pojezierze Pomorskiej
Okręg	- Wałecko-Drawski

Świat roślinny gminy jest bogaty, a jego zróżnicowanie jest związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania. Zasadniczym elementem krajobrazu gminy Brzeżno są: duże kompleksy leśne (lasy zajmują ok. 29% powierzchni gminy) znajdujące się w części południowo-wschodniej gminy oraz wzdłuż dolin rzek Rega i Stara Rega, zadrzewienia przydrożne, kępy zadrzewień śródpolnych i przywodnych.

Roślinność synantropijną, przystosowaną do bliskości człowieka spotkać można na terenach osiedli ludzkich, ciągów komunikacyjnych i innych silnie przekształconych. Wiele spośród roślin synantropijnych stanowi najczęściej zadomowione gatunki obce.

Trawiaste łąki, zarośla i torfowiska charakterystyczne są dla terenów dolin rzecznych, rynien jeziornych i wytopiskowych.

Na terenie gminy występuje także zieleń urządzona w postaci parków, zieleni miejskiej, a także zadrzewień przydrożnych, cmentarzy i innych. Do największych kompleksów zieleni urządzonej w gminie zaliczyć należy zabytkowe parki podworskie i pałacowe oraz cmentarze, które w zdecydowanej większości są zaniedbane lub zniszczone.

Na terenie gminy Brzeżno występuje kilkadziesiąt gatunków roślin chronionych, z czego większość to rośliny zielne. Duży udział chronionych gatunków roślin związany jest z obszarami podmokłymi i torfowiskami. Cenne są również zbiorowiska roślinności wodnej i szuwarowej, a także leśnej. Ostoją interesujących gatunków są ekosystemy źródliskowe tworzące się w dolinach rzecznych i przy brzegach wysokich rynien jeziornych.

Podobnie jak ma to miejsce w przypadku fauny, tak i w przypadku flory obszar objęty opracowaniem planu miejscowego nie charakteryzuje się występowaniem dużej ilości chronionych gatunków roślin. Poza obszarami podmokłymi i okolicami jezior znajduje się stanowisko bluszczu pospolitego na terenach dawnego cmentarza ewangelickiego. Tereny podmokłe sąsiadujące z jeziorem (załącznik nr 2) pokrywają niżowe łągi jesionowo-olszowe (kod siedliska 91E0-3). Jezioro Słonowice jest siedliskiem określonym jako jezioro eutroficzne (kod siedliska (3150-1).

Należy jednak zauważyć, iż większość terenów objętych planem miejscowym została przekształcona przez człowieka – są użytkowane rolniczo lub są zabudowane. Na analizowanych terenach, poza uprawami rolnymi (często są to tereny odłogowane), dominują zbiorowiska roślinne o charakterze antropogenicznym o niskich walorach przyrodniczych. Porośnięte są one gatunkami charakterystycznymi dla zbiorowisk chwastów zbóż, rosnące w bliskim sąsiedztwie upraw m.in. chaber łąkowy, maruna bezwonna, a także nieliczne, pojedyncze egzemplarze charakterystyczne dla półnaturalnych i sztucznych łąk i pastwisk na mezotroficznych glebach mineralnych, które można zauważyć w każdej wolnej przestrzeni, zarówno między uprawami, jak i na poboczach, wzdłuż polnych dróg i jest to głównie kostrzewa łąkowa, życica trwała, perz właściwy, ostrożeń łąkowy, dziurawiec zwyczajny, wrotycz pospolity, szczaw zwyczajny, komosa biała, nawłóć kanadyjska.

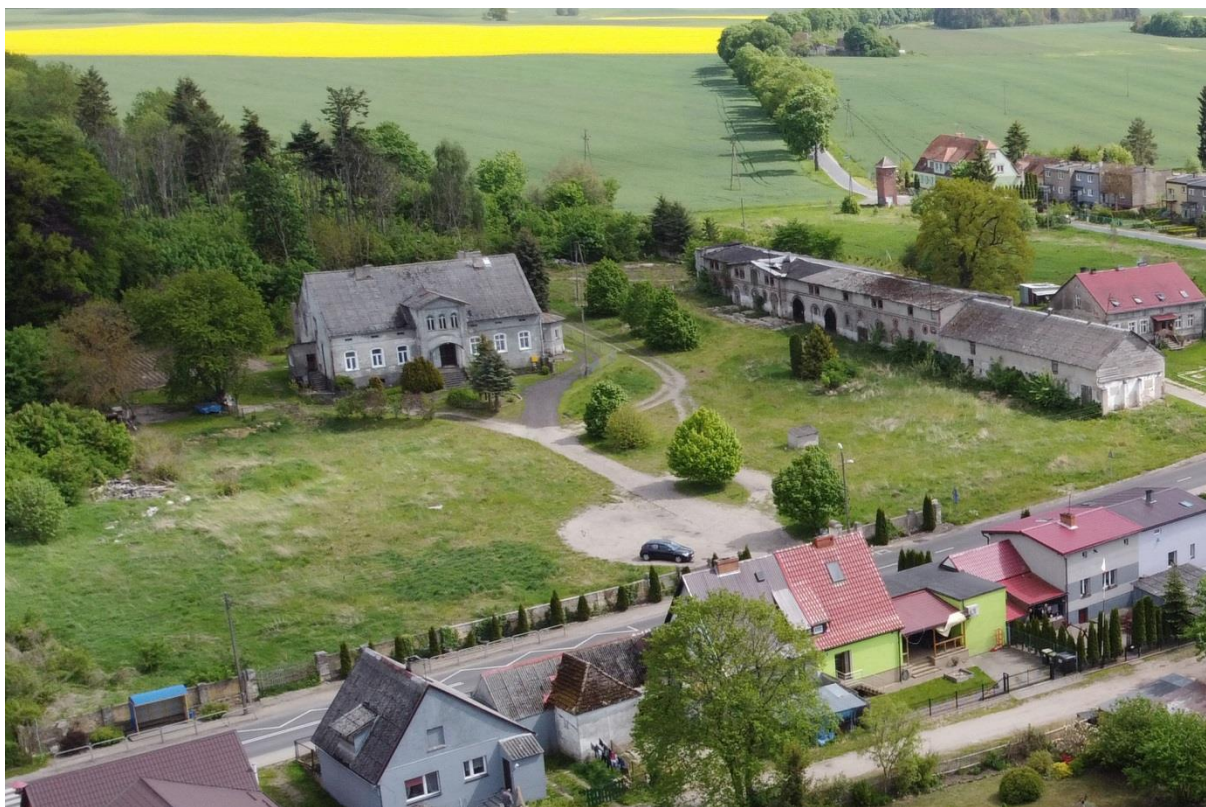
Pozostałe tereny biologicznie czynne na obszarze opracowania planu to głównie zadrzewienia i lasy porośnięte przede wszystkim pospolitymi gatunkami jak: sosny, brzozy, jesiony, olchy, buki, lipy,

dęby.

3.14. Zasoby kulturowe i ich ochrona prawna

W granicach obszaru objętego sporządzeniem planu znajdują się:

- wpisany do rejestru zabytków kościół p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego wraz z otoczeniem (wpis do rejestru pod nr A-1955 z dnia 31 lipca 2020 r.);
- budynki o wysokich walorach historyczno-kulturowych podlegające ochronie na podstawie ustaleń planu;
- dwa zespoły pałacowo-folwarczne;
- nieczynny cmentarz ewangelicki;
- stanowiska archeologiczne w granicach których wyznaczono strefy: „W II” częściowej ochrony stanowisk archeologicznych oraz „WIII” ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych.

Rysunek 18. Pozostałości dawnego zespołu pałacowo-folwarcznego, widoczny budynek dworski (obecnie budynek mieszkalny) oraz budynek gospodarczy, po lewej stronie pozostałości parku.

3.15. Diagnoza stanu i funkcjonowania środowiska

3.15.1. Ocena odporności środowiska na degradację

Pod pojęciem odporności rozumie się najczęściej taką progową wartość parametrów systemu przyrodniczego, przy której system się nie zmienia lub zmiany są odwracalne po ustaniu zakłócenia. Przekroczenie tego progu zależy m.in. od:

- stanu środowiska,
- intensywności (natężenia) zjawisk degradujących,
- długości oddziaływania,
- częstotliwości,
- zasięgu przestrzennego.

Określenie odporności na oddziaływania człowieka napotyka na szereg problemów metodycznych wynikających przede wszystkim z:

- braku pełnej informacji, co do stanu środowiska,
- oddziaływania na środowisko kilku czynników naraz (zarówno naturalnych jak i antropogenicznych) – nie można stwierdzić, który i w jakim stopniu jest decydujący,
- zróżnicowania struktury środowiska przyrodniczego, co wpływa na dużą nieprzewidywalność jego reakcji na antropopresję,
- progowego charakteru reakcji środowiska na oddziaływanie bodźców antropogenicznych i naturalnych, którego efektem jest nieliniowość funkcji tej reakcji,
- różnego stopnia odporności na różnego rodzaju stresory – ten sam obszar może być jednocześnie mało odporny na jeden typ działań człowieka, będąc jednocześnie bardzo odpornym na inny,
- braku pełnej wiedzy, co do charakteru procesów regeneracyjnych – odtwarzanie niektórych komponentów środowiska trwa długo (np. kilkadziesiąt lat), i przekracza długość życia jednego pokolenia ludzi, natomiast pełen monitoring środowiska prowadzony jest dopiero w ostatnich 2-3 dekadach, brak jest informacji o pełnym przebiegu wielu procesów regeneracyjnych zachodzących w środowisku przyrodniczym,
- środowisko bardzo rzadko wraca do takiego samego stanu, jaki występował przed wystąpieniem oddziaływań.

W związku z powyższym ocena odporności środowiska, szczególnie w skali większego obszaru, niesie ze sobą dużo elementów niepewności.

Z problemem odporności środowiska wiąże się ocena jego zdolności do regeneracji. Generalnie można stwierdzić, że im wyższa jest odporność środowiska, tym większe są także jego możliwości regeneracyjne. Zdolność do regeneracji najczęściej jest wyrażana długością czasu, jaki upływa między momentem ustania działania czynników odkształcających środowisko a powrotem środowiska do stanu, który występował przed rozpoczęciem działania tych czynników. Jednak stwierdzić należy, że środowisko rzadko wraca do stanu w pełni zgodnego z wyjściowym.

Zdolność do regeneracji posiadają przede wszystkim komponenty biotyczne, a spośród abiotycznych – hydrosfera i klimat. Proces regeneracji powierzchni ziemi i gleb jest długotrwały, a czasem niemożliwy bez udziału człowieka. Regeneracja przyrody odbywa się dzięki procesowi sukcesji i rozprzestrzeniania się gatunków.

Najbardziej narażone na degradację są:

- powierzchnia ziemi (np. tereny powierzchniowej eksploatacji surowców mineralnych),
- gleby (głównie poprzez niewłaściwe stosowanie nawozów sztucznych, środków ochrony roślin oraz w wyniku zanieczyszczeń komunikacyjnych – tereny położone wzdłuż dróg i parkingów,

itp.),

- roślinność i zwierzęta,
- wody powierzchniowe (głównie w wyniku zrzutu nieoczyszczonych ścieków, spływu miogenów z terenów rolnych),
- powietrze atmosferyczne (głównie w wyniku emisji zanieczyszczeń przemysłowych, komunikacyjnych, emisja z niskich emitorów).

Odporność na degradację powierzchni wynikającej z działania czynników naturalnych (wywiewanie, wymywanie) zależy od rodzaju skał, nachylenia powierzchni. Regeneracja dotyczy w takim przypadku w zasadzie tylko odtworzenia rzeźby terenu, co bez udziału człowieka jest w zasadzie niemożliwe, ale wiąże się zazwyczaj ze zmianą struktury podłoża (wypełnienie wyrobisk innym materiałem niż wydobyty).

Odporność gleb zależy od ich budowy, składu chemicznego, ukształtowania terenu, na którym występują. Generalnie gleby żyzne są bardziej odporne na degradację. Najmniej odporne na zanieczyszczenia komunikacyjne (spaliny, pył, substancje półpłynne) są gleby lekkie, ubogie w składniki mineralne i organiczne.

Ryzyko degradacji zwiększa się wraz z nachyleniem powierzchni. Przy niewłaściwej orce lub przy braku pokrycia roślinnością istnieje duże zagrożenie zmywania gleb, spłukiwania substancji odżywczych. Tereny użytkowane rolniczo o nachyleniu powyżej 6° narażone są na zmywy powierzchniowe, zwłaszcza w czasie intensywnych lub długotrwałych opadów atmosferycznych w okrasach braku pokrywy roślinnej. Najbardziej podatne na erozję wodną są lekkie gleby pyłowe. Średnio odporne są piaski gliniaste lekkie i mocne pylaste oraz gliny lekkie pylaste. Największą odporność na rozmywanie mają piaski gliniaste, gliny i ility.

Zwiększeniu erozji sprzyja wzdłuż stokowy kierunek wykonywania zabiegów agrotechnicznych – procesy uruchamiają się już na stokach o nachyleniu 3°. Większej erozji sprzyjają także uprawy roślin takich jak kukurydza czy okopowe.

W przypadku rzek odporność zależy od długości i wielkości przepływu. Im ich wartości są większe (od miejsca lub momentu wystąpienia oddziaływania), tym odporność większa i szybszy czas regeneracji.

Kwestia jest bardziej skomplikowana w przypadku jezior, gdyż ich odporność zależy nie tylko od tempa wymiany wody w zbiorniku, ale także od ilości zanieczyszczeń akumulowanych w osadach dennych. Mogą one być okresowo uwalniane pod wpływem różnych czynników (np. falowania wiatrowego lub uprawiania sportów motorowodnych), co powoduje wtórną degradację jeziora. Generalnie zbiorniki przepływowe i o większych głębokościach mają większą odporność i szybciej się regenerują, niż jeziora bezodpływowe i płytkie.

Odporność mokrądeł, a zwłaszcza torfowisk, zależy od stopnia odwodnienia torfowiska i zaawansowania procesu murszowacenia gleb. W wielu sytuacjach procesy te są już nieodwracalne i torfowisko ulega degradacji. Odtwarzanie torfowisk, o ile jest możliwe, trwa bardzo powoli.

Odporność roślinności uzależniona jest od charakteru siedliska, na którym występuje, bogactwa gatunkowego, stosunków wodnych, zajmowanej powierzchni oraz wieku.

Tereny wysoczyznowe zbudowane z glin zwałowych, charakteryzujące się niewielkimi spadkami,

korzystnymi warunkami wodnymi, pokryte dobrymi glebami cechują się wysoką odpornością oraz zdolnością do regeneracji. Na terenach o spadkach powyżej 6% występuje zwiększone zagrożenie erozją wodną (wymywanie składników pokarmowych z gleby, splukiwanie gleby).

Niską odpornością na degradację charakteryzują się tereny w obrębie stoków dolin rzecznych i rynien jeziornych. Pokrywają je mało żyzne siedliska, a zniszczenie roślinności może spowodować uruchomienie procesów stokowych.

Jako najbardziej narażone na degradację, mało odporne należy uznać obszary łąk i obniżeń torfiastych. Są one bardzo czułe na wszelkie zmiany stosunków wodnych. Odwodnienie powoduje zanikanie szeregu gatunków roślin. W większości tereny łąk są zmeliorowane, wymagają więc stałej kontrolowanej regulacji wód, co jest warunkiem utrzymania względnej równowagi ekologicznej.

Lasy na obszarze gminy są w dobrej kondycji dzięki czemu są odporne na degradację wynikającą z zanieczyszczenia powietrza. Odporność drzewostanów jest uzależniona od dominującego gatunku i rodzaju siedliska. Najogólniej można stwierdzić, że małą odpornością charakteryzują się lasy iglaste, brzozone i topolowe oraz niezgodne z siedliskiem. Lasy liściaste są odporniejsze na zanieczyszczenia atmosferyczne. Lasy znajdujące się na obszarze opracowania planu, ze względu na niewielką powierzchnię oraz otoczenie pól uprawnych posiadają stosunkowo niewielki potencjał odpornościowy.

Spośród rzek dużym potencjałem odpornościowym charakteryzuje się Rega poza górnym odcinkiem. Sąsiadujące z terenami opracowania jezioro Słonowice jest stosunkowo nieduże i położone jest w obniżeniu, więc następuje w nim akumulacja zanieczyszczeń splukiwanych z terenów położonych dookoła.

3.15.2. Ocena stanu ochrony i użytkowania zasobów przyrodniczych, w tym różnorodności biologicznej

Według Konwencji o bioróżnorodności biologicznej (podpisanej w roku 1992 w Rio de Janeiro) bioróżnorodność to „różnicowanie wszystkich żywych organizmów występujących na Ziemi w ekosystemach lądowych, morskich i słodkowodnych oraz w zespołach ekologicznych, których są częścią; dotyczy to różnorodności w obrębie gatunku, pomiędzy gatunkami oraz różnorodności ekosystemów”.

Plan miejscowy nie narusza obszarów ważnych dla zachowania różnorodności biologicznej. Tereny przeznaczone pod zabudowę dotyczą obszarów o niskiej wartości przyrodniczej i w większości, we wcześniejszych dokumentach planistycznych pod taką funkcję były już przeznaczone. Obszary biologicznie czynne nie posiadają wysokiej wartości przyrodniczej rozpatrywanej pod względem siedliskowym. Wśród roślinności zasiedlającej tereny zielone dominują różne formy traw, zakrzaczeń i zadrzewień. Bardziej atrakcyjne dla fauny, w tym szczególnie awifauny, płazów i gadów są tereny podmokłe (południowo-zachodni kraniec jeziora), jezioro Słonowice oraz doliny Regi i Starej Regi.

3.15.3. Ocena stanu zachowania walorów krajobrazowych oraz możliwości ich kształtowania

Obszar opracowania charakteryzuje się krajobrazem wiejskim, w skład którego wchodzi zabudowania gospodarcze, budynki mieszkalne, tereny gruntów rolnych oraz nieduże fragmenty

zadrzewień i lasów. W rejonie analizowanego obszaru, występuje krajobraz rolny. Szeroka panorama rozpościera się wschód i południe od zabudowań wiejskich. Na horyzoncie w kierunku wschodnim widoczne są wiatraki, których obecność w przestrzeni publicznej jest coraz bardziej powszechna, jednak ich wpływ na walory krajobrazu jest kwestią dyskusyjną. Elementem przelamującym monotonię pól uprawnych jest jezioro Słonowice.

Nowa zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa będzie uzupełnieniem już istniejącej. Krajobraz rolniczy zmieni swój charakter przez powstanie zabudowy, w granicach terenu z załącznika nr 1 powstanie kopalnia odkrywkowa. Ważnym zapisem w planie miejscowym jest ograniczenie wysokości projektowanej zabudowy, które zaburzałyby okoliczną przestrzeń. Zakazuje się też lokalizowania blaszanych budynków pomocniczych, nieestetycznych pokryć ścian i elewacji oraz kolorystyki, które zaburzałyby estetykę otoczenia.

3.15.4. Ocena stanu środowiska, jego zagrożeń oraz możliwości ich ograniczenia

Stan środowiska na analizowanym terenie można określić jako dobry. Znaczna część obszaru opracowania to tereny upraw rolnych, nieduże fragmenty pastwisk oraz niewielkie fragmenty nieużytkowane, porośnięte roślinnością łąkowo-pastwiskową, które nie są szczególnie wartościowe, ale typowe dla obszarów wiejskich w miejscach gdzie ziemia nie jest uprawiana. Obszary w centrum wsi z zabudową mieszkaniową i gospodarczą, można zaliczyć do środowiska antropogenicznego, które nie ulega już istotnym przekształceniom. Centrum wsi daje korzystny obraz zadbanego otoczenia i dbałości o stan środowiska. Istnieją jednak miejsca wymagające uporządkowania m.in. tereny pofolwarczne. Pomimo to, jakość środowiska jest dobra, a teren tylko w niektórych miejscach wymagający uporządkowania.

Wśród głównych zagrożeń środowiska i możliwości ich ograniczenia wymienić należy:

- a) zanieczyszczenie gleby i wód powierzchniowych oraz podziemnych w wyniku niewłaściwego stosowania środków ochrony roślin oraz niewłaściwego stosowania nawozów, a zwłaszcza gnojowicy. Może to prowadzić do zmian w strukturze gleby, jej składzie chemicznym. Wody spływające z powierzchni rolnych mogą kumulować substancje w zagłębieniach bezodpływowych i spływać do jeziora. Może to prowadzić do jego nadmiernej, skutkiem czego może być zachwianie równowagi ekosystemu. Podstawowym sposobem zapobiegania jest stosowanie właściwych dawek środków ochrony i nawozów oraz przestrzeganie terminów ich stosowania, a także ograniczenie stosowania nawozów i środków ochrony roślin w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora. Zmniejszenie ryzyka związanego z zanieczyszczeniem pochodzącym z działalności rolniczej można osiągnąć także propagując ekologiczne metody upraw i hodowli;
- b) zanieczyszczenie gleby i wód powierzchniowych wynikające z występujących na terenie gminy dzikich wysypisk znajdujących się w starych wyrobiskach, nieczynnych cmentarzach ewangelickich, parkach dworskich, w obrębie niektórych zagrod lub zakładów;
- c) zanieczyszczenie powietrza w wyniku stosowania niewłaściwego ogrzewania. Zagrożenie to można zniwelować, a w dalszej przyszłości zlikwidować, poprzez stosowanie ekologicznych sposobów ogrzewania;
- d) zanieczyszczenie środowiska w wyniku odprowadzania ścieków sanitarnych i gospodarczych

- do gleby i odbiorników naturalnych (rzeki i jeziora) oraz nieuszczelne zbiorniki bezodpływowe;
- e) zagrożenie hałasem wzdłuż głównych dróg - jest duże dla zabudowy zlokalizowanej w bezpośrednim sąsiedztwie. Eliminacja zagrożenia możliwa poprzez stosowanie ekranów akustycznych (sztucznych lub w postaci pasów roślin). Należy ograniczyć realizację nowej zabudowy w tych pasach;
 - f) uciążliwość związana z emisją odorów z gospodarstw.

3.15.5. Ocena zgodności dotychczasowego użytkowania i zagospodarowania z cechami i uwarunkowaniami przyrodniczymi

Dotychczasowy sposób użytkowania i zagospodarowania analizowanego obszaru jest na większości obszaru zgodny z uwarunkowaniami przyrodniczymi. Obszary pokryte glebami wysokich klas bonitacyjnych są w większości użytkowane rolniczo. Gleby słabsze oraz podatne na denudację porastają kompleksy leśne lub są zadrzewione.

Powierzchnie przekształcone antropogenicznie zajmują niewielki obszar w gminie. Wiążą się przede wszystkim z terenami zabudowanymi miejscowości. W granicach gminy stopień degradacji naturalnych powierzchni terenu jest bardzo niewielki i ogranicza się on najczęściej do przeznaczania nowych terenów pod zabudowę. Nieduże zainwestowanie z jednej strony oraz duże powierzchnie terenów zachowanych w naturalnym i półnaturalnym stanie zapewniają ich zachowanie w niezmienionej postaci, a poprzez proponowane formy ochrony umożliwiają renaturyzację wszędzie tam gdzie takie procesy są konieczne.

3.15.6. Ocena przydatności środowiska polegająca na określeniu możliwości rozwoju i ograniczeń dla różnych rodzajów użytkowania i form zagospodarowania obszaru

Na obszarze objętym planem brak form przyrodniczych, walorów krajobrazowych oraz gatunków cennych, których obecność uniemożliwiłaby zagospodarowanie tego terenu w sposób dogodny dla mieszkańców. Fragmenty analizowanego terenu zostaną zagospodarowane od podstaw - do tej pory były to tereny rolnicze, dotyczy to głównie obszarów, określonych na załącznikach nr 1 oraz 2 i południowej części załącznika nr 3. Większość terenów elementarnych przeznaczonych pod zabudowę jest już w większości zagospodarowana lub przeznaczona pod zainwestowanie, dlatego przyszła zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa wpisze się w istniejący krajobraz i będzie jego uzupełnieniem. Znaczna część obszaru opracowania o charakterze upraw rolnych pozostanie w niezmienionym stanie, co jest naturalnym rodzajem użytkowania na terenie wiejskim.

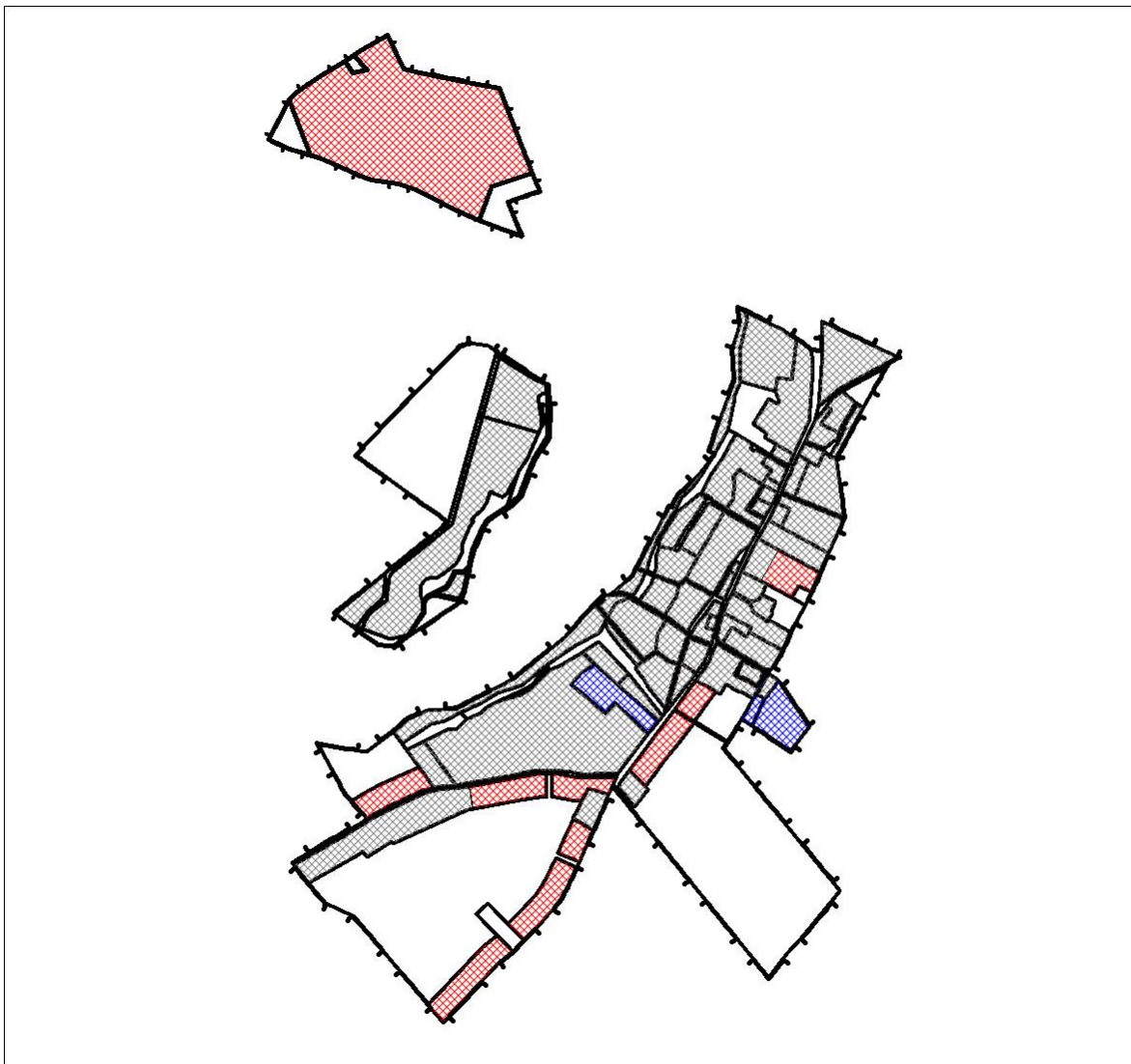
Plan miejscowy, na terenach RM ogranicza hodowlę zwierząt w liczbie większej niż 20 DJP, które stanowią potencjalne zagrożenie dla środowiska w związku z ponadnormatywną produkcją ścieków, odpadów, a także skażeniem powietrza o charakterze odorowym.

4. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PLANU MIEJSCOWEGO

W przypadku braku realizacji projektowanego planu miejscowego lokalizacja zabudowy na analizowanym obszarze odbywać się będzie w oparciu o zapisy obowiązujących planów miejscowych:

- plan miejscowy zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźno z roku 1997 (Uchwała Rady Gminy Brzeźno Nr XXVII/117/97 z dnia 12.12.1997 r.);
- zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźno dla wsi Słonowice (Uchwała Rady Gminy Brzeźno Nr VI/28/2003 z dnia 28 marca 2003 r.);
- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gm. Brzeźno dla części obrębu Słonowice, Pęczeryno, Pólchleb, Wilczkowo i Brzeźno (Uchwała Rady Gminy w Brzeźnie Nr XI/35/07 z dnia 8 sierpnia 2007 r.).

Zdecydowana większość powierzchni wsi objęta jest ustaleniami dwóch pierwszych planów. Plany ten ze względu na rok opracowania, nie uwzględnia dzisiejszych uwarunkowań prawnych oraz wniosków mieszkańców gminy.

Rysunek 19. Analiza zmian zagospodarowania przestrzennego (opracowanie własne)

Opracowywany plan miejscowy w większości utrzymuje ustalenia, do tej pory obowiązujących planów miejscowych. Na załączonym rysunku kolorem szarym zaznaczono tereny, na których utrzymuje się dotychczasowe ustalenia zmienianych planów miejscowych (nie uwzględniono zmian pomiędzy rodzajami zabudowy mieszkaniowej tj. zabudowy jednorodzinnej, zagrodowej oraz wielorodzinnej oraz zmian wynikających z modyfikacji parametrów zabudowy), kolorem czerwonym zaznaczono tereny nowo projektowane, kolorem granatowym oznaczono tereny na których zmieniono formę zagospodarowania na terenach, gdzie zmieniany plan miejscowy dopuszczał jakieś formy zagospodarowania.

Pozostawienie dotychczasowej formy użytkowania spowoduje niszczenie terenów niezagospodarowanych, które występują w kilku punktach wsi. Część terenu będzie wykorzystywana pod uprawy rolne, budując krajobraz wiejski, o przeciętnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych. W dalszej perspektywie obszary porośnięte roślinnością łąkowo-pastwiskową, będą ulegały sukcesji - zarastały chwastami i porastały samosiewami. Zaniedbane tereny szczególnie w pobliżu zabudowań, będą oddziaływały negatywnie na krajobraz i estetykę otoczenia.

5. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Potencjalne występowanie znaczącego oddziaływania na środowisko wiąże się bezpośrednio z ustaleniem lub dopuszczeniem w projekcie planu miejscowego przedsięwzięć, o których mówi Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Plan miejscowy zakazuje lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi – na terenach oznaczonych symbolami „MN”, „MW”, „RM”, „MN,ML”, „MN,ML,UT”, „ML,UT”, „MN,U”, „MW,U”, „U”, „U,UT”, „Up”, „US”, „GG”, „IT”, „P” za wyjątkiem dróg, sieci i obiektów infrastruktury technicznej.

Największe prawdopodobieństwo lokalizacji inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko wiąże się z przeznaczeniem terenów pod lokalizację obiektów przemysłowych, produkcyjnych, składów i magazynów (zgodnie z zobowiązującym planem miejscowym) oraz kopalni piasku.

Dopuszczalne przeznaczenie tych terenów powoduje, iż mogą na nich powstać obiekty, które zaliczane są przez rozporządzenie jako znacząco oddziaływujące na środowisko. W planie ustalono jedynie główne przeznaczenie terenu, nie ma zatem możliwości na tak wczesnym etapie stwierdzenia, czy i jakie konkretnie inwestycje zostaną zlokalizowane – może być to zarówno zabudowa magazynowa jak i np. zabudowa przemysłowa. Te zagadnienia będą szczegółowo rozwiązywane na etapie realizacji danej inwestycji.

Dla inwestycji mogącej oddziaływać na środowisko niezależnie od ustaleń planu miejscowego, przeprowadzane są procedury wg. przepisów odrębnych, w tym z zakresu ochrony środowiska, dotyczące oddziaływania danej inwestycji na środowisko. Dopiero na tym etapie, znając dokładne parametry planowanej inwestycji można określić jej rzeczywiste oddziaływanie na środowisko.

Istnieje zagrożenie niedotrzymania warunków określonych w planie miejscowym. Ewentualne zagrożenia nie wynikają jednak z ustaleń planu, który zabezpiecza środowisko, lecz z przyszłej ewentualnie nieprawidłowej eksploatacji inwestycji lub braku stosowania urządzeń chroniących środowisko. Wielkość i zasięg ewentualnego oddziaływania realizacji ustaleń planu na środowisko w znacznym stopniu będą uzależnione od zastosowania urządzeń chroniących środowisko zgodnie z wymogami przepisów odrębnych oraz wymogów ustalonych zapisami planu miejscowego w zakresie ochrony środowiska.

Projekt planu wprowadza zakaz działań i użytkowania terenu, które mogą doprowadzić do jego degradacji, w tym: wysypywania gruzu, składowania nieczystości i odpadów (poza miejscami do tego przeznaczonymi). Plan wprowadza zakaz lokalizacji obiektów i prowadzenia prac mogących pogorszyć stosunki wodne na działkach sąsiednich.

Kopalnia piasków i żwirów „Słonowice”

Według przepisów w/w rozporządzenia projektowana kopalnia kruszywa jest przedsięwzięciem zaliczanym do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Eksploatacja kopalni wymieniona została w:

- § 3 ust. 1 pkt. 40 lit. a, tiret trzecie rozporządzenia - "wydobywanie kopalin ze złoża metodą odkrywkową inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a bez względu na powierzchnię obszaru górniczego na terenie gruntów leśnych lub w odległości nie większej niż 100 m od nich”;
- § 3 ust. 1 pkt. 40 lit. a, tiret siódme rozporządzenia – „wydobywanie kopalin ze złoża metodą odkrywkową inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a bez względu na powierzchnię obszaru górniczego jeżeli w odległości nie większej niż 0,5 km od miejsca planowanego wydobywania kopalin metodą odkrywkową znajduje się inny obszar górniczy ustanowiony dla wydobywania kopalin metodą odkrywkową”;
- § 3 ust. 1 pkt. 40 lit. b, rozporządzenia – „wydobywanie kopalin ze złoża metodą odkrywkową inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a z obszaru górniczego o powierzchni większej niż 2 ha lub o wydobyciu większym niż 20 000 m³ na rok, inne niż wymienione w lit. a”.

Nie przewiduje się istotnych problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji planu, poza charakterystycznymi, związanymi z realizacją zabudowy.

Do oddziaływań o charakterze bezpośrednim i długotrwałym należeć będą:

- zmiana sposobu użytkowania gruntów;
- przekształcenie powierzchni terenu;
- powstanie krajobrazu zdegradowanego z wyrobiskami, nasypami, okresowymi zbiornikami wodnymi;
- likwidacja powierzchniowej warstwy geologicznej;
- usunięcie pokrywy glebowej i szaty roślinnej;
- powstanie zabudowy kubaturowej;
- zmiana fizjonomii krajobrazu.

Do oddziaływań bezpośrednich, okresowych związanych projektowanym zagospodarowaniem terenu można zaliczyć również:

- emisję spalin i hałasu od pracujących maszyn i środków transportu,
- emisję niezorganizowaną pyłów mineralnych.

Realizacja zagospodarowania terenu spowoduje też skutki pośrednie, z reguły długookresowe, do których można zaliczyć stopniowe zmiany warunków mikroklimatycznych.

Oddziaływania te powodują w konsekwencji zmiany w przyrodzie żywej (zanik niektórych gatunków roślin, sukcesje innych, nienaturalnych dla pierwotnego obszaru zbiorowisk roślinnych, itp.). Te wszystkie czynniki wpływają na zmianę walorów krajobrazowych.

6. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego planu miejscowego oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania

Głównym celem ochrony środowiska na szczeblu krajowym jak i międzynarodowym jest zrównoważony rozwój, rozumiany jako „rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń”.

Zasadę zrównoważonego rozwoju wymienia nadrzędny akt prawa, Konstytucja RP w art. 5 („Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”).

Na terenach o wysokich walorach przyrodniczych dla zachowania wyżej wymienionej zasady tworzy się obszary przyrodnicze prawnie chronione. Obszary objęte sporządzeniem planu miejscowego nie zawierają znaczących wartości przyrodniczych i nie są położone w granicach prawnych form ochrony przyrody.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który jest przedmiotem analizy niniejszej prognozy, został sporządzony na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którą za podstawę działań w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy przyjmuje się ład przestrzenny i zrównoważony rozwój. Ponadto ustawa wskazuje, aby w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględniać między innymi wymagania ochrony środowiska.

W celu zidentyfikowania problemów ochrony środowiska, przeanalizowania rozwiązań planistycznych uwzględniających przepisy ochrony środowiska oraz skutków wpływu ustaleń planu na środowisko sporządzono niniejszą prognozę. Jest ona elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, której podlega projekt planu zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jednocześnie ustawa z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie częściowo jest wynikiem ustaleń na szczeblu międzynarodowym, zawartych w dokumencie sporządzonym w 1992 r. w Rio de Janeiro, tj. Konwencją o Różnorodności Biologicznej - określającą procedury wymagające wykonania oceny oddziaływania na środowisko projektów, które mogą mieć znaczenie dla różnorodności biologicznej.

Przy sporządzaniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miały także zastosowanie cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, a odnoszące się do utrzymania określonych celów w przepisach szczegółowych. Powyższe cele zostały uwzględnione przy opracowaniu projektu planu miejscowego, poprzez wprowadzenie ustaleń regulujących zasady ochrony środowiska i przyrody

oraz ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej. Główne cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, to przede wszystkim sąsiadujący obszar Natura 2000.

Należy założyć, iż planowane przeznaczenie terenów oraz warunki i zasady ich zagospodarowania nie będą naruszały ustaleń:

- Konwencji genewskiej w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo). Podstawowym celem Konwencji jest zobowiązanie, by chronić człowieka i jego środowisko przed zanieczyszczeniem powietrza oraz dążyć do ograniczenia i stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza.
- Konwencji berneńskiej o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.
- Konwencji ramsarskiej o obszarach wodno – błotnych z 1971 r. ze zmianami w Paryżu (1982 r.) i Regina (1987 r.).
- Konwencji ONZ o ochronie różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro, 1992 r., zakłada ona ochronę różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, w tym przez odpowiedni dostęp do zasobów genetycznych i odpowiedni transfer właściwych technologii, z uwzględnieniem wszystkich praw do tych zasobów i technologii, a także odpowiednie finansowanie.
- Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony środowiska, Aarhus 1998 r. Jej celem jest zagwarantowanie uprawnień obywateli do dostępu do informacji, udziału w podejmowaniu decyzji oraz dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

Dokumenty ustanowione na szczeblu wspólnotowym:

- 1) Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko. Celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko.
- 2) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej. Celem niniejszej dyrektywy jest ustalenie ram dla działań na rzecz ochrony śródłądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych.
- 3) Dyrektywa Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobodnego dostępu do informacji o środowisku. Celem Dyrektywy jest zagwarantowanie każdej osobie fizycznej lub prawnej w całej Wspólnocie swobodnego dostępu do informacji o środowisku będących

w posiadaniu władzy publicznej w formie pisemnej, wizualnej, przekazu ustnego lub baz danych, dotyczących stanu środowiska, działań lub środków, które wpływają lub mogą wpływać niekorzystnie na środowisko oraz takich, które mają na celu jego ochronę.

- 4) Dyrektywa Siedliskowa (Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory). Celem tej dyrektywy jest wspieranie zachowania różnorodności biologicznej przy uwzględnieniu wymagań gospodarczych, społecznych, kulturowych i regionalnych, niniejsza dyrektywa przyczynia się do realizacji ogólnego celu polegającego na trwałym rozwoju; zachowanie takiej różnorodności biologicznej może w niektórych przypadkach wymagać utrzymania lub wręcz pobudzania działalności człowieka.
- 5) Dyrektywa Ptasia (Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich gatunków ptaków, Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 listopada 2009 r. 2009/147/WE w sprawie ochrony dzikiego ptactwa). Dyrektywa ta odnosi się do ochrony wszystkich gatunków ptactwa występujących naturalnie w stanie dzikim na europejskim terytorium państw członkowskich, do którego stosuje się Traktat. Ma ona na celu ochronę tych gatunków, gospodarowanie nimi oraz ich kontrolę i ustanawia reguły ich eksploatacji.

Prognoza uwzględnia cele dyrektywy wymienionej w punkcie 1 poprzez zawarcie oceny wpływu na środowisko ustaleń planu miejscowego, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko. Plan uwzględnia cele dyrektywy wymienionej w punkcie 2 z uwagi na fakt, iż zawarto ustalenia dotyczące sposobów ochrony wód powierzchniowych i wód podziemnych. Cele wymienione w dokumencie nr 3 są wypełnione, gdyż każdy ma prawo brać udział w opracowywaniu dokumentu jakim jest plan miejscowy, ze względu na możliwość składania uwagi i wniosków. Dyrektywy z punktów 4 oraz 5 zostały uwzględnione, gdyż zawarte zostały zapisy dotyczące zachowania różnorodności biologicznej poprzez ochronę fauny i flory oraz naturalnych siedlisk, z uwzględnieniem zrównoważonego rozwoju.

Dokumenty ustanowione na szczeblu krajowym to przede wszystkim szereg ustaw i rozporządzeń. Do najważniejszych z nich należy zaliczyć:

- 1) ustawę o ochronie przyrody, której celem jest określenie zasad i form ochrony przyrody żywej i nieożywionej oraz krajobrazu;
- 2) ustawę o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jej celem jest określenie zasad i trybu postępowania w sprawach: udostępniania informacji o środowisku i jego ochronie, ocen oddziaływania na środowisko, transgranicznego oddziaływania na środowisko; zasady udziału społeczeństwa w ochronie środowiska; określenie organów administracji właściwych w tych sprawach;
- 3) ustawę Prawo ochrony środowiska, której celem jest określenie zasad ochrony środowiska oraz warunków korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego

rozwoju, a w szczególności: zasad ustalania warunków ochrony zasobów środowiska, warunków wprowadzania substancji lub energii do środowiska, kosztów korzystania ze środowiska;

- 4) ustawę o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, jej celem jest określenie przedmiotu, zakresu i formy ochrony zabytków oraz opieki nad nimi, zasad tworzenia krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach, a także organizacji organów ochrony zabytków;
- 5) ustawę Prawo wodne, jej celem jest regulacja gospodarowania wodami zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności kształtowanie i ochronę zasobów wodnych, korzystanie z wód oraz zarządzanie zasobami wodnymi;
- 6) ustawę o ochronie gruntów rolnych i leśnych, celem ustawy jest regulacja zasad ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz rekultywacji i poprawiania wartości użytkowej gruntów.

Główne cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, to przede wszystkim znajdujące się w granicach planu siedlisko przyrodnicze - niżowy łągi jesionowo-olszowe (kod siedliska 91E0-3).

Pozostałe obszary chronione znajdują się poza granicami obszaru opracowania, są oddzielone barierami ekologicznymi, nie mają bezpośrednich powiązań z obszarem opracowania.

7. Ocena skutków wpływu ustaleń planu miejscowego na elementy środowiska. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko.

Prace związane z planem miejscowym przedstawiają możliwości wykorzystania terenu z zachowaniem zasad ochrony środowiska, krajobrazu, walorów kulturowych oraz ładu przestrzennego. Każdy element zagospodarowania i nowego użytkowania przestrzeni wywołuje określone interakcje ze środowiskiem, a skutki wprowadzenia w życie ustaleń planu dla środowiska mogą być zróżnicowane w zależności od sposobu ich realizacji. Określenie parametrów dotyczących zakresu, wielkości i charakteru uciążliwości środowiskowych jest ważnym zagadnieniem prognostycznym.

W dalszej części prognozy dokonano charakterystyki oddziaływań ustaleń planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska oraz wskazano określone w projekcie dokumentu rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie i kompensację przyrodniczą

7.1. Oddziaływanie ustaleń planu miejscowego na środowisko w trakcie budowy i eksploatacji

7.1.1. Oddziaływanie na bioróżnorodność, faunę i florę

Obszar opracowania położony jest na terenach wiejskich, gdzie środowisko naturalne jest w znacznym stopniu przekształcone, a jego walory przyrodnicze i różnorodność fauny i flory jest bardzo przeciętna. Przeważającą część obszaru stanowią agrocenozy z dominującymi terenami upraw rolnych i niedużymi płacami pastwisk. Występują również nieużytki porośnięte roślinnością zielną, często z samosiewami w różnym wieku, porastającymi ich skraje. Obszary cenne przyrodniczo występują terenami przeznaczonymi pod zainwestowanie. W związku z powyższym, nie prognozuje się szczególnie niekorzystnego oddziaływania na faunę i florę tego obszaru

Cenniejsze egzemplarze drzew, przede wszystkim buki, świerki, jesiony oraz olsze występują głównie w sąsiedztwie jeziora. Plan miejscowy zwraca szczególną uwagę na prowadzenie robót budowlanych w sposób niezagrażający dla systemu korzeniowego oraz pni drzew rosnących w granicach obszaru opracowania. Drzewa rosnące wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych chronione są również zapisami planu miejscowego, w którym ustalono nieprzekraczalną linię zabudowy biegnącą wzdłuż szpalerów drzew. Większe skupiska drzew występują również na terenach oznaczonych symbolami ZLe, oraz ZN.

Ustalenia planu miejscowego, na większości terenów, określają udział powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do działek w wysokości od 40% do 60%. Można założyć, że pozostawienie stosunkowo dużej powierzchni biologicznie czynnej, umożliwi nasadzenia zieleni, innej niż naturalnej,

więc lokalnie na obszarach przydomowych, może nastąpić wzrost różnorodności gatunkowej roślin.

Szata roślinna, porastająca tereny ugorowane ulegnie zniszczeniu w miejscu nowych inwestycji oraz w miejscach związanych z przyłączami technicznymi. Likwidacji ulegnie roślinność ruderalna porastająca pobocza dróg i miedze, czego konsekwencją na etapie realizacji inwestycji będzie również zniszczenie fauny glebowej. Jednak trzeba zaznaczyć, że występują tu pospolite gatunki roślin, niepodlegające ochronie. Częściowa likwidacja terenów upraw rolnych i niewielkich fragmentów porośniętych roślinami zielnymi, zredukuje również występowanie stawonogów i drobnych ssaków.

Aby częściowo zrekompensować likwidację dotychczasowo występującej roślinności, na wszystkich terenach dopuszcza się lokalizację zieleni urządzonej i izolacyjnej.

Obszar lokalizacji przyszłej kopalni jest terenem o przeciętnych walorach przyrodniczych, brak jest na nim zadrzewień i zakrzaczeń. Największą grupę roślin stanowią rośliny uprawne (różne w zależności od sezonu), wzdłuż dróg dominują przedstawiciele zbiorowisk chwastów pól uprawnych i terenów ruderalnych oraz zbiorowisk półnaturalnych i sztucznych łąk i pastwisk. Tereny zlokalizowane od południa i wschodu porośnięte są tym samym typem roślinności, natomiast od północy i północnego-zachodu obszar opracowania graniczy z lasem i doliną Regi. Na obszarze przeznaczonym pod eksploatację brak jest roślin objętych ścisłą lub częściową ochroną gatunkową oraz siedlisk przyrodniczych będących celem zainteresowania Wspólnoty. Zniszczenie roślinności na obszarze objętym eksploatacją kopalni wynika z samej istoty działalności związanej z eksploatacją złoża. Biorąc pod uwagę rodzaj roślinności nie będą to jednak straty dotkliwe z punktu widzenia zależności ekologicznych.

Oddziaływanie na szatę roślinną będzie miało dwojaki charakter: bezpośredni – zniszczenie mechaniczne w wyniku wycinki lub pośredni związany ze zmianami warunków siedliskowych w wyniku zmian stosunków wodnych lub przekształceń warunków glebowych.

Planowane zagospodarowanie terenu spowoduje, że na omawianym obszarze występować będą głównie synantropijne gatunki zwierząt, pospolite i łatwo adaptujące się do przebywania wśród siedlisk ludzkich i taka sytuacja występuje już obecnie. Zwierzęta tu występujące, to przede wszystkim drobne płazy, ssaki, ptaki i stawonogi. Ptaki występujące na tym obszarze, zwłaszcza w pobliżu zabudowań, nie powinny odczuć negatywnego oddziaływania nowych inwestycji, których charakter będzie podobny do istniejących. Gatunkami chronionym uwzględnionym w „Waloryzacji Przyrodniczej Województwa Zachodniopomorskiego” są występujące w granicach wsi kawka i sierpówka. Należy założyć, że hałas spowodowany etapem budowy nie będzie czynnikiem negatywnie wpływającym na jego występowanie. Chwilowemu płoszeniu podczas prac budowlanych mogą ulec pozostałe gatunki ptaków, zakładające gniazda w koronach drzew i w skupiskach krzewów rosnących na terenie opracowania. Fakt, że gatunki te są one charakterystyczne dla siedlisk ludzkich wskazuje, że powinny zaadaptować się do przejściowych, niekorzystnych warunków, a tymczasowa migracja na tereny sąsiednie, będzie trwała jedynie podczas wstępnych prac budowlanych. Po zakończeniu etapu budowy, w związku z tym że jest to teren wiejski, bez czynników znacząco odstrasających i uniemożliwiających bytowanie ptaków, prognozuje się ich powrót na wcześniej opuszczone tereny. Należy nadmienić, iż liczebność oraz skład gatunkowy występujących ptaków może być ograniczony

ze względu na sąsiadujące z terenem opracowania wieże elektrowni wiatrowych.

Na obszarze projektowanej kopalni nie występują siedliska większych zwierząt oprócz drobnej fauny glebowej i stawonogów żyjących na terenach rolnych. Brak drzew na analizowanym terenie, a także działająca odkrywkowa kopalnia kruszywa w sąsiedztwie nie sprzyja występowaniu ptaków. Gniazdo może mieć w pobliżu skowronek polny, który został zaobserwowany podczas wizji terenowej, jednak na obszarze opracowania gniazd nie znaleziono. Otwarte przestrzenie nad polami mogą być miejscem żerowania jaskółki oknówki i dymówki.

Miejscem lęgowym dla zalatujących nad obszar opracowania ptaków są występujące w sąsiedztwie lasy oraz dolina Regi.

Realizacja inwestycji spowoduje całkowitą likwidację fauny glebowej i łąkowej oraz spowoduje przemieszczenie zalatującej awifauny na tereny sąsiednie. Powstanie wyrobiska spowoduje powstanie bariery migracyjnej dla dużych zwierząt leśnych, nie wpłynie jednak negatywnie na miejsca rozrodu zwierząt, gdyż takie na tym terenie nie występują.

Różnorodność biologiczna występuje na analizowanym obszarze na niskim poziomie. Ilość i rodzaj gatunków jest szczególnie ograniczona na terenach upraw rolnych. Większa ilość gatunków występuje na obszarach zadrzewień, lasów, jezior łąkowo-pastwiskowych i poboczach. Bioróżnorodność może ulec niewielkiemu zubożeniu w związku ze zmniejszeniem powierzchni porośniętych szatą roślinną.

Powstanie nowego zainwestowania, zmieni rodzaj i ilość terenów zielonych, będzie to oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe i stałe. Natomiast nie prognozuje się znacząco negatywnego oddziaływania na awifaunę i drzewostan występujący na analizowanym terenie.

Charakter projektowanych inwestycji powoduje, że nie nastąpi negatywne oddziaływanie na występujące na obszarze opracowania siedliska przyrodnicze.

Znajdujące się w sąsiedztwie terenu opracowania siedliska przyrodnicze: niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (kod siedliska 6510-1), starorzecza i drobne zbiorniki wodne (kod siedliska 3150-2), niżowy łąg jesionowo-olszowy (kod siedliska 91E0-3), grąd subatlantycki (kod siedliska 9160-1), środkowoeuropejski wilgotny las dębowy (kod siedliska 9190-2) bezpośrednio lub pośrednio graniczą z obszarem opracowania. W analizowanym przypadku największe zagrożenie dla w/w siedlisk stanowić może eksploatacja kopalni. Oddziaływanie to jednak największe znaczenie miałyby w przypadku zmiany stosunku wodnych na sąsiadujących obszarach – odpływu wody w kierunku odkrywki. Na analizowanym terenie nie będzie miało to miejsca lub wpływ ten będzie nieznaczny – związane jest to z faktem, iż tereny cenne przyrodniczo położone są w dolinie, poniżej terenów eksploatacji kopaliny. Nadmienić należy, iż znajdująca się w sąsiedztwie od wielu lat kopalnia Lipce nie spowodowała zniszczenia siedlisk sąsiadujących z nią. Przez analogię przyjęć należy, iż w analizowanym przypadku będzie tak samo.

W celu ochrony sąsiadujących z terenem projektowanej kopalni siedlisk przyrodniczych występujących w dolinie Regi, postanowiono oddalić teren możliwej eksploatacji kruszywa poprzez wyznaczenie terenu rolnego R.10.

Wnioski i sugestie:

- na obszarze opracowania nie występują gatunki roślin cennych przyrodniczo (poza stanowiskiem bluszczu pospolitego na terenie cmentarza);
- różnorodność biologiczna analizowanego terenu jest na niskim poziomie i ulegnie dalszemu zubożeniu;
- nowe formy inwestycji powstaną na terenach o małej wartości przyrodniczej, które są terenami rolnymi;
- lokalny zasięg kopalni spowoduje niewielkie zmiany w świecie roślinnym i zwierzęcym;
- prognozowany wpływ na awifaunę będzie umiarkowany i związany z modyfikacją terenów ich występowania.

7.1.2. Oddziaływanie na ludzi

Najbardziej wymiernymi i niekorzystnymi czynnikami, wpływającymi na jakość życia ludzi związanymi z rodzajem zainwestowania na obszarze opracowania jest zanieczyszczenie powietrza i hałas. Prace budowlane będą rozciągnięte w czasie więc należy przyjąć, że będą uciążliwe dla mieszkańców wsi w miejscach, gdzie powstaną nowe budynki, zwłaszcza w najbliższym sąsiedztwie istniejącej zabudowy. Dobiegający hałas spowodowany pracą maszyn budowlanych będzie uciążliwy, ale będą to oddziaływania krótkotrwałe, okresowe i o różnym stopniu natężenia w zależności od rodzaju prac budowlanych. Należy też spodziewać się wzrostu okresowych, krótkoterminowych emisji pyłów, gazów i spalin związanych z pracami budowlanymi, które zostaną wyeliminowane po zakończeniu etapu budowy.

Nowe zabudowania będą pozytywnie wpływały na mieszkańców miejscowości. Zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa będzie atrakcyjna wizualnie, uporządkuje i urozmaici teren wiejski. Zostaną zagospodarowane tereny dotychczas zaniedbane, zwiększy się ogólny ład w miejscowości. Jednocześnie charakter wsi nie zmieni się, nie zaistnieją radykalne zmiany, które niekorzystnie wpływałyby na mieszkańców. Odpowiednia gospodarka ściekowa, gospodarka odpadami, zakaz składowania gruzu i nieczystości w niewyznaczonych do tego miejscach, wpłynie korzystnie na życie i zdrowie mieszkańców. Korzystnym zapisem w planie miejscowym jest wprowadzenie standardów akustycznych dla poszczególnych terenów podlegających ochronie akustycznej.

Pojawienie się nowych funkcji będzie miało wpływ długoterminowy i stały, jednocześnie będzie oddziaływało pozytywnie na ludzi poprzez poprawę jakości i komfortu zamieszkania. Bilans tych zmian wydaje się być korzystny dla mieszkańców gminy. W związku z tym, należy stwierdzić, że realizacja ustaleń planu miejscowego będzie neutralnie oddziaływać na ludzi.

7.1.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Obszar opracowania inwestycji zlokalizowany jest poza obszarami ochronnymi ujęć wód podziemnych, a także poza obszarem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Obszary opracowania planu miejscowego pozbawione są zbiorników wodnych oraz wód płynących. Sąsiadują jednak z jeziorem Słonowice (załączniki nr 2 oraz 3) o nienazwanym ciekim wodnym odprowadzającym wodę z jeziora Słonowice do Regi. Mogą one być narażone na zanieczyszczenia w związku z pracami budowlanymi oraz z ewentualnym spływem zanieczyszczeń z sąsiadujących pól uprawnych. Zapisy planu nie przewidują jednak, w ich sąsiedztwie nowych inwestycji, które mogłyby

wpłynąć na czystość wód. Istnieje jedynie niewielkie ryzyko krótkoterminowego wycieku do gruntu substancji ropopochodnych z pracujących maszyn budowlanych, czego konsekwencją może być zanieczyszczenie wód podskórnych. Odpowiedni nadzór, konserwacja maszyn i dbałość wykonywania prac powinny zapobiec ewentualnym zanieczyszczeniom.

Plan miejscowy ustala odprowadzanie ścieków i wód opadowych poprzez system kanalizacji sanitarnej do istniejącego lub projektowanego systemu kanalizacyjnego oraz do kanalizacji deszczowej. W przypadku gdy sieć kanalizacyjna nie istnieje, dopuszcza się stosowanie szczelnych zbiorników bezodpływowych do momentu realizacji kanalizacji sanitarnej. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z terenów komunikacyjnych i utwardzonych możliwe jest do gruntu lub do kanalizacji deszczowej z wyjątkiem tych przekraczających dopuszczalne stężenia zanieczyszczeń. W tym przypadku obowiązkowe jest ich wcześniejsze podczyszczenie.

Realizacja ustaleń planu miejscowego wiąże się z rozbudową istniejących systemów infrastruktury technicznej, należy więc przyjąć, że standardy jakościowe i techniczne w pełni będą zabezpieczać wody podziemne przed ewentualnymi zanieczyszczeniami, dodatkowo położenie obszaru opracowania na glinach i pyłach o przepuszczalności słabej sprawia, że teren charakteryzuje się dobrą odpornością na zanieczyszczenia wód podziemnych, dobra izolacja występuje zwłaszcza w miejscach pokrytych glinami.

W przypadku realizacji kopalni piasku, zmiany mogą ulec stosunki wodne - zjawisko takie ma już miejsce w obrębie kopalni znajdującej się w bezpośrednim sąsiedztwie. Wody powierzchniowe mogą zalewać wyrobisko, z drugiej jednak strony, w wyniku eksploatacji nastąpi wypływ wód gruntowych. Eksploatacja złóż prowadzona będzie początkowo w warunkach suchych, bez kontaktu z wodami podziemnymi, a następnie w warunkach zawodnienia. Z tego też względu dojdzie do bezpośredniego kontaktu z wodami i ich ewentualnego zanieczyszczenia. W związku z tym należy zadbać o wysoką sprawność techniczną sprzętu wydobywczego.

Odwodnienie wyrobisk powstających w trakcie eksploatacji kopalni zalegających poniżej zwierciadła wód podziemnych może spowodować powstanie leja depresji. Należy jednak zauważyć, iż tereny sąsiadujące pokryte są przez gleby wytworzone z piasków słabo gliniastych i gliniastych lekkich, które zatrzymują małe ilości wód opadowych, a infiltracjach na nich zachodzi bardzo szybko, w związku z czym wpływ leja na użytki i siedliska jest niewielki.

Projektowana eksploatacja kopalni powinna w pełni zagwarantować ochronę wód podziemnych przy zachowaniu wymogów i przepisów ochrony środowiska oraz zgodnie z instrukcjami, które znajdują się na wyposażeniu każdego urządzenia mechanicznego.

Podsumowując można stwierdzić, że realizacja planowanych przedsięwzięć nie będzie miała wpływu na jakość wód podziemnych występujących na tym obszarze. Jedyne większe niebezpieczeństwo występuje w przypadku eksploatacji złoża piasków. Nie przewiduje się zakłócenia celów środowiskowych przyjętych dla wód podziemnych.

Realizacja planowanych przedsięwzięć nie przyczyni się także do nieosiągnięcia celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych, gdyż zastosowane rozwiązania będą

wykluczały ryzyko dopływu zanieczyszczeń. Będą to m. in.:

- usytuowanie nowych przedsięwzięć w bezpiecznej odległości od najbliższych naturalnych cieków wodnych;
- zakres planowanego przedsięwzięcia nie obejmuje korzystania z wód powierzchniowych, a zatem inwestycja nie stwarza wystąpienia ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych dla tych wód;
- odpowiednie wykonanie i zapewnienie szczelności rurociągów technologicznych;
- odpowiednie, czasowe magazynowanie selektywnie zebranych odpadów na etapie realizacji przedsięwzięć, szczególnie odpadów niebezpiecznych na utwardzonym, wyznaczonym terenie zapobiegając przedostaniu się zanieczyszczeń do wód gruntowych.

7.1.4. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

W fazie realizacji inwestycji należy spodziewać się wzrostu okresowych, krótkoterminowych emisji pyłów i gazów związanych z pracami budowlanymi, oraz zwiększonej ilości spalin, emitowanych przez maszyny budowlane oraz ruch pojazdów transportujących m.in. materiały budowlane, ziemię z wykopów, czy gruz.

W fazie eksploatacji inwestycji nie powinno dochodzić do przekroczeń wartości stężeń zanieczyszczeń powietrza, ponieważ docelowo opracowany plan miejscowy w przypadku rozbudowy obiektów lub budowy nowego obiektu w sąsiedztwie istniejących zabudowań, ustala obowiązek zabezpieczenia potrzeb cieplnych w oparciu o indywidualne źródła energii cieplnej, ale zakazujące stosowania paliw powodujących ponadnormatywne zanieczyszczenie powietrza. W przypadku nowych obiektów powinno się wykorzystywać niskoemisyjne źródła ciepła takie jak: gaz, olej opałowy oraz źródła bezemisyjne: energię elektryczną, kolektory słoneczne i inne źródła odnawialne zgodnie z przepisami odrębnymi. Działania te powinny w pełni zabezpieczyć atmosferę przed ewentualnymi zanieczyszczeniami. Jednocześnie planowana nisko i średnio intensywna zabudowa jednorodzinna i zagrodowa charakterystyczna dla terenów wiejskich, nie spowodują wzrostu zanieczyszczenia atmosfery. Oddziaływanie na czystość powietrza w związku z ruchem samochodowym w trakcie eksploatacji inwestycji, nie zmieni się istotnie- nowe trasy komunikacyjne, będą drogami wewnętrznymi. Istniejące trakty, to droga publiczna o znaczeniu wojewódzkim, na których nie przewiduje się jednak znaczącego zwiększenia ruchu samochodowego w związku z powstaniem nowej zabudowy.

W przypadku kopalni, głównym źródłem zanieczyszczenia powietrza będą pracujące maszyny przy wydobywaniu oraz samochody transportujące kruszywo. Nie przewiduje się jednak istotnego zwiększenia ruchu samochodowego i maszyn w granicach planu oraz w najbliższym sąsiedztwie. Zakładając, że sprzęt wykorzystywany do pracy w kopalni i transportu będzie sprawny technicznie nie przewiduje się znaczącego oddziaływania spalin na powietrze. Dodatkowo obszar kopalni znajduje się na terenie otwartym, gdzie następuje samoistne oczyszczanie atmosfery. Drugim źródłem emisji mogą być pyły pochodzące z samej kopalni. Ze względu na rodzaj kopaliny, zapylenie będzie miało wyłącznie charakter lokalny i ograniczy się jedynie do okresów długotrwałej suszy, kiedy to podczas wydobywania złoża i załadunku kruszywa mogłoby dojść do chwilowej i lokalnej emisji pyłu do powietrza.

Część obszaru opracowania będzie terenem działalności produkcyjnej, która potencjalnie może

oddziaływać na jakość powietrza poprzez ponadnormatywną emisję zanieczyszczeń oraz emisję hałasu. Będzie to uwarunkowane rodzajem działalności i zastosowanych technologii produkcji, które na chwilę obecną nie są znane. Jednocześnie zgodnie z art.6. ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska *„Kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze”*. Plan miejscowy nakazuje ograniczyć wszelkie rodzaje uciążliwości do granic terenu, na którym ta działalność będzie prowadzona. Przestrzeganie tego zapisu daje gwarancję, że działalność usługowa na tym terenie nie spowoduje negatywnego oddziaływania nowych inwestycji na powietrze atmosferyczne.

7.1.5. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i gleby

W wyniku realizacji ustaleń planu nastąpi miejscowe przekształcenie powierzchni ziemi, związane z realizacją zabudowy. W wyniku prowadzonych robót budowlanych zniszczeniu ulegnie wierzchnia warstwa gleby, łącznie z mikrofauną glebową, zwłaszcza na terenach dotychczas użytkowanych rolniczo oraz pokrytych roślinnością łąkowo-pastwiskową. Struktura głębszych warstw ulegnie zaburzeniu, szczególnie podczas prac związanych z fundamentowaniem budynków i powstaniem nowej infrastruktury technicznej. Przekształceniu ulegnie rzeźba terenu w wyniku prowadzonych prac ziemnych przygotowujących teren na posadowienie nowej zabudowy. Zmiany będą minimalne ze względu na brak form morfogenetycznych w granicach obszaru opracowania i niewielkie różnice w poziomach terenu. Wraz z zakończeniem prac, zmiany w potencjalnym ukształtowaniu terenu nie będą zauważalne. Powstanie nowych funkcji terenu może oddziaływać na jakość środowiska glebowego. Gwarancją zachowania jego właściwego stanu jest prawidłowa gospodarka ściekowa i zabezpieczanie odpadów przed przesiąkaniem do gleby.

W związku z realizacją inwestycji zgodnie z planem miejscowym, oprócz zabudowań mieszkalnych, usługowych i produkcyjnych pojawi się mała architektura, miejsca postojowe, infrastruktura techniczna. Powstanie utwardzonych nawierzchni dróg i ruch samochodowy może prowadzić do pojawienia się lokalnych ognisk zanieczyszczeń gleby substancjami ropopochodnymi, a także lokalne zanieczyszczenia gleby w związku zimowym utrzymaniem wewnętrznych terenów komunikacyjnych. W wyniku zabudowy nastąpi zróżnicowanie użytkowania powierzchni terenu. Nastąpi uszczuplenie powierzchni użytków rolnych. Obszary dotychczas wolne od zabudowy zostaną zagospodarowane, a maksymalna powierzchnia nowej zabudowy wyniesie 50% powierzchni działki budowlanej. Aby ograniczyć niekorzystne przekształcenia wprowadzono minimalną powierzchnię biologicznie czynną na większości terenów w wysokości od 40% do 60%.

Realizacja kopalni piasków spowoduje zniszczenie warstwy glebowej i uszczuplenie areалу rolnego. Przewiduje się wyłączenie z użytkowania do ok. 17 ha, w zależności zapotrzebowania na materiał skalny. Istniejąca warstwa humusu może zostać zagospodarowana w ogrodnictwie lub rolnictwie, natomiast warstwa powstałego nakładu może być wykorzystana do rekultywacji wyrobiska.

Obszar terenów nieużytkowanych ulegnie redukcji, nastąpi ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i gleby będzie długoterminowe i nieodwracalne.

7.1.6. Oddziaływanie na krajobraz

Najbardziej niekorzystnym, okresowym oddziaływaniem na okoliczny krajobraz będzie czas budowy. Rozkopany teren, hałdy ziemi oraz obecność tymczasowych obiektów niezbędnych podczas prowadzenia prac budowlanych, będą negatywnie wpływały na estetykę otoczenia.

Najbardziej zauważalne zmiany pojawią się w miejscach, gdzie krajobraz pól i łąk zostanie zmieniony na krajobraz zabudowany. Natomiast na obszarach, gdzie planowane inwestycje będą uzupełnieniem istniejącej zabudowy, oddziaływanie będzie nieznaczne. Plan miejscowy dopuszcza lokalizację nowych budynków wielorodzinnych wyłącznie w sąsiedztwie istniejących budynków wielorodzinnych, na pozostałych obszarach dopuszczono wyłącznie różne formy zabudowy jednorodzinnej oraz zagrodowej. Realizacja planu uporządkuje i dopełni istniejący krajobraz w miejscowości. Do już istniejących zabudowań dojdą nowe o podobnym charakterze: zabudowa mieszkaniowa, zagrodowa, mieszkaniowo-usługowa. Powstaną nowe elementy krajobrazu w postaci ciągów komunikacyjnych, małej architektury, miejsc postojowych dla samochodów. Terenom dróg będzie towarzyszyła zieleń urządzone. Plan miejscowy ustala dla wyznaczonej strefy „K” ochrony krajobrazu kulturowego, która obejmuje teren dawnego cmentarza ewangelickiego oraz dawne parki.

Konsekwencją zwiększenia zabudowy w miejscowości jest zubożenie obszarów pól i pastwisk, elementów charakterystycznych dla terenów wiejskich, co wiąże się z różnym odbiorem i subiektywną oceną przez mieszkańców. Inwestycje będą miały wpływ bezpośredni i długoterminowy na krajobraz.

Realizacja kopalni piasku będzie negatywnie oddziaływać na ten teren w związku z kontynuacją działalności wydobywczej na analizowanym obszarze. Konsekwencją eksploatacji kruszywa jest powstanie wyrobiska o znacznej powierzchni. Pomimo, że eksploatacja kruszywa ograniczona jest do obszaru na załączniku nr 1 do planu miejscowego, działalność kopalni istotnie zmieni okoliczny krajobraz, co jest nieuniknione przy tego typu działalności. Pozostałością po wydobyciu będą głębokie wyrobiska oraz hałdy nakładu. Najkorzystniejszym, przewidywanym sposobem rekultywacji jest kierunek wodny, a więc powstanie np. stawów hodowlanych lub rekreacyjnych, co zwiększy atrakcyjność tego obszaru i zrekompensuje dotychczasowe zmiany krajobrazu. Po zakończeniu eksploatacji, rekultywacja terenu podniesie jego walory krajobrazowe, umożliwi powstanie nowych wartości użytkowych, chociaż nie będzie to stan sprzed rozpoczęcia wydobycia, a biorąc pod uwagę wieloletni okres wydobycia teren ten długo nie będzie wizualnie atrakcyjny. Niekorzystnie na krajobraz, a tym samym pośrednio na mieszkańców gmin wpłyną rozjeżdżone drogi przez ciężki sprzęt i samochody transportujące kopalinę. Oddziaływanie inwestycji można określić jako bezpośrednie, długoterminowe i nieodwracalne.

7.1.7. Oddziaływanie na klimat lokalny

Obszar opracowania obejmuje tereny wiejskie, gdzie występuje średnio intensywna zabudowa i otwarte tereny rolnicze. Budynki w centrum miejscowości rozmieszczone są w niezbyt dużej odległości, która zwiększa się w miarę oddalania się od miejscowości, gdzie zabudowania graniczą z rozległymi połaciami pól. Powstanie nowych zabudowań nie spowoduje istotnej zmiany w lokalnych stosunkach klimatycznych. Mogą one dotyczyć minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza, prędkości wiatru (zależnie od rozmieszczenia obiektów i wielkości powierzchni niezabudowanej). Nie będą jednak one wpływać na warunki klimatu odczuwalnego na terenach objętych planem.

7.1.8. Oddziaływanie na zabytki i dobra kultury

W granicach obszaru opracowania wyznaczono strefy: "WII" - częściowej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, „W III” ograniczonej ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, „A” ścisłej ochrony konserwatorskiej, strefy „B” ochrony konserwatorskiej oraz „K” ochrony krajobrazu kulturowego.

Przestrzeganie zapisów planu miejscowego podczas etapu budowy nie spowoduje negatywnego oddziaływania na dobra kultury, a w warunkach pełnej realizacji ustaleń planu miejscowego oddziaływanie nowych inwestycji w okresie eksploatacji na strefy ochronne można będzie określić jako neutralne.

7.1.9. Oddziaływanie na klimat akustyczny

W okresie realizacji inwestycji na całym obszarze opracowania planu miejscowego głównym źródłem hałasu będą maszyny budowlane oraz samochody ciężarowe. Może wtedy nastąpić okresowe przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu, emitowanego przez sprzęt budowlany, szczególnie podczas najcięższych prac wykonywanych na zewnątrz (wybieranie ziemi pod fundamenty, zbrojenie, wylewanie fundamentów).

W analizowanym przypadku największy wpływ na klimat akustyczny będzie miała realizacja oraz działanie kopalni kruszywa.

Rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku nie określa dopuszczalnego hałasu na obszarze jakim jest planowana inwestycja, ponieważ złoża kruszywa zlokalizowane jest na terenach rolnych, gdzie nie ma zabudowań. Najbliższe obiekty podlegające ewentualnej ochronie pod względem akustycznym to tereny zabudowy mieszkaniowej położone w odległości ok. 70 m na wschód od obszaru opracowania, dlatego nakazuje się wykonanie od strony zabudowy pasa zieleni izolacyjnej.

Zakłada się, że eksploatacja złoża będzie odbywać się tylko podczas dnia, a zasięg oddziaływania hałasu emitowanego od pracujących maszyn i pojazdów transportujących kruszywo, będzie zależny od etapu eksploatacji. Natężenie hałasu będzie też uzależnione od rodzaju i sprawności maszyn oraz głębokości wyrobiska. Mniejsze natężenia hałasu będzie występowało w miejscach, gdzie w sąsiedztwie występują naturalne bariery akustyczne np. w postaci płatów zadrzewień, a także gdy wyrobisko będzie na tyle głębokie, że hałas będzie tłumiony. Zagrożeni hałasem mogą być pracownicy kopalni, dlatego pracodawca zobowiązany jest do przestrzegania przepisów bhp w zakresie ochrony zdrowia, a także przestrzegania zaleceń producentów maszyn w dotyczących konserwacji i kontroli maszyn.

Po zakończeniu eksploatacji kruszywa, emisja hałasu do środowiska zostanie całkowicie wyeliminowana.

Zakładając, że przestrzegane będą zapisy planu miejscowego dotyczące przestrzegania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania nowych inwestycji na klimat akustyczny.

7.1.10. Oddziaływanie odpadów

Etap budowy spowoduje powstanie znacznej ilości odpadów, będą to przede wszystkim resztki

materiałów budowlanych i mineralnych, kruszyw, tworzywa sztuczne, odpady drewna, złomy metaliczne, materiały izolacyjne, opakowania, a także ziemia z wykopów, w tym kamienie. Odpady te należy zabezpieczyć i unieszkodliwić zgodnie z regulaminem utrzymania czystości na terenie gminy.

Nowa zabudowa spowoduje powstanie większych ilości odpadów komunalnych podczas etapu eksploatacji inwestycji, a ich oddziaływanie będzie pośrednie i długoterminowe. Plan miejscowy zakazuje składowania odpadów niebezpiecznych, a także wysypywania gruzu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Ustala też obowiązek segregacji odpadów wg. grup asortymentowych i ich wywóz na wysypisko śmieci. Te działania powinny zabezpieczyć zarówno wody podziemne, jak i powierzchnię ziemi przed ewentualnym zanieczyszczeniami i skażeniem środowiska.

7.1.11. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Realizacja zapisów projektu wpłynie na zasoby naturalne – plan miejscowy dopuszcza eksploatację kopalni, w związku z czym złoża piasku zostaną wyeksploatowane i zlikwidowane.

7.1.12. Oddziaływanie promieniowania elektromagnetycznego

Przez część analizowanych obszarów przebiegają odcinki napowietrznych linii elektroenergetycznych niskiego i średniego napięcia o znikomym promieniowaniu, a w sąsiedztwie jednostki MN.22 znajduje się stacja BTS. Nie ma niebezpieczeństwa negatywnego wpływu promieniowania elektromagnetycznego na środowisko, a szczególnie na mieszkańców. Nowe przyłącza sieci elektroenergetycznej należy realizować jako podziemne kablowe, a w przyszłości powinno się dążyć do likwidacji linii napowietrznych w strefie zabudowanej.

7.1.13. Podsumowanie

Zestawienie elementów środowiska i ich zmian w przypadku realizacji projektowanej zabudowy	
Bioróżnorodność	- +
Powierzchnia biologicznie czynna	-
Powierzchnia terenów zielonych	-
Fauna	- +
Krajobraz	-
Zanieczyszczenie powietrza	- +
Hałas	- +
Jakość życia mieszkańców	++
Klimat	- +
Zabytki i dobra kultury	+
Powietrze	- +
Zasoby naturalne	-

Legenda: + wzrost (polepszenie), - spadek (pogorszenie), - + bez zmian

Biorąc pod uwagę skutki realizacji analizowanego planu miejscowego, należy stwierdzić, iż:

- projekt planu odzwierciedla wytyczne zawarte w obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźno;
- projektowana zabudowa wpisuje się w istniejącą strukturę urbanistyczną;
- niekorzystne oddziaływania związane z okresem budowy będą stanowiły przejściowy dyskomfort dla okolicy;

- hałas budowlany i ruch ciężkich pojazdów ustaną po zakończeniu budowy;
- najbardziej niekorzystne oddziaływanie będzie miało miejsce w przypadku eksploatacji kopalni..

7.2. Oddziaływanie skumulowane

Oddziaływania skumulowane, to suma skutków realizacji różnych rodzajów działalności i zamierzeń rozpatrywana łącznie, także z oddziaływaniem istniejącym wcześniej. Mogą one powodować zmiany zachodzące na danym terenie w różnych okresach. Dlatego też negatywny wpływ na jeden z czynników, może przejawiać się pogorszeniem stanu całego ekosystemu. Wzajemne wzmacnianie występujących oddziaływań w danym środowisku powoduje, że łączny efekt jest większy od sumy efektów ich działania oddzielnego.

Oddziaływanie skumulowane nowych inwestycji może być rozpatrywane przez ocenę dotychczasowych aktywności i sposobu użytkowania terenu. Ze względu na to, że planowane nowe inwestycje na obszarze opracowania są głównie kontynuacją istniejącej zabudowy i zagospodarowania, nie będą uciążliwe dla środowiska, ani ludzi tam mieszkających. Niewielkie oddziaływania skumulowane mogą wystąpić na etapie prac budowlanych, kiedy nastąpi wzrost: hałasu od pracujących maszyn, intensyfikacja ruchu drogowego, i zanieczyszczenia powietrza, jednak te niedogodności będą okresowe i ustąpią po zakończeniu prac. Dla analizowanych terenów przeznaczonych pod zabudowę wystąpią oddziaływania związane z działalnością człowieka. Nowe zainwestowanie spowoduje zmiany w użytkowaniu gruntów i uszczuplenie arealu rolnego, co jest konsekwencją przemian i rozwoju miejscowości. Powstanie nowych zabudowań spowoduje zwiększenie emisji spalin z gospodarstw domowych do atmosfery, jednak nie będą to wzrosty istotne, powodujące kumulację zanieczyszczenia powietrza. Nowe zainwestowanie spowoduje emisję hałasu, wytwarzanie odpadów i ścieków komunalnych. Nastąpią niewielkie zmiany w krajobrazie, zmiany szaty roślinnej i składu gatunkowego fauny i flory, nie będą to jednak oddziaływania szczególnie niekorzystne. Likwidacja szaty roślinnej będzie w głównej mierze dotyczyła upraw rolnych, a nie roślinności naturalnej.

W sąsiedztwie obszaru ujętego na załączniku nr 1 oddziaływania skumulowane mogą zaistnieć w związku z jednoczesną emisją pyłu i innych zanieczyszczeń do powietrza od środków transportu i maszyn pracujących w kopalni. Nastąpi kumulacja hałasu od środków transportu i pracujących urządzeń m.in., koparek. Może również dojść do zanieczyszczenia wyrobiska substancjami ropopochodnymi z pracujących maszyn i jednocześnie z samochodów transportujących. W związku z istniejącymi w sąsiedztwie obszarami eksploatacji kruszywa, nastąpi kumulacja zmian w krajobrazie poprzez dodatkowe wyrobiska i hałdy nakładu. Nastąpią negatywne oddziaływania dotyczące fauny i flory, które nie będą jednak istotne.

W warunkach pełnej realizacji ustaleń planu można stwierdzić, że pomimo bezpośredniego i stałego charakteru niektórych oddziaływań, przekroczenie standardów jakości środowiska określonych prawem jest mało prawdopodobne. Nie przewiduje się oddziaływań znacząco negatywnych tj. powodujących zasadniczą zmianę parametrów jakości środowiska, zagrożenia dla liczebności, bioróżnorodności gatunków, istotnych barier dla migracji i zagrożenia dla obszarów cennych przyrodniczo.

7.3. Obszary problemowe

W granicach obszaru opracowania planu miejscowego oraz w jego najbliższym sąsiedztwie nie występują obszary problemowe ze względu na środowisko przyrodnicze.

7.4. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska przez poważną awarię rozumie się „zdarzenie, w szczególności emisję, pożar lub eksplozję, powstałe w trakcie procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu, w których występuje jedna lub więcej niebezpiecznych substancji, prowadzące do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi lub środowiska lub powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem”.

Na terenie gminy, nie znajdują się zakłady zakwalifikowane jako potencjalni sprawcy poważnych awarii przemysłowych (zakłady o dużym ryzyku ZDR, zakłady o zwiększonym ryzyku ZZR, zakłady pozostałe PSPA).

W wyniku realizacji planowanych przedsięwzięć zgodnie z ustaleniami studium nie przewiduje się możliwości wystąpienia poważnej awarii. Istnieje jednak możliwość lokalizowania zakładów produkcyjnych, z których funkcjonowaniem może wiązać się potencjalne ryzyko wystąpienia nieplanowanych zdarzeń, zależne od rodzaju, wielkości i charakteru prowadzonej działalności.

7.5. Ocena określonych w projekcie planu miejscowego warunków zagospodarowania terenu wynikających z potrzeby ochrony środowiska

W wyniku przeprowadzonych analiz i ocen stwierdza się, że projekt planu zagospodarowania przestrzennego w niewielkim stopniu wpłynie na zmianę warunków obecnie istniejących. Zmiana krajobrazu, redukcja fauny i flory, zmniejszenie różnorodności biologicznej nastąpi głównie na terenach niezabudowanych, aktualnie nieużytkowanych rolniczo. Jednocześnie dokona się pozytywna zmiana dotycząca ładunku przestrzennego w miejscowości.

RODZAJE ODDZIAŁYWAŃ (przeanalizowano tereny do tej pory niezabudowane lub zabudowane częściowo)				
Symbol terenu	Stan istniejący	Przeznaczenie terenu w zmienianym planie miejscowym	Zasady ochrony środowiska	Ocena wpływu projektu planu miejscowego na środowisko
PG.1	tereny upraw rolnych	tereny rolnicze	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, nakaz realizacji zieleni izolacyjnej	Oddziaływanie negatywne - rozumiane jako zauważalne, ale nie powodujące naruszenia standardów środowiskowych.

RODZAJE ODDZIAŁYWAŃ (przeanalizowano tereny do tej pory niezabudowane lub zabudowane częściowo)				
Symbol terenu	Stan istniejący	Przeznaczenie terenu w zmienianym planie miejscowym	Zasady ochrony środowiska	Ocena wpływu projektu planu miejscowego na środowisko
MN,ML,UT.1	tereny upraw rolnych	usługi turystyki, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń urządzona	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej.
MN,ML.1, MN,ML.2	tereny upraw rolnych	usługi turystyki, zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zieleń urządzona	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, lokalizacja zabudowy.
US.1	tereny odłogowane, porośnięte trawami i roślinnością ruderalną, wycięte samosiejki	usługi sportu i rekreacji	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane nieznaczące. Niewielka ingerencja w środowisko, teren obecnie przygotowywany do zainwestowania.
RM.1, RM.2, RM.3, , RM.5, RM.6, RM.7, RM.9	tereny upraw rolnych	tereny rolnicze	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, zakaz hodowli zwierząt powyżej 20DJP, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, lokalizacja zabudowy.
ML,UT.1	tereny upraw rolnych, tereny odłogowane,	tereny sportu i rekreacji	wyznaczona minimalna powierzchnia	Oddziaływanie umiarkowane nieznaczące.

RODZAJE ODDZIAŁYWAŃ (przeanalizowano tereny do tej pory niezabudowane lub zabudowane częściowo)				
Symbol terenu	Stan istniejący	Przeznaczenie terenu w zmienianym planie miejscowym	Zasady ochrony środowiska	Ocena wpływu projektu planu miejscowego na środowisko
	częściowo lokalizacja zabudowy		biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Niewielka ingerencja w środowisko, kontynuacja inwestycji na terenach już zabudowanych.
MN.1, MN.2	tereny upraw rolnych, tereny odłogowane, częściowo lokalizacja zabudowy	teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
MN,U.1	tereny upraw rolnych	teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, teren zabudowy usługowej	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
ML,UT.2	tereny odłogowane, częściowo zadrzewione i zakrzaczone	teren zabudowy usług turystyki	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
ML,UT.3, ML,UT.4, ML,UT.5, ML,UT.6,	tereny odłogowane, częściowo zabudowane budynkami	teren zabudowy usług turystyki, sport i rekreacja, usługi	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne	Oddziaływanie umiarkowane nieznaczące. Niewielka ingerencja w środowisko,

RODZAJE ODDZIAŁYWAŃ (przeanalizowano tereny do tej pory niezabudowane lub zabudowane częściowo)				
Symbol terenu	Stan istniejący	Przeznaczenie terenu w zmienianym planie miejscowym	Zasady ochrony środowiska	Ocena wpływu projektu planu miejscowego na środowisko
	rekreacji indywidualnej		dotyczące planu miejscowego;	kontynuacja inwestycji na terenach już częściowo zainwestowanych.
MN.16, MN.15, MN.17	tereny upraw rolnych, tereny odłogowane	teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
ML,UT.7	tereny odłogowane, częściowo zadrzewione i zakrzaczone	teren zabudowy usług turystyki	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
P.2	tereny upraw rolnych, pozostałości po wyburzonej gorzelni	teren produkcji	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego, konieczność uwzględnienia stref od ogniw fotowoltaicznych	Oddziaływanie umiarkowane nieznaczące. Niewielka ingerencja w środowisko, kontynuacja inwestycji na terenach w przeszłości zabudowanych.
MN.22	tereny odłogowane	teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna,	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie

RODZAJE ODDZIAŁYWAŃ (przeanalizowano tereny do tej pory niezabudowane lub zabudowane częściowo)				
Symbol terenu	Stan istniejący	Przeznaczenie terenu w zmienianym planie miejscowym	Zasady ochrony środowiska	Ocena wpływu projektu planu miejscowego na środowisko
			przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
MN.11	tereny odłogowane	tereny rolnicze	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
U.1, MN,U.2	tereny upraw rolnych, zadrzewienia	usługi oświaty	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
MN.3, MN.4	tereny upraw rolnych	MN.4 – teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, MN.3 – tereny rolnicze	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego;	Oddziaływanie umiarkowane znaczące - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. likwidacja części roślinności.
US.2, US.3, US.4, US.5, US.6	tereny odłogowane, zadrzewienia, nieużytki, tereny podmokłe, brzeg jeziora	teren sportu i rekreacji	wyznaczona minimalna powierzchnia biologicznie czynna, przepisy ogólne dotyczące planu miejscowego	Oddziaływanie umiarkowane nieznaczące. Niewielka ingerencja w środowisko, kontynuacja inwestycji na

RODZAJE ODDZIAŁYWAŃ (przeanalizowano tereny do tej pory niezabudowane lub zabudowane częściowo)				
Symbol terenu	Stan istniejący	Przeznaczenie terenu w zmienianym planie miejscowym	Zasady ochrony środowiska	Ocena wpływu projektu planu miejscowego na środowisko
				terenach w przeszłości zainwestowanych (m.in. plaże, pomosty, miejsca wypoczynku, itp.)

Tabela 4. Tabela rodzajów oddziaływań nowej zabudowy na terenie obszaru opracowania

8. Oddziaływanie na obszary chronione

8.1. Obszar Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”

W gminie Brzeżno znajduje się północno-zachodni fragment Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”, który został utworzony w 1975 r. służącego ochronie najcenniejszej, pod względem geograficznym i przyrodniczym części Pojezierza.

Celem utworzenia obszaru jest ochrona krajobrazu i naturalnych walorów środowiska przyrodniczego pojezierza Drawskiego. Obszar częściowo pokrywa się z terenem Drawskiego Parku Krajobrazowego, charakteryzuje się malowniczym krajobrazem polodowcowym z dużą ilością jezior, oczek wodnych i cieków wodnych położonych w zagłębieniach i dolinach. Na terenie obszaru chronionego krajobrazu występują liczne osobliwości florystyczne i faunistyczne oraz krajobrazowe.

Znajduje się tu największy zbiornik wodny w gminie, będący jednocześnie największym i najczystszy akwenem w powiecie świdwińskim - prawie stuhektarowe jezioro Klęckie. Składa się ono z trzech polodowcowych, połączonych wąskimi przesmykami jezior, z których największe osiąga głębokość 14 metrów. Wśród ichtiofauny jeziora Klęckiego spotyka się okazałe płocie, leszcze, okonie i szczupaki.

Na terenie gminy OChK zajmuje około 700 ha, z czego lasy zajmują prawie połowę.

W obszarze chronionym obowiązuje nakazy i zakazy określone w uchwale Nr XXXII/375/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 15 września 2009 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 66, poz. 1804), zmienionej uchwałą nr XXXIV/408/09 Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 22 grudnia 2009 r. (Dz. Urz. Woj. Zach. Nr 10, poz. 196 z dnia 05 lutego 2010 r.).

Zasady funkcjonowania OChK określa obowiązująca Uchwała Sejmiku Woj. Zachodniopomorskiego Nr XXXII/375/09 z dnia 15 września 2009 r. (Dz. U. Woj. Zach. Nr 66, poz. 1804, ze zm.). Zgodnie z ww. uchwałą w obrębie OChK obowiązują m.in. następujące przepisy (z włączeniami):

1. Na obszarach, o których mowa w załączniku nr 1 do uchwały, wprowadza się następujące zakazy:
 - 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
 - 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
 - 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;

- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
 - 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
 - 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - 8) lokalizowania obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.
2. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na ochronę przyrody obszaru chronionego krajobrazu.
3. Na części obszarów chronionego krajobrazu, o których mowa w załączniku nr 2, będących gruntami rolnymi, nie wprowadza się zakazu likwidowania zadrzewień śródpolnych obejmujących:
- a) drzewa i krzewy do lat 20 niestanowiące siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. Nr 77, poz. 510),
 - b) drzewa i krzewy stanowiące źródło gradacji szkodliwych owadów.

Obszar chroniony położony jest w odległości ok. 9 km na południowy wschód od terenu objętego planem miejscowym. Nie posiada powiązań z terenem opracowania.

8.2. Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Drawska” (PLB320019)

Obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Drawska” PLB320019

W obrębie gminy ten obszar ochronny zajmuje południowo-wschodnią część gminy o powierzchni około 4472 ha.

Ogólna charakterystyka obszaru:

- powierzchnia - 153 906 ha;
- nazwa regionu biogeograficznego – kontynentalny;
- klasy siedlisk:
 - lasy iglaste 25 %;

- lasy liściaste 11 %;
- lasy mieszane 9 %;
- siedliska łąkowe i zaroślowe (ogólnie) 6 %;
- siedliska rolnicze (ogólnie) 43 %;
- wody śródlądowe (stojące i płynące) 6 %.

Obszar obejmuje część Pojezierza Drawskiego z ponad 50 jeziorami reprezentującymi wszystkie typy jezior. Teren został ukształtowany w wyniku działalności łądolodu podczas ostatniego zlodowacenia bałtyckiego. Pozostałościami tej działalności są między innymi: wały moreny czołowej, ozy, liczne jary, doliny rzek, jeziora rynnowe i wytopiskowe. Lasy pokrywają ok. 25 % terenu. Dominują tu bory, duże powierzchnie zajmują drzewostany bukowe, dębowe. Rzeźba terenu jest zróżnicowana, z licznymi wąwozami, parowami, niewielkimi, bezodpływowymi zbiornikami wodnymi, bagnami i torfowiskami. Znaczna część obszaru jest użytkowana rolniczo.

Występuje co najmniej 37 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 6 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). Bardzo ważna ostoja dla kilku gatunków ptaków drapieżnych.

W okresie lęgowym obszar zasiedla powyżej 3% populacji lęgowej (C6) puchacza (PCK), co najmniej 1 % populacji krajowej (C3 i C6) następujących gatunków ptaków: bielik (PCK), błotniak stawowy, bocian czarny, kania czarna (PCK), kania ruda (PCK), orlik krzykliwy (PCK), trzmielojad, czapla siwa, gągoł, krakwa; w stosunkowo wysokim zagęszczeniu (C7) występują bąk (PCK) i bocian biały.

Ostoją tą jest także jedną z trzech najważniejszych w Polsce ostoi lęgowego żurawia. Silna presja turystyczno-rekreacyjna. Presja inwestycyjna dotycząca zabudowy brzegów jezior powoduje ubożenie przyrodnicze i krajobrazowe terenu. Utrudnia także rozród i migracje zwierzętom związanym z terenami wodnymi i wodno-błotnymi. Potencjalne zagrożenie stanowi przewidywana intensyfikacja gospodarki rolnej. Z nią związane jest między innymi: likwidacja odłogów, stosowanie znacznej ilości nawozów sztucznych i środków ochrony roślin i nawożenie pól gnojowicą.

Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG

- *Botaurus stellaris*
- *Ixobrychus minutus*
- *Ciconia nigra*
- *Ciconia ciconia*
- *Cygnus bewickii*
- *Cygnus cygnus*
- *Branta leucopsis*
- *Pernis apivorus*
- *Milvus migrans*
- *Milvus milvus*
- *Haliaeetus albicilla*
- *Circus aeruginosus*

- *Circus cyaneus*
- *Circus pygargus*
- *Aquila pomarina*
- *Pandion haliaetus*
- *Falco columbarius*
- *Falco peregrinus*
- *Porzana porzana*
- *Porzana parva*
- *Crex crex*
- *Grus grus*
- *Philomachus pugnax*
- *Tringa glareola*
- *Sterna hirundo*
- *Chlidonias niger*
- *Bubo bubo*
- *Asio flammeus*
- *Aegolius funereus*
- *Caprimulgus europaeus*
- *Alcedo atthis*
- *Dryocopus martius*
- *Dendrocopos medius*
- *Lullula arborea*
- *Anthus campestris*
- *Sylvia nisoria*
- *Ficedula parva*
- *Lanius collurio*

Regularnie występujące ptaki migrujące niewymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG:

- *Podiceps cristatus*
- *Podiceps grisegena*
- *Ardea cinerea*
- *Cygnus olor*
- *Anser anser*
- *Anas strepera*
- *Anas crecca*
- *Anas querquedula*
- *Bucephala clangula*
- *Mergus merganser*
- *Tringa ochropus*

- Phalacrocorax carbo sinensis

Bezkręgowce wymienione w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG

Dla ww. obszaru Natura 2000 sporządzony został plan zadań ochronnych przyjęty Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Drawska PLB320019.

W obrębie tego obszaru chronionego należy postępować zgodnie z treścią zapisów planu zadań ochronnych.

Obszar chroniony położony jest w odległości ok. 5 km na południowy wschód od terenu objętego planem miejscowym. Nie posiada powiązań z terenem opracowania.

8.3. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 PLH320043 „Karsibórz Świdwiński”

Ogólna charakterystyka obszaru:

- powierzchnia - 588 ha, śr. wysokość 125 m n.p.m.;
- nazwa regionu biogeograficznego – kontynentalny.
- klasy siedlisk:
 - lasy iglaste 44 %;
 - lasy liściaste 6 %;
 - lasy mieszane 49 %;
 - siedliska rolnicze (ogólnie) 1 %.

Obszar obejmuje kompleks borów i brzeziny bagiennych na dużym złożu torfu wysokiego - dawne torfowisko wysokie Klęcko, należące do typu kopolowych torfowisk bałtyckich oraz dwa typowe jeziora dystroficzne i fragmenty mszarów regenerujące się w potorfiach. Na torfowisku istnieje dawny, obecnie niedrożny system odwadniający. Kompleks okolony jest kwaśnymi buczynami.

Największą wartość przedstawia rozległy kompleks borów bagiennych, choć jest znacznie przekształcony. Stwierdzono tu siedliska przyrodnicze z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG zajmujące ponad 90 % obszaru.

Zagrożenie - odwodnienie i przesuszenie torfowiska, zarastanie otwartych mszarów.

W obrębie obszaru - Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy "Karsibórz" (585 ha).

Własność Skarbu Państwa w 100 %, w zarządzie Lasów Państwowych - Nadleśnictwo Świdwin. W obrębie gminy Brzeźno znajduje się cały obszar chroniony.

Typy siedlisk wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG

- naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne;
- torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea*);
- kwaśne buczyny (*Luzulo-Fagenion*);
- żyzne buczyny (*Dentario glandulosae-Fagenion*, *Galio odorati-Fagenion*);

- grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*);
- pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (*Betulo-Quercetum*);
- bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, Pino).

Ptaki wymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG

- *Haliaeetus albicilla*
- *Grus grus*
- *Dryocopus martius*
- *Ficedula parva*

Regularnie występujące ptaki migrujące niewymienione w Załączniku I Dyrektywy Rady 79/409/EWG”

- *Bucephala clangula*

Ssaki wymienione w załączniku II dyrektywy Rady 92/43/EWG

- *Lutra lutra*

Bezkręgowce wymienione w załączniku I Dyrektywy Rady 92/43/EWG

- *Leucorrhinia pectoralis*.

. Do chwili opracowywania planu nie został sporządzony plan ochrony. W obrębie obszaru należy postępować zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody.

Zabrania się z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Obszar chroniony położony jest w odległości ok. 10 km na południowy wschód od terenu objętego planem miejscowym. Nie posiada powiązań z terenem opracowania.

8.4. Specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 PLH320049 „Dorzecze Regi”

Ogólna charakterystyka obszaru:

- powierzchnia 14 828 ha;
- nazwa regionu biogeograficznego – kontynentalny;
- klasy siedlisk:
 - lasy iglaste 19 %;
 - lasy liściaste 38 %;
 - lasy mieszane 21 %;

- siedliska łąkowe i zaroślowe (ogólnie) 15 %;
- siedliska rolnicze (ogólnie) 5 %;
- wody śródlądowe (stojące i płynące) 2 %.

Obszar obejmuje swymi granicami dolinę Regi od Trzebiatowa do jej obszarów źródłowych oraz szereg dolin dopływów: Starej Regi, Brzeźnickiej Węgorzy, Piaskowej, Sępólnej, Uklei, Rekowy i Mołstowej. Z łącznej długości 172 km, w obszarze znajduje się ok. 160 km długości Regi. Przez obszar obejmujący 15,2 tys. ha przepływają wody ze zlewni obejmującej 272,5 tys. ha.

Granice obejmują doliny rzeczne (dno wraz ze zboczami) z wyłączeniem terenów z zabudową, w obrębie których obszar ogranicza się w zasadzie do koryta rzeczno. W niektórych miejscach granice obszaru wychodzą poza dolinę rzeczno w celu włączenia przylegających do doliny wyjątkowo cennych kompleksów siedlisk przyrodniczych zwykle bagiennych (np. okolice jeziora Ołużna gm. Świdwin, torfowiska k. Międzyrzecza gm. Sławoborze) lub leśnych (np. kompleks leśny m. Rycerzewkiem i Jeleninem gm. Ostrowice). Inne odstępstwa wiążą się z dostosowaniem przebiegu granic do ewidencji geodezyjnej oraz z rozmieszczeniem siedlisk przyrodniczych.

Dolina rzeczno jest w ogromnej większości mozaiką terenów leśnych i rolniczych, przerwana kilkoma zespołami zwartej zabudowy miejskiej: Świdwina, Łobza, Reska, Gryfic. Sama rzeka przegrodzona jest w kilku miejscach zabudową hydrotechniczną, co powoduje, że na ponad 2/3 długości rzeki niedostępna dla ryb wędrownych.

W obrębie obszaru w górnej części doliny Regi znajdują się dobrze zachowane kompleksy źródliskowe, wilgotne i świeże łąki oraz jeziora rozrzucone wśród lasów. Na zboczach doliny w wielu miejscach wykształca się kwaśna buczyna i grądy subatlantyckie. W środkowym odcinku dolina przecina tereny morenowe o zróżnicowanej rzeźbie terenu. Na dnie doliny wykształcają się tu miejscami rozległe lasy łąkowe i torfowiska. Na zboczach dolin liczne są kompleksy źródliskowe. W dolnym biegu Regi dolina przecina tereny głównie rolnicze obejmując duże powierzchnie łąk i zbiorowisk zaroślowych.

Rega jest jedną z najdłuższych rzek polskich wpadających bezpośrednio do Bałtyku, zachowując jednocześnie prawie w całej swej długości charakter cieku łososiowego. Charakterystyka morfologiczna tej rzeki sprawia, że znajdują tam dobre warunki bytowania ryby łososiowate i karpowate reofilne. Dorzecze Regi jest przy tym niejednorodne pod względem stopnia przekształceń antropogenicznych. Dolny bieg rzeki został silnie zmieniony przez melioracje, a przede wszystkim zabudowę hydrotechniczną; cechy rzeki o naturalnym przebiegu zauważalne są dopiero powyżej miejscowości Resko. Szczególnego znaczenia nabierają w tej sytuacji dopływy Regi, które w ogromnej większości pozostawiono w stanie pierwotnym, co pozwala egzystującym tam populacjom ryb na zachowanie dobrostanu.

Rega ma ogromne znaczenia, jako nieliczna z polskich rzek, do których na tarło wchodzi łosoś. Niestety zabudowa hydrotechniczna głównego koryta i części dopływów sprawia, że łosoś podczas swojej wędrówki dopływa tylko do okolic Rejowic na Redze oraz Rzesznikowa na Mołstowej, natomiast, co bardzo ważne, w całości dostępna jest dla niego Struga Lubieszowska, gdzie zresztą

notuje się co roku sporą liczbę gniazd tarłowych, poza tym znane tarliska znajdują się jeszcze w Redze poniżej zapory w Rejowicach, a także w Gryficach pod zaporą i Trzebiatowie (między mostami i przy ujściu młynówki) oraz w Mołstowej w okolicy ujścia potoku Brodziec. Typowo górski charakter dopływów i górnego odcinka koryta Regi sprawia, że świetne warunki do bytowania i rozmnażania mają tam głowacz białopłetwy i minogi, natomiast miejsca o twardym, piaszkowym dnie, ale z dużo wolniejszym przepływem chętnie zasiedlają kozy i larwy minogów.

W obszarze występuje w sumie 15 siedlisk przyrodniczych zajmujących ponad 30% powierzchni obszaru. Obszar jest ważną ostoją występującego w obrębie Polski w zasadzie tylko w województwie zachodniopomorskim grądu subatlantyckiego. Jest tu ponad 1.300 ha tego siedliska - 8,4 % obszaru, co stanowi ok. 16 % grądów subatlantyckich chronionych w sieci Natura 2000 w Polsce i ponad 6 % zasobów tego siedliska w kraju). Obszar jest także ważny dla osiągnięcia odpowiedniej reprezentatywności i regionalnej zmienności lasów łęgowych (prawie 1.700 ha - 10,8 % obszaru). Mimo niewielkiego udziału procentowego, relatywnie duże powierzchnie, kluczowe w kontekście zmian dokonywanych w skali województwa ma ten obszar dla takich siedlisk jak: torfowiska przejściowe (95,8 ha), lasy bagienne (68,3 ha) i dąbrowy śródładowe (367,7 ha). Podkreślić też należy bogactwo florystyczne i faunistyczne doliny, co poświadczają długie listy gatunków ważnych (rzadkich i zagrożonych).

Mimo zabudowy hydrotechnicznej przegradzającej rzekę na przeważającej długości koryto rzeczne ma naturalny charakter podobnie jak cały krajobraz znacznej części doliny. Dolina stanowi korytarz ekologiczny o znaczeniu regionalnym.

Problemem w zachowaniu funkcji korytarza ekologicznego (powiązań i integralności obszaru) jest zabudowa hydrotechniczna rzeki oraz przerywające pasma naturalnych siedlisk obszary miejskie. Rzeka pełni ważne funkcje rekreacyjne, jako szlak kajakowy i miejsce połowów wędkarskich. Niewłaściwe użytkowanie (nadmierne, niekontrolowane) stanowić może problem w ochronie siedlisk i gatunków. Brak formalnych form ochrony przyrody, w szczególności rezerwatów, skutkuje brakiem warunków do zachowania w pełni naturalnych cech niektórych siedlisk, zwłaszcza leśnych.

W obrębie gminy Brzeźno tereny chronione obejmują doliny rzek Rega i Stara Rega oraz do nich bezpośrednio przyległe.

Do chwili opracowywania planu nie został sporządzony plan ochrony. W obrębie obszaru należy postępować zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody.

Zabrania się z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Obszar chroniony sąsiaduje bezpośrednio z terenem ujęty w załączniku nr 1 do planu

miejscowego. Przy zastosowaniu się do ustaleń planu miejscowego oraz przepisów odrębnych inwestycje na obszarze opracowania nie będą miały bezpośredniego, ani pośredniego negatywnego wpływu na ten teren obszar.

8.5. Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy „Karsibór”

Według Ustawy o ochronie przyrody zespołami przyrodniczo- krajobrazowymi są fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego zasługujące na ochronę ze względu na ich walory widokowe i estetyczne.

Na terenie gminy Brzeżno został wytyczony jeden zespół przyrodniczo-krajobrazowy – Karsibór. Powołany on został Uchwałą Rady Gminy w Brzeżnie Nr XXVII/118/97 z dnia 25.02.1989 r.

Celem utworzenia ZPK Karsibór było zachowanie cennych ekosystemów torfowisk mszarnych wysokich i przejściowych z naturalnym zachowanymi zbiorowiskami, ochrona bioróżnorodności gatunkowej. ZPK Karsibór to rozległy kompleks obejmujący przede wszystkim grunty leśne (430,5 ha) oraz tereny nieleśne (154,2 ha). Największą część tego obszaru stanowią ekosystemy torfowisk wysokich i przejściowych oraz ich fazy pośrednie, niewielkie powierzchnie zajmują torfowiska niskie. Ekosystemy bagienne powiązane są ze sobą zastoiskami wodnymi w postaci małych oczek lub jezior, będących miejscem występowania rzadkich gatunków roślin.

Obszar chroniony położony jest w odległości ok. 10 km na południowy wschód od terenu objętego planem miejscowym. Nie posiada powiązań z terenem opracowania.

8.6. Projektowany użytek ekologiczny „Szuwary”

Użytek utworzony ma być ze względu na zachowanie populacji genowej roślinności szuwarowej i wodnej. Obejmować ma śródpolne oczko wodne otoczone szpalerem dębów szypułkowych i topolami czarnymi o powierzchni 1,29 ha.

Projektowany obszar znajduje się w odległości ok. 440 na południowy zachód od terenów ujętych w załączniku nr 1. Jednak ze względu na charakter projektowanych zmian oraz brak wyraźnych połączeń, ustalenia planu nie będą miały wpływu na zachowanie i ochronę ww. terenu.

8.7. Projektowane pomniki przyrody

W granicach jednostki Up.1 znajdują się dwa drzewa o wartościach pomnikowych - lipa drobnolistna oraz jesion wyniosły, które zgodnie z „Waloryzacją przyrodniczą województwa zachodniopomorskiego” proponowane są do ujęcia ochroną w formie pomnika przyrody. Do tej pory takie decyzje nie zostały podjęte, jednak ze względu na lokalizację drzew w granicach terenu Up.1 (kościół oraz tereny przykościelne wpisane do rejestru zabytków), nie przewiduje się negatywnego wpływu na powyższe egzemplarze.

Po analizie powiązań między obszarami chronionymi znajdującymi się na terenie gminy Brzeżno nie stwierdzono możliwości negatywnego oddziaływania na nie. W większości ma to związek ze znacznymi odległościami pomiędzy obszarami opracowania planu, a obszarami chronionymi oraz ze względu na dominujący, nieuciążliwy charakter projektowanej zabudowy. Jak już wspomniano wcześniej najpoważniejsze zagrożenie dla obszarów chronionych (Natura

2000) może stanowić projektowana kopalnia. Jednak ze względu na oddalenie terenów przeznaczonych na eksploatację oraz samego złoża od granic siedlisk przyrodniczych w granicach obszaru Natura 2000, projektowana kopalnia nie powinna mieć negatywnego wpływu na zachowanie i ochronę obszaru chronionego.

9. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Zgodnie z przepisami ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dotyczącymi postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej opracowywany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będzie powodował oddziaływania transgranicznego.

Spowodowane, to jest znacznym oddaleniem od lądowych granic kraju oraz faktem, iż planowane zagospodarowanie nie będzie emitować do atmosfery znaczących zanieczyszczeń, nie wystąpi zjawisko migracji zanieczyszczeń nad terytoria państw ościennych. Specyfika przedmiotowego przedsięwzięcia pozwala na stwierdzenie, że nie wystąpi oddziaływania transgraniczne ustaleń planu miejscowego.

10. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmioty ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru

Ustalenia projektu planu miejscowego spełniają uwarunkowania wynikające z dążenia do zapewnienia właściwych standardów środowiskowych w zakresie poszczególnych komponentów środowiska. Planowane zmiany nie będą źródłem znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko, natomiast zminimalizowanie potencjalnego niekorzystnego wpływu uzależnione będzie od zastosowania prawidłowych rozwiązań projektowych i jak najmniej szkodliwych dla środowiska rozwiązań technicznych, szczególnie podczas prac budowlanych.

Aby zminimalizować i złagodzić niektóre z oddziaływań zaleca się m.in.:

- zastosowanie możliwie najlepszej technologii w zakresie emisji zanieczyszczeń i hałasu podczas prac budowlanych,
- prawidłowe zabezpieczenie techniczne sprzętu i placu budowy oraz zaplecza przed możliwością skażenia wód i powierzchni ziemi, zwłaszcza substancjami ropopochodnymi,
- zaprojektowanie i realizację jak największych powierzchni biologicznie czynnych oraz uzupełnienie szaty roślinnej po zakończeniu realizacji inwestycji,
- prowadzenie skutecznej gospodarki ściekowej wykluczającej niekontrolowane przesiąkanie nieczystości do gleby,
- pozostawieniem jak największej ilości drzew i krzewów;
- przywrócenie stanu środowiska terenów przekształconych w trakcie prac budowlanych do funkcji pierwotnej, w tym zabezpieczenie wierzchniej warstwy gleby z wykopów budowlanych i po zakończeniu budowy wykorzystanie jej do rekultywacji terenu.

Poza zaproponowanymi rozwiązaniami nie zachodzi konieczność wprowadzenia innych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, gdyż stosuje się ją wtedy, gdy na skutek inwestycji, zachwiana zostanie równowaga w środowisku lub zostanie wyrządzona bezpośrednia, nieodwracalna szkoda.

W tym przypadku poszczególne tereny są w większości przekształcone antropogenicznie, walory przyrodnicze są na przeciętnym poziomie, nowa zabudowa będzie kontynuacją zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej charakterystycznej dla terenów wiejskich. Nowo powstałe inwestycje nie spowodują negatywnego oddziaływania na cele i przedmiot ochrony Natura 2000 oraz na integralność tego obszaru..

W związku z powyższym nie występuje konieczność podejmowania działań z zakresu kompensacji przyrodniczej zgodnie z zapisami ustawy o ochronie przyrody.

11. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w planie miejscowym wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3b ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie obowiązek przedstawienia rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w planie miejscowym, podyktowany jest potrzebą ochrony obszaru Natura 2000.

Na obszarze opracowania planu obecnie obowiązujące dokumenty dopuszczają realizację różnych form zagospodarowania. Rozwiązaniem alternatywnym w obrębie obszarów położonych w granicach załącznika nr 1, może być wariant zerowy, czyli odstąpienie od eksploatacji kruszywa, co kłóci się z zapotrzebowaniem na materiały budowlane na terenie powiatu i najbliższej okolicy, może też prowadzić do „dzikiej eksploatacji” kopaliny (co już ma miejsce w północnym fragmencie obszaru).

Ustalenia planu miejscowego nie ingerują w sposób znaczący w tereny o wysokich walorach przyrodniczych, gdyż takie na obszarze opracowania nie występują oraz zawierają rozwiązania korzystne dla środowiska na analizowanym terenie, nie ma więc potrzeby przedstawiania innych rozwiązań alternatywnych.

Oceniając wpływ rozwiązań zaproponowanych w dokumencie planistycznym na różne elementy środowiska, należy stwierdzić, że nie będą to oddziaływania znacząco negatywne, a więc rozwiązania te są dopuszczalne z punktu widzenia ochrony przyrody.

W trakcie sporządzania planu miejscowego nie napotkano na trudności wynikające z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

12. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Zgodnie art. 32 ustawy z dnia 23 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym organ sporządzający plan miejscowy (Burmistrz Karlina) zobowiązany jest przynajmniej raz w czasie kadencji rady miejskiej na przeprowadzenie analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, w tym skutków realizacji postanowień zmiany studium.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy Prawo ochrony środowiska, monitoring jakości powietrza, wód, gleb i ziemi oraz poziomu hałasu jest prowadzony w ramach państwowego monitoringu środowiska przez wojewódzki inspektorat ochrony środowiska, a na szczeblu samorządowym przez starostę powiatowego lub podmiot gospodarczy. Częstotliwość oraz zakres monitoringu obejmującego pomiary stężeń zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, badania poszczególnych wskaźników zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych, a także pomiary poziomów hałasu na terenach obejmujących analizowany obszar, będą dostosowane do zakresu i częstotliwości monitoringu prowadzonego w ramach programów Państwowego Monitoringu Środowiska. Badania i pomiary prowadzone w celu określenia stanu poszczególnych komponentów środowiska prowadzone będą zgodnie z metodyką i wymogami określonymi w przepisach odrębnych. Dodatkowa kontrola w przypadku przedmiotowego planu miejscowego wynikać będzie z zapisów Prawa geologicznego i górniczego. Eksploatację udokumentowanych złóż kopalin należy bowiem prowadzić zgodnie z planami zagospodarowania złoża i planem ruchu kopalni pod nadzorem uprawnionych służb geologicznych, które zobowiązane są na bieżąco monitorować przebieg prac górniczych.

W celu analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego pod kątem wpływu na środowisko, proponuje się przeprowadzenie:

- analizy oddziaływania ustaleń dokumentu na środowisko, poprzez okresowe badania stanu środowiska;
- analizy przestrzegania ustaleń dokumentu poprzez ocenę wdrożenia planu miejscowego oraz aktualizowanie zmian przestrzennych;
- monitoringu systemu neutralizacji ścieków bytowych i wód opadowych;
- kontroli prawidłowego sposobu prowadzenia eksploatacji złoża.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko jest dokumentem sporządzanym obowiązkowo dla potrzeb miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz art. 51 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu planu miejscowego w części obrębu ewidencyjnego Słonowice. Celem wykonanej prognozy jest określenie wpływu projektowanych ustaleń planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska. Sporządzenie projektu planu podyktowane jest wnioskami właścicieli oraz władz gminy. Zmiany uzasadnione są rozwojem społeczno-ekonomicznym gminy, zaspokojeniem potrzeb w zakresie mieszkalnictwa, wprowadzeniem udogodnień związanych działalnością produkcyjną oraz wprowadzeniem lokalnego ładu i porządku. Prognoza oddziaływania na środowisko obejmuje zagadnienia związane z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego, ochroną zdrowia mieszkańców, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Prognoza analizuje stan funkcjonowania środowiska i jego poszczególnych elementów. Ponadto zawiera informacje o przewidywanych przyrodniczych skutkach gospodarowania przestrzenią, związanych z ustaleniami planu miejscowego.

Prace związane ze sporządzeniem planu miejscowego zostały podjęte na mocy uchwały Nr XIV/80/2019 z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźno w części obrębu ewidencyjnego Słonowice

Teren objęty opracowaniem obejmuje obszary położone w obrębie ewidencyjnym Słonowice o łącznej powierzchni ok. 153 ha.

Przedmiotem planu jest określenie sposobu zagospodarowania terenu przeznaczonego m.in. pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, zabudowę mieszkaniową wielorodzinną, zabudowę zagrodową, obiekty produkcyjne, składy i magazyny, tereny powierzchniowej eksploatacji kopalni, tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich,

W granicach obszaru objętego sporządzeniem planu:

- znajduje się jeden budynek wpisany do rejestru zabytków;
- znajdują się stanowiska archeologiczne ujęte w ewidencji służby konserwatorskiej.

W pokrywie roślinnej obszaru opracowania spotyka się niemal wyłącznie zespoły tworzące zieleń towarzyszącą zabudowie, niewielkie płaty zadzewień i lasów oraz zieleń pól uprawnych.

Projekt planu nie przewiduje zniszczenia ostoi zwierząt lub miejsc ich występowania, lęgów bądź naturalnych żerowisk, o znaczeniu dla systemu ekologicznego zarówno w skali wsi jak i okolicy. Na terenie opracowania znajduje się jedno stanowisko chronionych gatunków: flory – bluszczu pospolitego, znajdujące się w granicach nieczynnego cmentarza.

W wyniku przeprowadzonych analiz i ocen stwierdza się, że projekt planu zagospodarowania przestrzennego w niewielkim stopniu wpłynie na zmianę warunków obecnie istniejących. Najmniej obciążające środowisko zmiany nastąpią na terenie obszarów położonych w bezpośrednim

sąsiedztwie istniejącej zabudowy i gdzie nastąpi jej kontynuacja. Zmiana krajobrazu, redukcja fauny i flory, zmniejszenie różnorodności biologicznej nastąpi głównie na terenach niezabudowanych, aktualnie użytkowanych rolniczo. Jednocześnie dokona się pozytywna zmiana dotycząca ładunku przestrzennego w miejscowości.

W przypadku braku realizacji projektowanego planu miejscowego lokalizacja zabudowy na analizowanym obszarze odbywać się będzie w oparciu o zapisy obowiązujących planów miejscowych

Należy przypuszczać, że ustalenia projektu planu nie wpłyną w znaczący sposób na środowisko, będą zmierzać w kierunku równowagi przyrodniczej. Konieczne jest jednak konsekwentne respektowanie wszystkich ustaleń planu. Najpoważniejsze niebezpieczeństwa dla środowiska związane z wydobywaniem kruszywa.

Nie przewiduje się oddziaływań znacząco negatywnych tj. powodujących zasadniczą zmianę określonych parametrów jakości środowiska zagrożenia dla liczebności i bioróżnorodności gatunków, zagrożenia dla obszarów cennych przyrodniczo. Efektywne i pełne wdrożenie ustaleń planu miejscowego powinno stanowić wystarczające zabezpieczenie przed potencjalnymi negatywnymi zmianami w środowisku przyrodniczym, a celem uzyskania pewności, że projektowane funkcje nie będą miały niekorzystnego wpływu na środowisko jest ustalenie obowiązku monitoringu.

Przeprowadzone na potrzeby opracowania analizy nie wykazały potrzeby prowadzenia rozwiązań alternatywnych w stosunku do ustaleń planu.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Brzeźno jest odpowiedzią na potrzeby społeczeństwa i władz gminy, a projektowane przeznaczenie terenu powinno bezpośrednio służyć mieszkańcom.

14. Załączniki graficzne

15. Spis rysunków

RYSUNEK 1. GMINA BRZEŻNO NA TLE POWIATU ŚWIDWIŃSKIEGO (AUTORSTWA ANTARES - PL.WIKIPEDIA (ORIGINALLY UPLOADED HERE: PL:GRAFIKA:BRZEŻNO GM.PNG, CC BY-SA 2.5, HTTPS://COMMONS.WIKIMEDIA.ORG/W/INDEX.PHP?CURID=2250879)	14
RYSUNEK 2. LOKALIZACJA OBSZARU OPRACOWANIA PLANU MIEJSCOWEGO NA TLE NAJBLIŻSZEGO SĄSIEDZTWA (OPRACOWANIE NA TLE MAPY TOPOGRAFICZNEJ POCHODZĄCEJ Z GEOPORTAL.GOV.PL).....	15
RYSUNEK 3. GRANICE OBSZARU OPRACOWANIA PLANU MIEJSCOWEGO (PODKŁAD MAPOWY: GEOPORTAL.GOV.PL)	16
RYSUNEK 4. WIDOK W KIERUNKU PÓŁNOCNO-ZACHODNIM NA FRAGMENT TERENU OBJĘTY ZAŁĄCZNIKIEM NR 1 DO MPZP, NA DAŁSZYM PLANIE ŚCIANA LASU BĘDĄCA GRANICĄ OBSZARU NATURA 2000 (ZDJ. WŁASNE)	17
RYSUNEK 5. WIDOK W KIERUNKU ZACHODNIM NA FRAGMENT TERENU OBJĘTY ZAŁĄCZNIKIEM NR 1 DO MPZP, W TLE, Z LEWEJ STRONY KOPALNIA PIASKU (ZDJ. WŁASNE)	17
RYSUNEK 6. WIDOK JEZIORO SŁONOWICE ORAZ PÓŁNOCNĄ CZĘŚĆ WSI SŁONOWICE (ZAŁĄCZNIK NR 3). W TLE ELEKTROWNIE WIATROWE (ZDJ. WŁASNE).....	18
RYSUNEK 7. WIDOK NA ZACHODNI BRZEG JEZIORA SŁONOWICE ORAZ LAS I ZADRZEWIENIA PORASTAJĄCE CZĘŚĆ TERENU OPRACOWANIA - ZAŁĄCZNIK NR 2 (ZDJ. WŁASNE)	18
RYSUNEK 8. ZADRZEWIENIA PORASTAJĄCE ZACHODNI BRZEG JEZIORA SŁONOWICE – ZAŁĄCZNIK NR 2 (ZDJ. WŁASNE)	19
RYSUNEK 9. POŁUDNIOWA FRAGMENT TERENU OPRACOWANIA TERENU OKREŚLONEGO NA ZAŁĄCZNIKU NR 2 (ZDJ. WŁASNE).....	19
RYSUNEK 10. WIDOK NA POLA UPRAWNE ORAZ NIELICZNĄ ZABUDOWĘ MIESZKANIOWĄ – TEREN OBEJMUJĄCY POŁUDNIOWY FRAGMENT ZAŁĄCZNIKA NR 3 (ZDJ. WŁASNE).....	20
RYSUNEK 11. WSCHODNI BRZEG JEZIORA ORAZ TERENY REKREACYJNE PLAŻA – ZAŁĄCZNIK NR 3 (ZDJ. WŁASNE)	20
RYSUNEK 12. ZABUDOWA WSI SŁONOWICE (ZDJ. WŁASNE).....	21
RYSUNEK 13. PAŁAC SŁONOWICE WRAZ Z FRAGMENTEM PARKU ORAZ TERENY NADJEZIORNE (ZDJ. WŁASNE)	21
RYSUNEK 14. HIPSOMETRIA OBSZARU OPRACOWANIA PLANU MIEJSCOWEGO (GEOPORTAL.GOV.PL).....	24
RYSUNEK 15. LOKALIZACJI UDOKUMENTOWANYCH ZŁOŻ SUROWCÓW W SĄSIEDZTWIE OBSZARU OPRACOWANIA (OPRACOWANIE WŁASNE NA PODSTAWIE DANYCH PAŃSTWOWY INSTYTUT GEOLOGICZNY - PAŃSTWOWY INSTYTUT BADAWCZY).	26
RYSUNEK 16. SOZOLOGIA OBSZARU OPRACOWANIA ORAZ NAJBLIŻSZEGO SĄSIEDZTWA	28
RYSUNEK 17. HYDROGRAFIA OBSZARU OPRACOWANIA PLANU ORAZ TERENÓW SĄSIEDNICH (SKALA 1:40000)	29
RYSUNEK 18. POZOSTAŁOŚCI DAWNEGO ZESPOŁU PAŁACOWO-FOLWARCZNEGO, WIDOCZNY BUDYNEK DWORSKI (OBECNIE BUDYNEK MIESZKALNY) ORAZ BUDYNEK GOSPODARCZY, PO LEWEJ STRONIE POZOSTAŁOŚCI PARKU.	37
RYSUNEK 19. ANALIZA ZMIAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO (OPRACOWANIE WŁASNE)	43

16. Spis tabel

TABELA 1. CHARAKTERYSTYKA KLIMATU GMINY BRZEŻNO (ŹRÓDŁO: „KLIMAT WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO”).....	31
TABELA 2. DOPUSZCZALNE POZIOMY HAŁASU GENEROWANE PRZEZ DROGI (ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA W SPRAWIE DOPUSZCZALNYCH POZIOMÓW HAŁASU W ŚRODOWISKU).....	33
TABELA 3. DOPUSZCZALNE POZIOMY HAŁASU GENEROWANE PRZEZ POZOSTAŁE OBIEKTY I DZIAŁALNOŚCI BĘDĄCE ŹRÓDŁEM HAŁASU (ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA W SPRAWIE DOPUSZCZALNYCH POZIOMÓW HAŁASU W ŚRODOWISKU)	33
TABELA 4. TABELA RODZAJÓW ODDZIAŁYWAŃ NOWEJ ZABUDOWY NA TERENIE OBSZARU OPRACOWANIA	67